

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. 780812
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36000

NEOPOPETEIA

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 37
24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1939 - Δ'

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό της Α.Ε. του 'Αρχηγού
της Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, όστις
καί εκπροσωπεί ταύτην, αναπληρούμενος υπό
του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/Σ ΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδός Λεωχάρους 19 (Β' όροφος)
'Αριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικόν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδός Λεωχάρους 19

'Αριθ. Τεύχους 37 - 24 'Ιουνίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελών και μη
μαθητῶν μελών

ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικού) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. 'Αγγλίας
'Αμερικής Δολ.
Αιγύπτου Λίρ. 1
6

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και 'Ιδιω-
τικού Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πάσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ἡ «Νεολαία» εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀναγνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τοῦναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ τὸ πνευμά του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς του κατὰ τὸν Ὀκτώβριον. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μετὰ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διατηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικὸν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργάνωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της παρέχει μετὰ τόσην ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὕρισκει ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

'Εσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

'Εξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον κατὰθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διαιομέων.—Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιούνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.—Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἤτοι δραχ. 33.500, δὲν κατὰσχονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωση.—Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον διαθέτει εἰδικούς καλλιτεχνικοὺς κουμπάρους, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.—Ὅταν ἔχετε ἕνα κουμπάρῳ δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσιν.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΚΑΝΟΝΑΣ ΖΩΗΣ

Θὰ συνεχίσωμε ἐπάνω στὸ ἴδιο θέμα ποὺ ἐξεθέσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τοὺς θαυμασίους λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς νέους. Τοὺς λόγους, ποὺ τοὺς δίδει ἰδιαιτέραν ἐπικαιρότητα ἡ ἐποχὴ τοῦ χρόνου. Ἡ ἐποχὴ ποὺ χιλιάδες νέων εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πάρουν τὴ μεγάλη τους ἀπόφασι. Νὰ ἐκλέξουν τὸ στάδιο ποὺ θ' ἀκολουθήσουν στὴ ζωὴ τους.

Ἐξηγήσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο τὰ ἀτοπα καὶ τίς ζημίες, τίς ἀτομικὲς καὶ τίς γενικὲς ζημίες, ποὺ θὰ ἦτο ἀναπότρεπτο νὰ προκύβουν ἀν ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἐκλογὴ ἦτο κακὴ. Ἐδείξαμε καὶ ὠνομάσαμε τὴν πηγὴ καὶ τὴν αἰτία τῆς κακῆς ἐκλογῆς. Ἐδείξαμε καὶ ὠνομάσαμε ἐπίσης τὸν τρόπο μετὰ τὸν ὁποῖο ἡμπορεῖ ὁ καθένας νὰ ξεφύγῃ τὸν κίνδυνον τῆς κακῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς κακῆς ἐκλογῆς, ποὺ θὰ βαρύνῃ ἐπάνω του καὶ ἐπάνω στὸ σύνολο, γιὰ ὅλη τὴ ζωὴ.

Οἱ λόγοι τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀπλοῖ, λακωνικοὶ καὶ σαφεῖς, ὅπως εἶναι πάντα σαφὲς τὸ σοφόν, δείχνουν καθαρὰ αὐτὸν τὸν τρόπο. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ποὺ δείχνουν τὸν τρόπο. Δίνουν καὶ τὸ ἴδιο τὸ κλειδί τῆς σωστῆς ἐκλογῆς. Ἀσφαλίζουν τὸν καθένα ἀπὸ τὸ μοιραῖο λάθος, ποὺ καὶ τὴν ἰδική

του τὴν ἀτομικὴ ζωὴ θὰ συνέτριβε καὶ θ' ἀφαιροῦσε ἀπὸ τὸ σύνολο καὶ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου γόνιμη δύναμι. Εἶδαμε ποὺ μπορεῖ, ποὺ εἶναι μοιραῖο νὰ καταντήσῃ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ δὲν θὰ εἶχε ἄλλην θεμελίωσιν ἀπὸ τὸ πῶς νὰ γίνῃ κάτι καὶ νὰ φθάσῃ κάπου. Τώρα θὰ πάρωμε τὸν ἄλλον τύπο, αὐτὸν ποὺ ἦταν ὡς τώρα σπανιώτερος εἰς τὴν ζωὴν μας. Τὸν τύπο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θέλει ὁ Ἀρχηγός. Αὐτὸν ποὺ δὲν ξεκινᾷ νὰ γίνῃ, ἀλλὰ νὰ κάμῃ κάτι. Αὐτός, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ θὰ θέσῃ στὸν ἑαυτὸ του τὸ δῆλημμα τῆς ἐκλογῆς, τὸ πρῶτο ποὺ θὰ σκεφθῇ θὰ εἶναι ἕνα πράγμα. Νὰ εἶναι ἀληθινὸς μετὰ τὸν ἑαυτὸ του. Καὶ τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ἀληθινὸς μετὰ τὸν ἑαυτὸ του ἀπαιτεῖ κάτι ἄλλο. Νὰ εἶναι αὐστηρὸς καὶ δίκαιος στὴν κρίσιν του γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Νὰ ἔχῃ ζυγιάσει τὸν ἑαυτὸ του ἔτσι, ποὺ νὰ ξέρῃ περίπου, ἀν ὅχι ἀκριβῶς, τὸ ἴδιο του τὸ βάρος καὶ τὴ δύναμίν του ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλαττώματα καὶ τίς ἀδυναμίες του. Αὐτὴ ἡ προϋπόθεσις τοῦ αὐτοελέγχου, ποὺ δὲν χρειάζεται σχεδὸν καθόλου στὸν ἀνθρώπο ποὺ δὲν θέτει στὸν ἑαυτὸ του ἄλλον σκοπὸ παρὰ τὸ πῶς νὰ γίνῃ κάτι καὶ νὰ πιάσῃ τόπο μετὰ κάθε τρόπο, εἶναι

άπαραίτητη για τον άλλο, για τον τύπο που ένοιωσε πώς το να γίνει κανείς δεν είναι αυτό καθ' έαυτο σκοπός, παρά μόνον έφ' όσον έχει και πρόκειται να κάμη κάτι. Γι' αυτόν τον δεύτερο τύπο, που ένοιωσε ότι μόνο εκείνο που θα κάμη θα δικαιώσει και στην ιδική του και στών άλλων τη συνείδηση το να γίνει κάτι, όλη ή όψις αλλά και ή προοπτική όλη της ζωής εμφανίζεται αλλοιώτικη. Αυτός δεν μπορεί να γελιέται ούτε να γελά τον έαυτό του και τους άλλους. Είναι από την αρχή λυτρωμένος από το ψεύδος. Είναι αληθινός ο ίδιος και έπειδή είναι αληθινός δεν μπορεί να ξεγελασθή ούτε να ξεγελάση τον έαυτό του με την έξωτερική λάμψη καμμιιάς επιτυχίας, που δεν φέρνει τη δικαίωσή της μέσα της. Που δεν δικαιώνεται από τα ίδια της τα έργα. Φυσικά ο τύπος αυτός δεν θα μπορή να βρίσκει ποτέ ίκανοποίησι σε κάτι που θα είναι άδαιο και κούφιο. Δεν θα του λείπη βέβαια — έκτός μόνον αν δεν είναι φυσιολογικός και φυσιολογικά όμαλός άνθρωπος — ούτε ή θέλησις ούτε ή όρεξις να προκόψη και να πάη μπροστά. Θα είναι φιλόδοξος και τολμηρός, όπως πρέπει να είναι και όπως είναι κάθε φυσιολογικά άρτιος άνθρωπος. Θα διαφέρει όμως από τον άλλον τύπο, που έχουμε περιγράψει στο προηγούμενο άρθρο, από την απόφασι να είναι αληθινός και να κάμη και την ζωή του αληθινή και γεμάτη, όπως είναι αληθινή και γεμάτη ή ζωή του δένδρου, που κάμνει καρπό. Θα τρέξη βέβαια κι' αυτός στο στίβο της ζωής και θα θέλη να φθάση. Γιατί ή θέλησις του να τρέξη και να φθάνη υπάρχει στον κάθε ζωντανόν άνθρωπο. Αλλά και όταν θα τρέξη θα είναι αυστηρός με τον έαυτό του και δίκαιος με τους άλλους. Και αυτή του ή άρετή, που θα πηγάξη πάντα από την πρωταρχική του απόφασι να είναι αληθινός, θα είναι άρκετή για να τον συγκρατή από το να τρέξη άσεμνα και ν' άσχημιζή και τον στίβο και τον έαυτό του και τους άλλους και τη ζωή. Θα τον συγκρατή και θα τον σώζη από το άθλιο ποδοπάτημα και τον χυδαίο διαγκωνισμό το απόθεμα του αυτοσεβασμού, με το οποίο θα ξεκινήση. Κι' έπειδή θα υπάρχει αυτό το απόθεμα και έπειδή δεν σέβεται τους άλλους παρά εκείνος μόνο που δεν σέβεται τον ίδιο τον έαυτό του, θα είναι ο δρόμος του μέσα στο στίβο της ζωής άπηλλαγμένος από κάθε ταπεινότητα και από κάθε άσχημία. Έπειδή δέ ή απόφασι που πήρε ξεκινώντας θα είναι να κάμη κάτι και με αυτό που θα κάμη να δικαιώσει τη ζωή του, δεν θα του λείπη ο άνδρισμός που χρειάζεται για να τιμά τους συνοδοιπόρους του της ζωής και τους συναθλητάς του κοινού στίβου και ν' αναγνωρίζη, χωρίς αίσθημα κατωτερότητας, αλλά ύπε-

ρήφανα και με χαράν αληθινή, τας επιδόσεις των συναθλητών του και να κρατήση για τον έαυτό του, ήρεμος και με όλη τη γαλήνη της αληθινής ανωτερότητας, τη θέσι που του άνήκει, αφίνοντας με ίση γαλήνη σ' εκείνους τη θέσι που με την άξιωσύνη τους κατέκτησαν.

Έτσι άκολουθώντας το λόγο του Άρχηγού, που έλέχθη για να δώση στους νέους που τον άκουαν έναν πρακτικό τρόπο αντιμετώπισεως του προβλήματος της κοινωνικής των σταδιοδρομίας και που άμα τον αναλύη κανείς εις όλο του το βάθος συναρμολογεί ήθικόν κώδικα πλήρη και κανόνα ζωής, δεν βρίσκομε μόνο το δρόμο που οδηγεί στην καλλίτερη λύσι του προβλήματος που άπασχολεί το μεμονωμένον άτομον, αλλά προχωρούμε πολύ μακριά και δίδουμε λύσι στο πλέον άγωνιώδες πρόβλημα της έποχής, στο ίδιο το καθολικό κοινωνικό πρόβλημα. Γιατί φθάνει να θέλωμε να βλέπωμε καθαρά, έξω από τυποποιημένες θεωρίες, που έχουν κι' όλας καταπέσει και χρεωκοπήσει στις άπόπειρες που έγιναν να εφαρμοσθουν πρακτικώς και έστοίχισαν στον κόσμο και στην ανθρωπότητα καταστροφές και θυσίες όσες δεν έπροξένησεν ο παγκόσμιος πόλεμος σ' όλη του τη διάρκεια — μιá θα βρούμε και μοναδική αίτια και πηγή κάθε κοινωνικής άναστατώσεως και κάθε κοινωνικής μεταβολής, εις όλας τας έποχάς. Την κατάπτωσι και την χρεωκοπία των ήγετικών δυνάμεων και της ιθυνούσης Κοινωνίας. Και αί ήγετικοί δυνάμεις της Κοινωνίας ξεπέφτουν και χρεωκοπούν κατά κανόνα και μοιραίως εκεί όπου, για όποιον λόγο, εις την διεκδίκησιν της κοινωνικής ήγεσίας έπαυσε να λειτουργή αυστηρά το κριτήριο της αληθινής άξιας. Αλήθεια, μιá Κοινωνία, που έξέχασε και παρέλειψε ν' άπαιτη από τους νέους της «να κάμουν» και άνέχεται αυτούς που θέλουν μόνο «να γίνουν», φέρει μέσα της όλα τα στοιχεία της παρακμής και της φθοράς και είναι καταδικασμένη να πέση. Γιατί δεν είναι καθόλου — κι' άς λέγουν ό,τι θέλουν οί πιστοί του ιστορικού υλισμού — ή πάλη για την διεκδίκησι των υλικών άγαθών ο νόμος που κυβερνά την ιστορία, αλλά ή άμιλλα για την κατάκτησι της κοινωνικής ήγεσίας. Και όταν την κοινωνική ήγεσία άσκούν οί άξιοι, οί καλλίτεροι, οί πραγματικά άριστοι, ή Κοινωνία ιεραρχείται αυτομάτως, γιατί ή ιεραρχία υπάρχει εις την ανθρώπινη φύσι και δεν υπάρχει τίποτε πιό ανθρώπινο και πιό φυσικό από το να δαμάζεται ο άνθρωπος και να υποτάσσεται εις την ύπεροχή του όμοίου του, φτάνει ή ύπεροχή να είναι όχι μονάχα πραγματική, αλλά και πλήρης.

Κδς.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΛΟΝΗΤΟΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

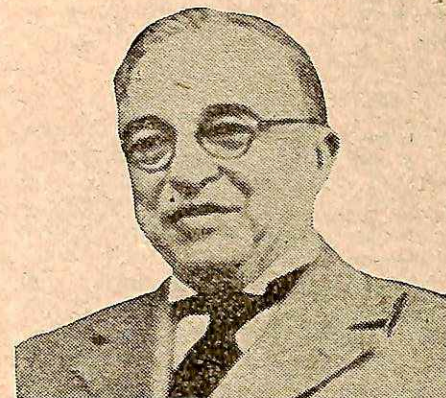
«Κύριε Υπουργέ και άγαπητέ φίλε,

«Η παρουσία σας έδω άποτελεί μιαν λαμπράν εκδήλωσιν της άκαταλύτου φιλίας και της στενής άλληλεγγύης ή όποία συνδέει την Ρουμανίαν και την Ελλάδα.

»Αλλά συγχρόνως υπογραμμίζει την κοινήν επιθυμίαν μας όπως έλθωμεν εκ νέου εις έπαφήν μετά την τελευταίαν συνάντησιν μας εις το Βουκουρέστιον και όπως έντός μιáς άτμοσφαιράς έγκαρδιότητος και έμπιστοσύνης ανταλλάξωμεν τας σκέψεις μας επί των ζητημάτων τα όποία ενδιαφέρουν τόσον τας δύο χώρας μας, όσον και το σύνολον της Βαλκανικής Συνεννοήσεως, ενώπιον μιáς διεθνούς καταστάσεως, ή όποία γεννά τας σοβαρώτερας των φροντίδων, άλλ' ή όποία έλπίζομεν σταθερώς ότι θέλει έξελιχθή συντόμως προς τον κατευνασμόν και την συνεννόησιν.

»Θά ήτο άρνησις της λογικής το να υποθέση κανείς, έστω και προς στιγμήν, ότι οί έξέχοντες πολιτικοί άνδρες οί όποιοι διαχειρίζονται τας τύχας του κόσμου δεν έμπνέονται υπό της αυτής φιλειρηνικής θελήσεως ή όποία έμψυχώνει όλους τους λαούς.

»Αί δύο χωραί μας, έμφορούμεναι υπό κοινού ιδεώδους, συνδεόμεναι διά μιáς φιλίας την όποίαν ο χρόνος κατέστησεν ισχυρότεράν, ήνωμένοι διά της ταυτότητος των συμφερόντων των και των παραδόσεών των, δεν έπαυσαν να αφιερώνουν την δρᾶσιν των εις την ύπόθεσιν της ειρήνης».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΠΟΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ Κ. ΓΚΑΦΕΝΚΟ ΚΑΤΑ ΤΟ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝ ΓΕΥΜΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ «ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ»

«Κύριε Πρόεδρε,

«Η θερμή σας ύποδοχή και οί φιλόφρονες και ώραίοι λόγοι σας ήύξησαν έτι περισσότερον την συγκίνησιν, την όποίαν ήσθάνθημεν προσεγγίζοντες τα έλληνικά παράλια. «Η τόσον στοργική και τόσον εγκάρδιος άτμόσφαιρα, ή όποία μας περιβάλλει ένταυθα, έξυπνά έντός μας το ισχυρόν αίσθημα των άναμνήσεων και των κοινών συμφερόντων, τα όποία ένώνουν άδελφικά τον έλληνικόν και τον ρουμανικόν λαόν.

»Γνωρίζετε άναμφιβόλως ότι από της τελευταίας μας συναντήσεως έπεχείρησα μακρόν ταξίδιον ανά τας ευρωπαϊκάς πρωτευούσας ως εκπρόσωπος της χώρας μου και της Α. Μ. του Βασιλέως Καρόλου. «Όταν, σήμερα, διέκρινα μακρόθεν υπό τον γαλανόν ούρανόν των Αθηνών τον Ιερόν Βράχον και τους λευκοίς στύλους του ναού της Θεάς της Σοφίας, ήννόησα ότι έφθασα εις το τέρμα του ταξιδίου μου. «Ο ναός ούτος με τας τελείας του αναλογίας μήκους δεν εκφράζει την ιδέαν της ένότητος της Εύρώπης, κληρονόμου του λαμπροτέρου πολιτισμού, ο όποιος ύπήρξε ποτέ, και με τα θαυμάσια και όμως θλιβερά έρείπιά του άποτελεί βαρυσήμαντον προειδοποίησιν δι' όλους εκείνους οί όποιοι θα ήθελον να καταστρέφουν διά μιαν άκόμη φοράν το κοινόν κληροδότημα;

»Έδώσαμεν εις την συνεννόησιν μας το όνομα της κεντρικής εκείνης όροσειράς, ήτις ύψοῦται έν τῷ μέσω των χωρών μας. «Αλλ' ή όροσειρά των Βαλκανίων δεν έξήσκησε ποτέ άποφασιστικήν επίδρασιν, ούτε επί της Γιουγκοσλαβίας, ή όποία φθάνει σήμερα μέχρι των κρασπέδων των Αλπεων, ούτε επί της Ρουμανίας, της όποίας ο λαός ζή επί των κλιτύων των Καρπαθίων, ούτε επί της Τουρκίας, ήτις έχει τα εις την Μ. Ασίαν όρη της, ούτε τέλος επί της Ελλάδος, της όποίας οί Θεοί είχαν πάντοτε την κατοικίαν των εις τον Όλυμπον. «Εάν ήθέλομεν να θέσωμεν την συνεννόησιν μας υπό το έμβλημα ενός προστατευτικού όρους, θα είχομεν εκλέξει τον μικρότερον εξ όλων των λόφων, εκείνον, εις τους πρόποδας του όποίου αίσθανόμεθα την χαράν ότι εύρισκόμεθα σήμερα μεταξύ ύμών και ο όποιος, παρά το μικρόν του ύψος, κυριαρχεί, ύπερ τας 3.000 έτη, όλων των κορυφών».

Σε αφηρώδεις

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑ

Είς τὰς βαρυστημάντους δηλώσεις του πρὸς τοὺς Ἑλληνας δημοσιογράφους ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Γκαφένκο ὑπέμνησε μίαν ἀλήθειαν ἰδιαίτερος ἐπικαιρον. Εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἱστορία πιστοποιεῖ, ὅτι κάθε φορὰν ποὺ συνησιώθησαν τὰ Βαλκανικὰ Κράτη, ἐκείνοι ἐκ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν οἱ ὅποιοι διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον ἔμειναν ἐκτὸς τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ἢ ἔλαβον ἀπέναντί του στάσιν ἐχθρικήν, ἐτιμωρήθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων». Πόσον ἡ πιστοποίησης αὕτη τοῦ Ρουμάνου φίλου μας εἶναι ἀκριβῆς μαρτυρεῖ ἡ πρόσφατος, ἀλλὰ καὶ ἡ παλαιότερα ἱστορία τῆς Βαλκανικῆς. Καὶ ἡ μαρτυρία τῆς ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προειδοποίησης πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκρατήθησαν μακριὰν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννόησεως μολονότι αὕτη ἀπὸ τῆς συστάσεώς της διεκήρυξεν ὅτι θὰ ἦτο πάντοτε ἀνοικτὴ δι' ὅλους τοὺς συνοίκους λαοὺς.

Ο ΗΛΙΟΣ, Ο ΑΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς ἐδημοσίευσε χρησίμους οδηγίας διὰ τὰ ἡλιόλουτρα, τὰ ἀερόλουτρα καὶ τὰ θαλάσσια λουτρά.

Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ποὺ τὴν ἔκτασιν ἔλαβον εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ θεριναὶ αὐτὰ ἀπολαύσεις, παρετηρήθη ὅτι αἱ ἐν μέτρῳ ὑγιεινότητες αὐτῆς συνήθειες ἐξετραπήσαν σὲ υπερβολὰς ποὺ ἔφεραν ἀντίθετα ἀκριβῶς ἀποτελέσματα, πνιγμοὺς καὶ ἄλλα πολυάριθμα δυστυχήματα καὶ καταστροφὰς τῆς υγιείας μὲ τὴν παρατεινομένην ἀσκήσιν ἐπ' αὐτῶν.

Καὶ ἦσαν πράγματι λίαν ἐπικαίριοι αἱ οδηγίαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς ἐνάρξεως τῆς λουτρικῆς περιόδου. Ἡ ἐξειδικτικὴ ἐπαύξεισις τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς παραμονῆς μέσα στὸ νερό, τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἀέρα εἶναι ἀναγκασιότατη. Ὁ Ἑλληνικὸς ἥλιος ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἥλιον τῶν βορείων χωρῶν εἶναι καυστικώτατος, γεμάτος ἀπὸ ὑπεριώδεις ἀκτίνων, ἡ δὲ παρατεταμένη ἐκθεσις τοῦ σώματος ὑπ' αὐτόν, συντελεῖ ἀντὶ καλοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν διαφόρων ἀσθενειῶν καὶ δὴ τῆς φυματίσεως. Νέα σώματα ὑποσιζόμενα ἰδίως εἶναι ἀκρως ἐπικίνδυνον νὰ παρατείνων τὴν ἡλιοθεραπείαν τῶν ἢ τὸ θαλάσσιον λουτρόν. Καὶ εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἐφιστάμεν τὴν προσοχὴν τῶν βαθμιούχων τῆς Ὁργανώσεως ἵνα ἀναπτύξωσιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιστάς τὰς ὡς ἄνω τὸσον χρησίμους κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οδηγίας τοῦ Ὑπουργείου.

ΑΔΡΑ ΚΑΙ ΑΘΟΥΡΒΑ

Τὰ ναυπηγεῖα ποὺ ἐγκαινίασε τὴν περασμένην ἐβδομάδα εἰς τὸν Σκαραμαγκᾶν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, πρέπει νὰ χαιρετισθοῦν καὶ ὡς πραγματοποιήσεις ἐνὸς ὀνείρου τριῶν ἑλληνικῶν γενεῶν, ἀλλὰ κυρίως ὡς ἡ κατασφάλεισις καὶ στερέωσις τῆς ἡδὴ ἀξιοζήλου ναυτικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος. Δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι κανεὶς προφήτης διὰ νὰ προεῖπῃ ἀπὸ τώρα μεγάλην ἀνάπτυξιν εἰς τὰ ἔργα, τῶν ὁποίων ἡ ἐγκαινίασις περιεβλήθη μὲ τόσῃ ἐπισημότητα. Ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι μόνον ἡ χώρα μὲ τὸ μέγα ναυτικὸν παρελθὸν καὶ μὲ τὴν ἀφθαστον ναυτικὴν δόξαν. Εἶναι ἐπίσης ἡ χώρα μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν σύγχρονον ναυτικὴν ἐπίδοσιν. Ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ καὶ χωρητικότητος ἐμπορικῶν πλοίων ἡ Ἑλλάς ἔρχεται μεταξὺ τῶν πρώτων πέντε δυνάμεων εἰς τὸν Κόσμον. Ὑπάρχουν δὲ ὅλαι αἱ δυνατότητες ἀπὸ ἀπόψεως φύσεως καὶ θέσεως τῆς χώρας, καὶ ἰδίως ἀπὸ ἀπόψεως ἱκανοτήτων καὶ παρασκευῆς τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως ὅχι διὰ νὰ διατηρηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ προαχθῇ αὕτη ἡ θέσις. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς μεγαλειτέρας προαγωγῆς τῆς ναυτικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Κόσμον θὰ εἶναι μεγίστη ἡ συμβολὴ τῶν ναυπηγείων, ποὺ ἔχουν ἐγκαινισθῇ εἰς τὸν Σκαραμαγκᾶν. Διότι ἡ Κυβέρνησις σοφώτατα προέβλεψε διὰ κατασκευὰς πλὴν τῶν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων εἰς τὰ νέα ναυπηγεῖα. Μὲ τὸν τρόπον δὲ αὐτὸν ἐθεμελίωσε τὴν κατασφάλειν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας τόσο διὰ τὸν πόλεμον ὅσον καὶ διὰ τὴν εἰρήνην.

Τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Σκαραμαγκᾶ προορίζονται νὰ κατασκευάζουν ὅλους τοὺς τύπους τῶν πλοίων, τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ ἀνάγκην τὸ ἑλληνικὸν πολεμικὸν ναυτικόν, ποὺ προορισμὸς του εἶναι ν' ἀμύνεται τῶν συγκρινωτῶν καὶ τῶν ἀναπεπταμένων ἀκτῶν μας εἰς θάλασσαν στενὴν καὶ κατάστικτον ἀπὸ νήσους καὶ ἀπὸ ὀρμητῆρια. Εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὴν, τὴν τόσο ἰδιότυπον, εἶναι πολὺ φυσικὸν ὅπως ἰδιότυποι νὰ ἐμφανίζονται καὶ αἱ ἀμυντικαὶ συνθήκαι καὶ ἀνάγκαι καὶ δι' αὐτὸ τὸ σημαντικώτερον ἀγαθὸν ποὺ ἀναμένομεν ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ναυπηγεῖα εἶναι ἡ δημιουργία τύπου ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα, μαζὶ μὲ τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν κόστος κατασκευῆς, θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν μεγίστην ὑπὸ τὰς ἰδικὰς μας συνθήκας μαχητικὴν ἀπόδοσιν. Τὸ πρόβλημα ποὺ πρόκειται νὰ λυθῇ ἐδῶ δὲν εἶναι νέον. Τὸ ἔλυσαν ὅχι μίαν φορὰν οἱ παλαιότεροι κάτοικοι τῆς χώρας αὐτῆς, ἐπιτυχῶς ἐκμεταλλεόμενοι εἰς τὴν ἐντέλειαν τὴν φυσικὴν διάπλασιν τῶν ἀκτῶν της, ποὺ προσφέρονται δι' ἐνέδρας, διὰ ταχείας καὶ αἰφνιδιαστικὰς ἐπιδρομὰς, καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν ἀνδρῶν της, γενναίων καὶ τολμηρῶν ναυτῶν καὶ πολεμιστῶν.

Εἶναι μέγα εὐτύχημα τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἀπεφάσισε καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπὶ δεκαετηρίδας ἐγίνετο λόγος, εἰς τὴν πραγματοποιήσιν ὅμως τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ προχωρήσῃ. Εὐτύχημα μέγα ἐπίσης εἶναι κάτι ἄλλο. Ἡ ἐπάρκεια μὲ τὴν ὁποῖαν ἔχουν ἀντιμετωπιθῇ καὶ ὑπερνηκῇ αἱ ἀπειροτεχνικαὶ δυσχέρειαι, μὲ τὰς ὁποίας ἦτο συμφασμένον τὸ ἔγχειρημα. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἀποτελεῖ ἀπὸ τοῦδε ἐγγύησιν πολύτιμον διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔργου. Εὐτύχημα τέλος εἶναι ὅτι ὁ συνδυασμὸς τόσο τῶν πολεμικῶν ὅσον καὶ τῶν ἐμπορικῶν κατασκευῶν, χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἀσφαλίζεται ἐν τῇ γενέσει του τὸ ἔργον αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀσφαλίζονται δὲ ταυτοχρόνως ὁμοῦ μὲ τὴν αὐτοτέλειαν τῆς χώρας μας εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ναυτικῆς τῆς ἀμύνης καὶ αἱ ἀνάγκαι ἀνανεώσεως τοῦ ἐμπορικοῦ μας ναυτικοῦ δι' ἐργασίας ἑλληνικῆς. Οὕτως εἰς τὰ ὄντως πολύτιμα πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρέχει διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀμύνης τῆς χώρας τὸ ἐγκαινισθὲν εἰς τὸν Σκαραμαγκᾶν ἔργον, προστίθενται ἄλλα, οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ, ὀψίστης σημασίας. Δημιουργεῖται μία νέα ἐστία δημιουργίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θ' ἀναδειχθοῦν καὶ ἐπισημόνες καὶ τεχνικοὶ καὶ ἡ ὁποία θὰ παρέχῃ συγχρόνως ἐργασίαν καὶ μέσα βιοπορισμοῦ εἰς χιλιάδας ἀνθρώπων. Ἡ Κυβέρνησις ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον δὲν διευμπανίσθη, δὲν διεφθίμωθη, ἀλλὰ παρεσκευάσθη καὶ ἐξετελέσθη σιωπηρῶς διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ αὐτοῦ ὁ λαὸς ὅταν ἡ προπαρασκευὴ του εἶχε συντελεσθῇ. Εἶναι καὶ τοῦτο μία ἐνδειξις τοῦ νέου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου. Τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποίου κύρια χαρακτηριστικὰ εἶναι αἱ ἀδραὶ καὶ ἀθόρυβοι πραγματοποιήσεις.

Η ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ὁ δημοσιευθεὶς τὴν περασμένην ἐβδομάδα περὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως νόμος συνεχίζει καὶ συμπληρώνει τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν, ποὺ ἤρχισεν ἀμέσως μετὰ τὴν αὐγουστιανὴν μεταβολὴν. Ἡ ἔννοια καὶ οἱ σκοποὶ τῆς μεταρρυθμίσεως δὲν εἶναι καθόλου ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Νεολαίας». Πρὸ ὀλίγων ἀκόμῃ μηνῶν ἡσχολήθημεν ἐν πλάτει μὲ αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς. Ἦδη πολὺ πρὸ τῆς αὐγουστιανῆς μεταβολῆς εἶχε γίνῃ ἀντιληπτὸν ἀπὸ ὅλους ὅτι ἡ μέση ἐκπαίδευσις, μονοπλεύρως καὶ μονομερῶς κλασσικὴ, μὲ τὸν πληθωρισμὸν τῶν γυμνασίων καὶ τῶν ἡμιγυμνασίων, εἶχεν ἀποθῇ κέντρον ἐκτροπῆς τῆς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ κάθε γόνιμον καὶ παραγωγικὴν ἐργασίαν καὶ ἐστία δημιουργίας πνευματικῶν προληταρίων, τοὺς ὁποίους ἦτο ἀδύνατον ν' ἀπορροφᾷ καὶ ν' ἀπασχολῇ ἐπωφελῶς ἡ ἑλληνικὴ Κοινωνία καὶ ἡ συνέχισις τῆς αὐξήσεως τῶν ὁποίων, ἦτο πεπρωμένον νὰ περιπλέκῃ ἀκόμῃ περισσότερο τὸ ἡδὴ ἄλλως τε ἀρκετὰ πολύπλοκον καὶ δυσχερές, τότε ἰδίως, κοινωνικὸν ζήτημα τῆς χώρας.

Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἦτο ὑποχρεωμένη μεταξὺ τῶσων ἄλλων ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, καὶ φυσικὰ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὸ νέον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔφερε μαζὶ τῆς καὶ ποὺ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους ἦτο πνεῦμα ὀρθοῦ προσανατολισμοῦ καὶ ἀρμοδίας χρησιμοποιοῦσεως ἰδιοφυῶν καὶ ἱκανοτήτων. Οἱ θεσπισθέντες ἀμέσως μετὰ τὴν αὐγουστιανὴν μεταβολὴν περιορισμοὶ τῆς κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως, διὰ τῆς καταργήσεως ἐνὸς ἀριθμοῦ ἡμιγυμνασίων καὶ γυμνασίων, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ρύθμισις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια, δὲν ἡμποροῦσαν νὰ εἶναι παρὰ μέτρα ἀμέσου καταστολῆς μιᾶς ἐπικινδύνου ροπῆς, ἡ ὁποία ὤφειλε νὰ καταπολεμηθῇ ριζικῶς, εἰς τὴν πηγὴν της, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ περιορισθῇ ἡ ἔντονος καὶ χαρακτηριστικῶς ἑλληνικὴ ἔφεσις τῶν νέων πρὸς τὴν μάθησιν καὶ τὴν παιδείαν. Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἐτίθετο ἦτο νὰ ρυθμισθῇ λογικῶς καὶ νὰ καθοδηγηθῇ ἡ ἐκπαίδευσις κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε καὶ ἡ φυσικὴ ἔφεσις τῶν νέων πρὸς τὴν παιδείαν νὰ μὴ περιορίζεται, νὰ δίδονται ὅμως εἰς αὐτοὺς εἰς τὰ σχολεῖα τὰ ἐφόδια μὲ τὰ ὁποῖα καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀτομικοῦ τῶν βιοπορισμῶν καὶ τῆς κοινωνικῆς των σταδιοδρομίας νὰ λύεται κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν καὶ νὰ τροφοδοτοῦνται ἐπαρκῶς ὅλοι οἱ κλάδοι καὶ ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν των στελέχη τόσο κατ' ἀριθμὸν ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κατάρτισεως. Διότι μὲ τὸ παλαιὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα συνέβαινε τοῦτο. Ἐνῶ ἤρξανον συνεχῶς καὶ δυσαναλόγως πρὸς τὰς παρουσιαζομένας ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἀνάγκας οἱ ἀπόφοιτοι γυμνασίων, οἱ κάτοχοι πτυχίων ἐμπορικῶν σχολῶν, οἱ νομικοὶ, οἱ ἱατροὶ, οἱ μαθηματικοὶ, οἱ φιλόλογοι, ἀκόμῃ δὲ καὶ οἱ χημικοὶ καὶ οἱ μηχανικοὶ, ἐνῶ ἐπλεόναζον δηλαδὴ οἱ ἀπόφοιτοι ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων θεωρητικῶν σχολῶν, ἐνῶ συγχρόνως ἤρξανον καὶ οἱ ἀπόφοιτοι ἀνωτάτων σχολῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἦτο τελείως ἀνεπαρκὴς καὶ εἰς πλείστον κλάδους ἀνυπαρκτὸς ἡ μέση τεχνικὴ ἐκπαίδευσις, τῆς ὁποίας τόσῃ ἀνάγκην εἶχεν ἡ χώρα εἰς μίαν περίοδον ρωμαλέας προοπαθείας διὰ τὴν συντονιστὴν ὀργάνωσιν ὅλων τῶν πηγῶν τοῦ φυσικοῦ καὶ τεχνητοῦ τῆς πλούτου, τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀλιείας, τῆς βιομηχανίας, τῶν συγκοινωνιῶν. Ὁ δημοσιευθεὶς νόμος ὀργάνωνει τὴν μέσῃ ἐκπαίδευσιν μὲ σαφὴ διὰθεσιν νὰ θεραπεύσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἄτοπα. Ἡ νέα μορφή τοῦ ἀστικοῦ σχολείου, τὴν ὁποῖαν προβλέπει ὁ νόμος αὐτός, διαφοροποιουμένη κατὰ τόπους, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐκασταχοῦ δυνατότητας καὶ ἀνάγκας, σκοπὸν ἔχει καὶ τὴν νόμιμον καὶ ἐπαινετὴν ἔφεσιν πρὸς ἀπόκτησιν ἀρτίας ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως τῶν νέων νὰ ἱκανοποιήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸ μέγα κενὸν τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἀπὸ ἀπόψεως μέσης τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν χώραν. Παραλλήλως μὲ τὸν νέον τύπον τοῦ γυμνασίου καὶ μὲ τὰς προσθέτους δύο λυκειακὰς τάξεις ἐξασφαλίζεται ἡ ἀρτία κατάρτισις τῶν νέων οἱ ὁποῖοι θὰ προχωρήσουν εἰς ἀνωτέρας σπουδὰς.

Τοιοτοτρόπως ἡ μέση ἐκπαίδευσις προσαρμόζεται σταθερῶς πρὸς τὰς νέας κοινωνικὰς καὶ παραγωγικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ ἀποκτᾷ συνδυασμένως, μαζὶ μὲ τοὺς καθαρῶς μορφωτικούς καὶ πρακτικούς σκοποὺς, τῶν ὁποίων ἐσπερεῖτο μέχρι σήμερον. Καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀξίζει νὰ χαιρετισθῇ ὁ δημοσιευθεὶς νόμος ὡς μέτρον θεμελιώδους σημασίας διὰ τὴν νεολαίαν τοῦ ἔθνους καὶ διὰ τὴν Χώραν.

Σε αφηρώδεις

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΑΣ

Αἱ ἐντυπώσεις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἥτις μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον Παῦλον καὶ τὸν Κυβερνητικὸν ἐπίτροπον κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλον παρέστη εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Ρουμανικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας Στράτζα Τσέρι—ἦτοι Φρουροὶ τῆς Χώρας—εἶναι πλέον ἢ ἐνθουσιώδεις.

Τόσον τὸ ἐπίσημον Ρουμανικὸν Κράτος, ὅσον καὶ ἡ ὀργάνωσις Στράτζα Τσέρι, ἐπεδαφίλευσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις.

Βαθεῖαν ἐπίσης ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἡ ἀρτία ὀργάνωσις τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας, αἱ ἐγκαταστάσεις της καὶ τὰ μέσα ἐκπαιδεύσεως τῶν νεαρῶν Ρουμανοπαίδων. Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἔσχον ἐπίσης τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσουν τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας. Μετὰ συνεχῆς σίαν τῶν ἀρμοδίων Ρουμανικῶν ἀρχῶν τῆς Στράτζα Τσέρι καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀπεφασίσθη ὅπως ὁμάδες Ἑλλήνων φαλαγγιτῶν καὶ Ρουμάνων Φρουρῶν τῆς Χώρας ἀνταλλάξουν ἐπισκέψεις διὰ νὰ γνωρισθῇ ἐκ τοῦ πλησίου ἡ Νεολαία τῶν δύο φίλων καὶ συμμάχων λαῶν.

Αἱ ἐπισκέψεις τῶν μελῶν τῶν δύο ὀργανώσεων θὰ ἀρχίσουν προσεχῶς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Κάρολος μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐορτῶν ἐπαρασημοφόρησεν ὅλα τὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΙΔΙΟΦΥΤΑΙ

Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἀνῆγγειλε μίαν περίπτωσιν ἀπὸ τὰς πολλὰς αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὴν ἰδιοφυΐαν ποὺ τόσο συχνὰ συναντᾶται εἰς τὰ μαθητικά μας βάρβα: Τὴν φορὰν αὐτὴν πρόκειται περὶ τοῦ ἐκ Πόντου μαθητοῦ Κ. Μοσκοφίδου φοιτῶντος εἰς τὸ Δ' Γυμνάσιον Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος μετασχὼν εἰς διαγωνισμὸν Παρισίου Μαθηματικοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον προεκήρυξε τὴν λύσιν τριῶν δυσκολοτάτων προβλημάτων, γεωμετρίας, ἀλγέβρας καὶ τριγωνομετρίας, ἔλυσε καὶ τὰ τρία, λαβὼν τὸ πρῶτον βραβεῖον μετ' ἐπάθλου φράγκων γαλλικῶν πεντακοσίων, ἀναδειχθεὶς πρῶτος μεταξὺ ἑκατοντάδων μαθητῶν, μετασχόντων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Ὁ Κ. Μοσκοφίδης εἶναι μόλις 16ετής καὶ αἱ πληροφοροὶαί τὸν φέρουν ὅχι μόνον ἰδιοφυῇ ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐργατικὸν καὶ ἐπιμελὴ καὶ χρηστὸν τὸ ἦθος.

Ἡ ἰδιοφυΐα εἶναι βέβαια ἕνα μέγα φυσικὸν ἀγαθόν, ἡ ἐργατικότης ὅμως καὶ ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ χρηστότης εἶναι τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συνοδεύεται διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἀξίαν της.

ψυχαγωγία

Πρό ημερών 1200 φαλαγγίται της περιφέρειας Πρωτεύουσας εξέδραμον εις Θεσσαλονίκην πρὸς επίσκεψιν τῆς Μακεδονικῆς πρωτεύουσας. Οἱ ἐκδρομεῖς ἀνεχώρησαν δι' εἰδικῆς ἀμαξοστοιχίας.

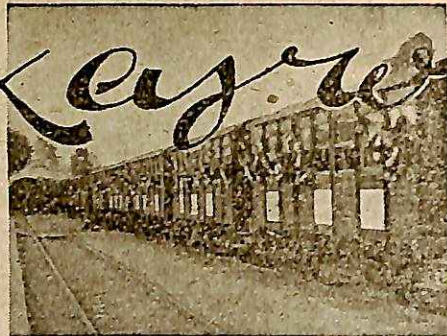
Ἐτοι ἀναφέρεται συχνά κάτω ἀπὸ τὴν στήλη «Ζωὴ καὶ κίνησις τῆς νεολαίας μας». Ἡ ψυχαγωγία ἄρχισε καὶ παίρνει ἕνα πλατὺ περιθώριο μέσα στὴν Ἑθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας. Ἀρχισε νὰ κατανοῖται βαθειά ἡ σπουδαιότης τοῦ τμήματος αὐτοῦ, πού λέγεται «Ψυχαγωγία» καὶ νὰ ἐφαρμόζεται στὴν πράξιν μὲ ὅλο τὸν ἐνθουσιασμό, πού χαρακτηρίζει τὴν ἑλληνικὴ νεότητα. Εἶναι καιροὶς νὰ μιλήσουμε ἐδῶ γιὰ τὴ βαθύτερη ἔννοια τῆς κινήσεως αὐτῆς. Γιατί, ὅτι γίνεται καὶ συντελεῖται μέσα στὸ σύνολο αὐτό, ἔχει τὴ βαθειά του ἔννοια καὶ τὸν ἀπώτερό του σκοπὸ.

Ἡ ἐξέλιξις ἐνὸς λαοῦ σημαίνει τὴν βλάστησιν καὶ τὸ μεγάλωμά του.

Ἐνας λαὸς αὐξάνει σὲ ἀριθμὸ ἢ ἐξελίσσεται στὴν ἐμβάθυνσιν τῶν προδιαθέσεων του καὶ στὴν δεξιότητα τοῦ γνησίου ἐνστίκτου του.

Ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς ἐνὸς λαοῦ—ὅπως καὶ ἡ ἀνάπτυξις κάθε ἄλλου ζώντος ὄργανισμοῦ—γίνεται κάποτε ἀπότομα καὶ μὲ μεγάλη δύναμιν ἢ τελεῖται ὑπολανθανόντως, σιγά καὶ ἀπαρτηρητα. Ἀνάμεσα ὅμως σ' αὐτὲς τὶς δύο περιπτώσεις ὑπάρχουν καὶ αἱ περιόδοι τῆς κανονικῆς ἀναπτύξεως. Ἀκριβῶς οἱ τελευταῖες γενεὲς ἔζησαν καὶ ζοῦν τὰς περιόδους αὐτάς τῆς λαϊκῆς ἐξέλιξεως ἀπτά καὶ φανερά. Ζήσανε τὴν πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου ἡσυχὴ ἐποχὴ καί ποτε μερικὲς δεκαετηρίδες στερνά ἀπὸ τὸ ξεκαθάρισμα τῶν ἑδαφικῶν μας λογαριασμῶν μὲ τοὺς γειτονὰς μας, ἔπειτα τὴν ἀπόλυτο γαλήνην πρὸ τοῦ 1912 καὶ σήμερα ζοῦμε ἐμεῖς τὴν ἐποχὴ μιᾶς τρικυμιώδους ὁδοῦ πρὸς τὰ πρόσω ὁρμῆς.

Σ' αὐτὲς τὶς ἐποχὰς μὲ τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ προσαρμόζονται πάντοτε ἡ οἰκονομία, ἡ παραγωγὴ καὶ τὸ ἐμπόριο, γιατί κατὰ φυσικὸν νόμον καὶ οἱ ἐπιθυμίαι καὶ οἱ ἀνάγκες ἐνὸς λαοῦ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς. Σὲ ἐποχὰς, πού ἡ ἐξέλιξις ἐνὸς λαοῦ σὲ μικρὸ σχετικῶς χρονικὸ διάστημα διανύει μεγάλες ἀποστάσεις γίνονται οἱ ἀπαιτήσεις ἐνὸς λαοῦ μεγαλύτερες παρὰ ἐκείνες τῆς ἐποχῆς, πού ἡ ἐξέλιξις γίνεται ἀργά ἢ φαίνεται νὰ ἔχη σταματήσει. Οἱ ἐπιθυμίαι καὶ οἱ ἀπαιτήσεις ἐνὸς λαοῦ κεντοῦν τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα παραινώντας το σὲ τελεία ἐξέλιξιν. Μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, πὼς ὅ,τι ἔχει ἀνάγκη ὁ λαὸς αὐτός προσπαθεῖ καὶ νὰ τὸ δημιουργήσῃ. Ὅταν ὅμως τεθῇ ἡ ἀνάπτυξις ἐνὸς λαοῦ σὲ σαφερεοὺς δρόμους, τότε

κατ' ἀνάγκην θὰ εἶναι καὶ ἡ οἰκονομία του, ἡ παραγωγὴ του καὶ γενικά ἡ ζωὴ του σφαλερά.

Ἡ δύναμις τῆς ἐργασίας εἶναι γιὰ ἕναν ἄνθρωπον ἡ πρωταρχικὴ του ἰδιοκτησία. Θὰ πῇ λοιπόν, πὼς μπορεῖ μόνος του νὰ ἀποφασίσῃ πόσο χρόνον μπορεῖ νὰ διαθέσῃ τὴν δύναμιν αὐτὴ κάθε μέρα. Ὅμως αὐτὴ ἡ θέσις ἔχει δύο περιορισμοὺς. Πρῶτον μπορεῖ τὸ Κράτος ἀπὸ λόγους τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς του νὰ ὀρίσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ζήτημα αὐτοῦ τῶν ἐμπειρογνομῶν. Δεύτερον μπορεῖ ἀπὸ ἐξωπολιτικῶς λόγους νὰ ὀρίσῃ ὁ χρόνος τῆς ἐργασίας κατόπιν συμφωνίας μὲ ἄλλα κράτη, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει μπορεῖ ἕνας νικητῆς νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βίας μεγαλύτερον χρόνον ἐργασίας στοὺς ἡττημένους, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἀνταγωνισθῇ μὲ ἐπιτυχίαν στὶς ξένες ἀγορές.

Ὁ καθορισμὸς τῆς ἐργασίας τῶν 48 ὥρῶν τὴν ὀδομάδα, δηλαδὴ τοῦ ὀκτώωρου, εἶχε τὰ καλὰ του καὶ τὰ κακὰ του. Εἶπαμε πὼς μὲ τὴν ἐξέλιξιν ἐνὸς λαοῦ αὐξάνουν καὶ οἱ ἀνάγκες καὶ οἱ ἐπιθυμίαι του. Ὅταν ἐλαττωθῶν οἱ ὥρες τῆς ἐργασίας κατ' ἀνάγκην θὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ παραγωγὴ. Ὅμως τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ συμβῇ καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐπὶθλθεν ἡ μηχανοποίησις μὲ πρόδρομο τὴν Ἀμερικὴν, πού ἐπέτυχε κατὰ τὰ 1927) 28 τὴν ἀφθονώτερη παραγωγὴν κί' ἔθεσε σὲ δευτέρη μοῖρα τὴν παραγωγὴν τῆς Εὐρώπης.

Στὴν μηχανοποίησιν ὅμως ἠκολούθησε σύντομα καὶ ἡ Εὐρώπη τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἄλλαξε ὁλόκληρον τὸν τρόπο τῆς ἐργασίας. Μηχανὲς πολὺπλοκες ἐφευρέθησαν, ἡ ἐργασία γίνονταν μὲ τὸ ρολόγι τοῦ δευτερολέπτου. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐλογαριάζετο ἀνάλογα μὲ τὴ δύναμιν καὶ τὴν ἐργασία του. Ἡ μηχανὴ μετέδιδε τὸ ρυθμὸ τῆς καὶ τῆς

βιασύνῃ τῆς στὸν ἄνθρωπον, πού θέλοντας καὶ μὴ ἔπρεπε νὰ προσαρμωσθῇ.

Τώρα δὲν εἶναι δυνατόν πιά τὸ γεγονός αὐτὸ σ' ὅλην τὴν ἑκτασί νὰ κατασταλῇ, γιατί ὅπως εἶπαμε μὲ τὴν ὁρμητικὴ ἐξέλιξιν τῶν λαῶν μεγάλωσαν οἱ ἀνάγκες καὶ οἱ ἐπιθυμίαι. Φυσικὰ δὲν μπορεῖ νὰ πετάξῃ κανεὶς τὶς ραπτομηχανὲς ἢ τὶς πλεκτικές μηχανὲς καὶ ν' ἀρχίσῃ πάλιν, ὅπως στοὺς «παλιούς καλοὺς καιρούς» νὰ ράβῃ καὶ νὰ πλέκῃ μὲ τὸ χέρι. Μπορεῖ αὐτὸ νὰ συμβαίῃ ἀκόμα στὴν Κίνα καὶ στὴν Ἰαπωνίαν, πού ἡ ἐργασία τῶν Κούλι εἶναι ἀμφοβὴ καὶ τὰ χέρια ὑπεράφθονα καὶ μόνο μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν μποροῦν οἱ δύο χῶρες νὰ καλύπτουν τὶς ἀνάγκες τους καὶ νὰ συναγωνίζονται στὶς νέες ξένες ἀγορές.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ κανεὶς λαὸς δὲν μπορεῖ πιά νὰ συντομεύσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας ἔστω κί' ἂν τὸ τέμπο τῆς μηχανοποιήσεως μπορῇ νὰ κουράζῃ.

Γι' αὐτὸ γίνεται μίαν ἄλλην ἐξίσωσις. Πρέπει ὁ λαὸς στὶς ἐλεύθερες ὥρες του νὰ βρῇ μιὰ ψυχαγωγίαν κατάλληλη νὰ τὸν ξεκουράζῃ καὶ νὰ τὸν δυναμώσῃ γιὰ νὰ μπορῇ νὰ κρατήσῃ τὸν ρυθμὸ τῆς ἐργασίας.

Τὸ γραφεῖον τῆς ἐργασίας στὴ Γενεὴν κάποτε ἔκανε τὴν ἐξέλιξιν ἐκκλῆσι σὲ ὅλες τὶς χῶρες: «Γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ὄφελος τῆς ὀκτώωρου ἐργασίας καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἡμερησίας προσπάθειας πρέπει οἱ λαοὶ νὰ βροῦν μεθόδους, πού ὁ ἐργαζόμενος νὰ περνᾷ τὶς ἐλεύθερες ὥρες του ὅσον τὸ δυνατόν καλῶτερα». Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔγινε, γιατί οἱ κομμουνιστὲς προσπαθοῦσαν νὰ τὸ ἐμποδίσουν μὲ κάθε μέσον τὰ περασμένα χρόνια. Ἦθελαν αὐτοὶ τὸν ἐργάτην πάντα βαρσινιαμένο καὶ δυσαρρεστημένο γιὰ νὰ μποροῦν νὰ τὸν ἐρεθίσουν καὶ νὰ τὸν μεταχειρισθῶν, ὅπως θέλουν.

Ὅμως σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς γῆς ἄρχισε νὰ παρατηρῇται μιὰ κάποια προσπάθεια γιὰ ψυχαγωγίαν στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου ἐργαζομένου ἀνθρώπου.

Στὴν Ἀγγλίαν ἱδρύσαν οἱ Trade-Unionists τὰ βραδινὰ, Κυριακάτικα καὶ θερινὰ σχολεῖα, πού προσπαθοῦσαν νὰ τραβήξουν τοὺς νέους ἐργάτες γιὰ μόρφωσιν.

Στὴ Γαλλίαν καὶ στὴ Γερμανίαν προσπαθοῦσαν μὲ πληχτικὲς διαλέξεις νὰ ἀπασχολήσουν κατὰ τὶς ἐλεύθερες ὥρες τὸν ἐργάτη. Ὅχι ὅμως μόνον δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν ἀπασχολήσουν παρὰ ἀργότερα ἄρχιζαν καὶ τὸν ἐρεθίζαν μὲ πολιτικὰς διαλέξεις ἐναντίαν στοῦ σάμπαν. Ἀντὶς νὰ ξεκουράζεται μετὰ τὴν ἡμερησίαν ἐργασίαν κουράζονταν πιοτέρο.

Στὸ Βέλγιο προσπαθῶσε ὁ δόκτωρ ντε Μάν νὰ ἐισαγῇ τὴν πρὸς βελτίαν τοῦ πρὸ βελήμα αὐτό. Αὐτὸς βρῆκε κάπως

μιὰ θέσιν, πού ἐφαρμόσθηκε ὡς τὰ σήμερα στὶς σύγχρονες προσπάθειες. Στὶς ἐλεύθερες ὥρες νὰ ἀνυψωθῇ ὁ ἐργάτης καὶ νὰ τοῦ πολεμηθῶν τὰ μειονεκτικὰ συναισθήματα, πού τυχόν εἶχε ὡς κατώτερο μέλος τῆς κοινωνίας.

Στὴ Ρωσσίαν πολλὰ λόγια καὶ πολὺ χαρτὶ σκορπίστηκε γιὰ τὴν θεωρίαν τῆς μορφοποιήσεως τοῦ ἐλευθέρου χρόνου τοῦ ἐργάτη. Ὅμως μὲ τὰ χρόνια ἀπεδείχθη ὅτι οἱ βραδυὲς καὶ οἱ ἐλεύθερες ὥρες χρησιμοποιήθηκαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σὲ πολιτικὴν προπαγάνδαν καὶ διδασκαλίαν γιὰ τὴν ὁποία καὶ οἱ ἴδιες οἱ ρωσσεῖς ἐφημερίδες ἀναγκαστοῦν, ὅσο φυσικὰ τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ τὸ κάνουν.

Στὴν Ἰταλίαν ἄρχισε νὰ γίνετα μιὰ κάπως συστηματικὴ ἐργασία γιὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐλευθέρων ὥρῶν. Κί' ἄρχισε πρῶτα ἀπὸ τὴν νεολαίαν.

Τὸ Dopolavoro εἶναι σὲ ὅλους μας γνωστόν. Ἡ κίνησις τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς εἶναι τόσο παλιὰ, ὅπως καὶ ὁ φασισμός, μάλιστα ἀκόμα προτοῦ νὰ κυριαρχήσῃ αὐτὴ ἡ κοσμοθεωρία στὴν Ἰταλίαν εἶχε κάνει τὶς ἀρχὲς τῆς ἀνάμεσα στὶς τάξεις τῶν ἀγωνιστῶν γιὰ τὴν ἰδέαν αὐτήν.

Τὸ Dopolavoro εἶναι ἰδιαίτερη ὁργάνωσις μὲ ἰδιαίτερες εἰσφορές. Ἐχει δύο ἑκατομμύρια μέλη καὶ μάλιστα 675.000 ὑπαλλήλους καὶ 1.099.000 ἐργάτας.

Στὴ Γερμανίαν ἔθεσαν οἱ ἀρμόδιοι γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ τὴν ἐξῆς ἐρώτησι:

Μὲ τί τρόπον μποροῦμε νὰ φυλάξουμε δυνατόν τὰ νεῦρα τοῦ λαοῦ μας, γιὰ τὸ μόνον ἕνας λαὸς μὲ δυνατόν νεῦρα μπορεῖ νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ εὐημερήσῃ;

Καὶ ἡ Γερμανία δὲν ἡλάττωσε, οὔτε ἡῤῃσε τὸ ὀκτώωρον, μάλιστα σὲ μερικὰ ἐπίπεδα γιὰ νὰ γίνῃ ἱκανὴ γιὰ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον ἀναγκάσθηκε νὰ αὐδέσῃ τὸ τέμπο τῆς ἐργασίας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ φροντίδα τῆς ἡμέρας μεγάλης γιὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀργῶν ὥρῶν. Ἐπιδικώκει τὴν πλήρη ξεκούρασιν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος, μὲ τὴν ὁργάνωσιν «Kraft durch Freude» (Χαρὰ καὶ Ἐργασία). Ἡ κούρασις εἶναι αἰσθημα κενό. Ἡ δύναμις καὶ ἡ οὐσία τῶν νεύρων ἐξαντλοῦνται. Παρουσιάζεται τότε τὸ συναισθημα τοῦ ψυχους καὶ τοῦ ἀδίου μέσα στὸν ὁργανισμό μας. Ξέρουμε πὼς τὸ συναισθημα αὐτὸ τῆς κούρασις καὶ τῆς κενότητος τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς δὲν τὸ ἐξαλείφει κανεὶς, μὲ τὸ νὰ ἐξαπλώσῃ τὸν κουρασμένο στὸ κρεβάτι καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ μὲ τὰ μάτια προσηλωμένα στὸ ταβάνι. Πρέπει νὰ δώσῃ κανεὶς στὸν κουρασμένο νέο σωματικὴ καὶ πνευματικὴ τροφή, γιὰ νὰ μπορῇ αὐτὸς νὰ ἀνταποκριθῇ τελείως πρὸς τὶς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τοῦ συνόλου.

Ἡ Ἑλλάς στὰ λίγα αὐτὰ χρόνια τῆς ἐθνικῆς τῆς ἀναγεννήσεως μετὰ τὴν σωτηρίον ἀλλαγὴν τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 καταπίεστη μὲ σοβαρότητα τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐλευθέρων ὥρῶν τοῦ ἐργάτη καὶ μάλιστα τοῦ νέου ἐργάτη. Τρεῖς ἀπόψεις ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ψυχαγωγίας. Πρῶτα νὰ μὴ κουράζῃ ἀντὶ νὰ ξεκουράζῃ, μόνον μὲ σχολαστικὰς διαλέξεις καὶ κουραστικὰς διδασκαλίας, δεύτερο νὰ φέρῃ κοντὰ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ

ὅλες τὶς τάξεις τοῦ λαοῦ σθύνοντας τὶς διαφορὰς καὶ τὰ χάσματα καὶ τρίτον νὰ δυναμώσῃ τὰ νεῦρα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ μὲ προσφορὰ τῆς καλυτέρας πνευματικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ πολιτιστικῆς τροφῆς. Τίποτε δὲν εἶναι πολὺ γιὰ τὴν ὑγείαν τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου.

Οἱ προηγούμενοι κυρίαρχοι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νόμιζαν ὅτι μποροῦσαν νὰ κάνουν τὸν λαὸν εὐτυχισμένο γεμίζοντας μόνον τὸ στομάχι του. Ὅλο τὸ περιεχόμενον τῆς πολιτικῆς τέχνης τῶν ἡτανε ὕλικες ἀπαιτήσεις καὶ ὕλικες ἐπιθυμίαι.

Σήμερα ὅλες οἱ ἀρχὲς μὲ τὴν ἴδια προσπάθεια πολεμοῦν γιὰ τὸ ξεκούρασμα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Ἡ «Ἐργατικὴ Ἑστία» προσπαθεῖ μὲ κάθε μέσο νὰ προσφέρῃ ἀληθινὴ ψυχαγωγίαν στὸν ἐργαζόμενο κόσμο μὲ θεατρικὰς παραστάσεις, συναυλίας, ἐκδρομὰς. Ποιὸς μποροῦσε πρὶν νὰ πάρῃ βῆμα ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ τῆς Κυριακῆς; Τὰ ναῦλα, γιὰ νὰ βγῇ κανεὶς ἐξω ἀπὸ τὴν Ἀθήναν, στὴ δροσίαν τοῦ πεύκου καὶ τῆς ἀκρογιαλίας, ἦτανε ἀδύναστα γιὰ τὸ βαλάντιο τοῦ ἐργάτη καὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἀκόμα. Τώρα βλέπει κανεὶς ὁλόκληρες ἀμαξοστοιχίες, ὁλόκληρα βαπόρια φορτωμένα μὲ χαρούμενες παρέες, μὲ εὐθυμους οἰκογένειες νὰ ξεκινοῦν πρωτὶ - πρωτὶ γιὰ τὸ Μεγάλον Πεύκο γιὰ τὸν Πόρο κλπ.

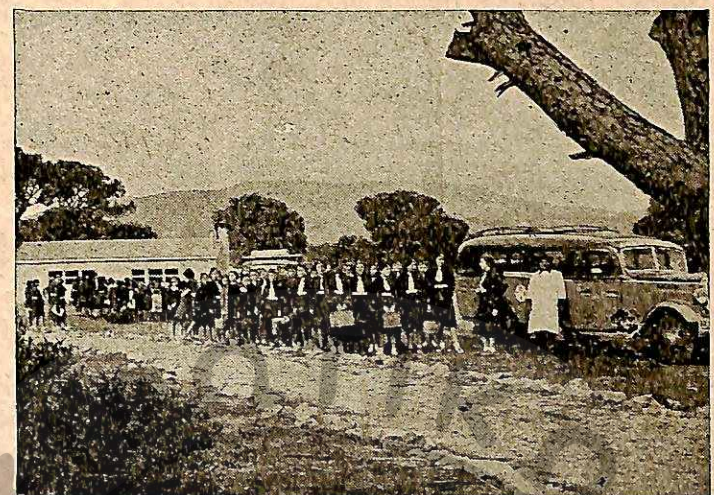
Ἡ ἡγεσία τῆς νεολαίας μὲ τὴν ἀμέριστη φροντίδα τῆς γιὰ τὴν νεότητα, πού ἔχει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνάγκην ψυχαγωγίας, ἔχει δώσει πλατὺ χῶρον γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ μέσα στὴν ὁργάνωσιν. Προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὸν νέον ἄνθρωπον, πού νὰ μὴ μόνος του καὶ χωρὶς κόπον τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ του. Θέλει νὰ ἀνεβάσῃ τὸν νέον ἀπὸ τώρα σ' ἕνα ὑψηλότερον ἐπίπεδο. Θέλει νὰ τὸν βάλῃ πλάι σ' ὅποιον νόμιζε πρὶν καλύτερό του, θέλει νὰ τοῦ γνωρίσῃ τὸ θέατρο, τὴν ἐκδρομὴν, τὴν συναυλίαν, ζητεῖ νὰ τοῦ γεννήσῃ τὴν κοινότητα τῆς χαρᾶς καὶ τὴν κοινότητα τῶν συναισθημάτων μέσα σ' ἕνα ὠραῖο ἑλληνικὸ τοπίο, πού ἀνέκει ὅχι μόνον στὸν πλοῦστον παρὰ καὶ ἐξ ἑσού στὸν φτωχὸν ἐργαζόμενον νέον. Ὅλα τὰ μειονεκτικὰ συναισθήματα τοῦ παιδιοῦ ἐξαλείφονται ἀπὸ πρὶν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Θέλει νὰ δώσῃ σ' ὅλα τὰ παιδιά νὰ καταλάβουν κί' ἀργότερα σὲ ὅλο τὸν λαὸν πὼς ἡ ἀληθινὴ μόρφωσις τῆς καρδίας καὶ ὁ πλοῦτος τοῦ καλλιτεχνικοῦ συναισθήματος δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ ὕλικά ἀγαθὰ κί' ἀπὸ τίς γνώσεις.

Ἀκόμη ἡ Ὀργάνωσις Ἑθνικῆς Νεολαίας προσπαθεῖ νὰ μὴ ἀφήσῃ τὴν πληξὶν ν' ἀγγίξῃ τὴν νέα καρδίαν μετὰ τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ σθύνοντας τὶς διαφορὰς καὶ τὰ χάσματα καὶ τρίτον νὰ δυναμώσῃ τὰ νεῦρα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ μὲ προσφορὰ τῆς καλυτέρας πνευματικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ πολιτιστικῆς τροφῆς. Τίποτε δὲν εἶναι πολὺ γιὰ τὴν ὑγείαν τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου.

μὲ τὰ γοιμὰ τῆς δάχτυλα. Ἀπὸ τὴν πληξὶ προέρχονται οἱ κακοὶ, ἐρεθιστικοὶ καὶ στὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἐγκληματικοὶ στοχασμοί, γεννῶνται οἱ καταστρεπτικὲς σκέψεις καὶ ἰδέες. Ἡ ἑλλειψις εὐχάριστης ἀπασχολήσεως κάνει τὸν ἄνθρωπον μουντὸ καὶ σκυφτό, τοῦ δίνει τὸ αἰσθημα τῆς μοναξιάς καὶ τῆς ἐλλείψεως πατρίδος, μὲ μιὰ λέξιν τὸ αἰσθημα ὅτι εἶναι περιττός. Τίποτε ἄλλο δὲν εἶναι τόσο ἐπικίνδυνον γιὰ ἕνα Κράτος παρὰ αὐτὴ ἡ πληξὶς στὶς ὥρες τῆς ἀργίας τῶν πολιτῶν του. Ἡ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας ἀναγνωρίζει ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τροφὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος πρέπει νὰ δίδεται καὶ ἡ τροφὴ τοῦ σώματος.

«Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα 1200 φαλαγγίται ἐξέδραμον...».

Ποιὸ παιδί καὶ ποιὸς νέος τὰ περασμένα χρόνια μποροῦσε νὰ κουνήσῃ ἀπὸ τὴν Ἀθήναν, ἐκτὸς ἀπὸ μερικοὺς, πού μποροῦσαν νὰ ταξιδεύσουν μὲ τοὺς πλουσίους γονεῖς τῶν; Τί ἤξερε ὁ νέος καὶ τὸ παιδί ἀπὸ τὴν πατρίδα του καὶ ἀπὸ τὶς ὁμορφίαις τῆς; Τίς μάθαινε ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ δασκάλου, τίς ἔβλεπε ζωγραφισμένες στὸ χαρτί, τίς διάβαζε στὰ βιβλία. Μπορεῖ

ὁμῶς μὲ κάτι τέτοια νὰ νοιώσῃ τὸν ἐνθουσιασμό, πού θὰ τοῦ γεννηθῇ σὺν βρεθῇ ὁ ἴδιος μέσα σ' ἕνα ὠραῖο τοπίο, μέσα σ' ἕνα τοπίο, πού ἀνέφερε ἡ ἱστορία μαζί μὲ τοὺς συντροφους του καὶ τοὺς συνομηλικούς του;

Μόνον ὅταν παραστατικὰ ἀπλῶνται οἱ ὁμορφίαις τῆς πατρίδας του στὰ μάτια του, μόνον ὅταν τὶς ζῇ καὶ τὶς νοιώσῃ βαθειά θὰ μπορέσῃ νὰ ἀγαπήσῃ ὁ μέλλον πολίτης τὴν πατρίδα του, γιὰ τὴν ὁποίαν ἀργότερα θὰ ἐργασθῇ, θὰ δράσῃ, θὰ πολεμήσῃ ὑπερασπίζοντάς τὴν ἀπὸ κάθε ἱερόσυλο χέρι, ἀπὸ κάθε βέβηλον ἐπιθυμίαν. Ἡ ἡγεσία τῆς Ἑθνικῆς Ὀργάνωσεως Νεολαίας κάτω ἀπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς τῆς μεγάλης πνοῆς, πού θερμὴ ἀπλώνεται πάνω σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα πού ἀφοροῦν τὴν νεολαίαν, τὴν μελλοντικὴν Ἑλλάδα, ἔχει, ὅτι μόνον ἔτσι καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις ἡ Ἑλλάς ἐτοιμάζεται γιὰ ἀνέβασμα πρὸς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς. Καμιά λεπτομέρεια γιὰ τὴν προετοιμασίαν δὲν εἶναι κουραστικὴ. Σ. Καραϊσκάκης

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Τούδωσε τὸ πιττάκι τοῦ πάτερ Εὐ-
τόχιου καὶ χωρὶς ν' ἀναφέρει τ' ὄνομα
τοῦ Μιχαήλ γιὰ νὰ μὴν περιπλέξῃ τὸ
φίλο του, τὸν ἄφησε νὰ καταλάβῃ πὼς
ἦταν κάποιος πού ἀπάνω στὸ ζήτημα
τοῦτο εἶχε ἴσως... ἀντίρρηση...

Ἀκολούθησε σιωπή... Ὁ Πρωτοπα-
θάριος ἔσκυβε συλλογισμένος...

— Σοφὸς καὶ ἄξιος ἄνθρωπος, εἶπε
δίνοντας πίσω τὴ μεμβράνη στὸ Γρη-
γόρη... Κι' ἀλήθεια πρέπει νὰ τὸ λο-
γαριάσῃς γιὰ μεγάλο εὐτύχημα πού ἔ-
πεςε στὰ χέρια του... Δὲν εἰμαι δυνα-
τὸς στὴ φιλοσοφία, πρόσθεσε, μὰ μοῦ
φαίνεται πὼς κάποιος μεγάλος καὶ ἡ ξε-
πως τὸ σωστὸ καὶ τὸ δίκιο βρίσκεται
πάντοτε στὴ μέση... Κοντὰ λοιπὸν στὴ
μελέτῃ χρειάζεται δίχως ἄλλο καὶ σω-
ματικὴ ἀσκηση, ἡ ζωὴ στὸν ἀνοιχτὸν
ἀέρα, ἡ ἐκκοῦραση ἀκόμα καὶ ἡ ξε-
νοιασιά... Ὅλα τοῦτα μὲ τὴ σειρά τους
καὶ στὴν ὥρα τους.

Γύρισε ὕστερα στὸ Μιχαήλ:

— Μιλήσες γιὰ κάποιον Πειρασμὸ ἔ;
Πότε; Σ' ἀκούσα... σ' ἀκούσα ἀκριβῶς
τὴν ὥρα πού ἔμπαινα... Δὲν εἶχες δί-
κιο... Μπορεῖ αὐτὸ πού ὀνομάτισες ἔ-
τσι νᾶναι ὅ,τι χρειάζεται ἀκριβῶς γιὰ
νὰ συμπληρωθῇ τὸ πιττάκι τοῦ πάτερ
Εὐτόχιου... Χί, χί, χί!... καὶ γέλασε μὲ
τὸ ταιριχτὸ γέλιο του πού ἔπαιρνες
ὄρκο πὼς ἦταν ψεύτικο.

— Ἐμπρός, φευγάτε τώρα... Τί κά-
θεστε ἐδῶ πέρα κλεισμένοι σάν κου-
κουθᾶγιες...

Κι' ἀρπάζοντας ἀπὸ τὸν ὄμο ἕναν

ἕνα τὸν ἔσπρωξε πρὸς τὸν κῆπο...

Καὶ σὰ νὰ ἦταν τὸ σπρώξιμο ἐκείνο
τόσο δυνατόν δὲν μπόρεσαν, θαρρεῖς,
νὰ σταματήσουν παρὰ μονάχα ἀφοῦ
ἔφτασαν στὴν ἄλλη ἄκρη, στὴ μεγάλη
στέρνα πού πότιζε ὅλα τοῦτα τὰ δέν-
τρα καὶ τὰ παρτέρια... Ἡ στέρνα τούτη
μοίραζε παντοῦ τὸ γάργαρο νεράκι
μέσα ἀπὸ χίλια αὐλάκια μεγάλα καὶ
μικρά πού τρυπάνε ἴσαμε τίς πιὸ ἀ-
πόμερες γωνιές τοῦ κήπου, μὲ μιὰ
στοργικὴ ἔννοια νὰ μὴν ἀφήσουν τί-
ποτα χωρὶς νὰ τὸ δροσίουν... ἀκόμα
καὶ τὴν ταπεινὴ ματζουράνα πού σερ-
νάμενη ἐκεῖ καταγῆς, δίχως λουλού-
δια καὶ φανφάρες σκόρπιε τὴ φω-
χούλα μυρωδιά της... Γύρω γύρω εἶ-
χαν φυτρώσει πλατάνια πού ἔμιγαν
τοὺς κλώνους τους ψηλά καὶ τοὺς πε-
ρίπλεκαν μὲ μιὰ ἀπόφαση, ὅλο πεί-
σμα, νὰ μὴ ἀφήσουν τοῦ ἡλίου τὸ μάτι
νὰ περάσῃ ὥς τὸ ἀκίνητο νερὸ τῆς
στερνᾶς μὴ τυχόν τὸ ρομφῆξῃ ἡ τοῦ
πάρῃ τῆ δροσοῦλα του, μιὰ κι' ἦταν
ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ γλυκεῖα τοὺς ἀπαντοχῇ
στὸ βαρὺ καλοκαιριᾶτικο κάμα...

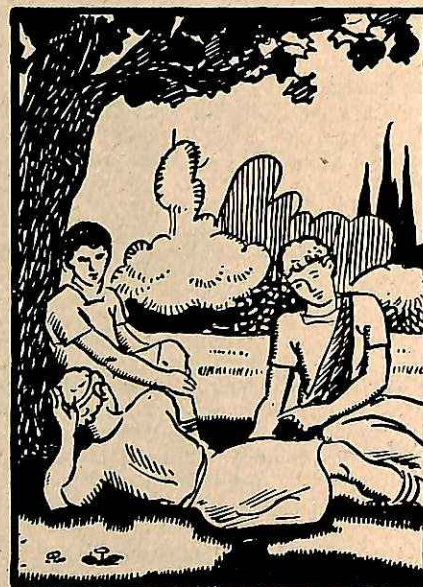
Τὰ τρία ἀγόρια γοργὰ πέταξαν τὰ
ροῦχα τους πάνω στὰ χόρτα καὶ ἔπε-

σαν στὸ κρύο καθαρὸ νερό... Ἡ δρο-
σοῦλα μῆκε ὡς μέσα βαθεῖα στὰ
σπλάχνα τους, διακλαδώθηκε στὸ μυα-
λό τους, ἔτσι πού τὸ αἷμα τους κυκλο-
φόρησε γοργότερα κι' ἕνα κύμα τρέλ-
λας τοὺς συνεπῆρε... Βουτούσαν μὲ τὸ
κεφάλι πρὸς τὰ κάτω καὶ πάλι ἀνέβαι-
ναν ξετινάζοντας τὰ μαλλιά τους, κι'
ἔφετταν πλάγια, κι' ἔφερναν τοῦμπες
μέσα στὸ ὕγρὸ στοιχείο, σὰ νεαρά
δελεῖνια μεθυσμένα ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς
ζωῆς... Ἀπὸ τὰ στήθια τους ἔβγαλιναν
κραυγὲς ἀναρρηγές... Λαχταροῦσε, θαρ-
ρεῖς, κρυμμένη ἐκεῖ βαθεῖα μιὰ ὑπαρξή
πρωτόγονη, στερημένη ἀπὸ καιρὸ, καὶ
τώρα πού τῆς ξανάδωσαν κείνο πού
ποθοῦσε, ρέκαζε ἔτσι ἀπὸ ἀφραστὴ
εὐχαρίστηση.

Ἐφθασε τὸ σούρουπο καὶ δὲν εἶχαν
σκοπὸ νὰ βγοῦν. Πιότερο ἀπ' ὅλα ἡ
ξενοιασιά τῆς νύχτης κυριαρχοῦσε μέσα
τους τὴν ὥρα κείνη καὶ ἔδωχνε πέρα
κάθε σκέψη.

Ξάφνου φύσηξε θαλασσινὸ ἀνεράκι
καὶ δρόσισε ὁ καιρὸς... Τὰ ψηλά
πλατάνια ἀναταράχτηκαν εὐθυμα σὰ
νὰ ξετίναξαν ἀπὸ πάνω τους τὴ νάρκη
τοῦ καυτεροῦ ἀπομεσήμερου καὶ χι-
λιάδες πουλάκια λογιῆς λογιῆς μαζεύ-
τηκαν καὶ φλυαροῦσαν μὲ τὸν ἰδιαί-
τερο τρόπο τοῦ τὸ καθεῖνα ὅλη τὴν ἡ-
μέρα εἶχαν πλανηθῇ στὰ περίγυρα καὶ
γεμάτα ἐντυπώσεις, θαρρεῖς, ἔλεγαν...
ἔλεγαν, τὸ τί παράξενο εἶδαν, τὸ τί
τοὺς ἔλαχε σημαντικό κι' ἀναφτερου-
γούσαν ἀπὸ τὴ χαρὰ πού ἡ μεγάλη
νύχτα σιγὰ σιγὰ κατέβαινε ἀπὸ τὸν
οὐρανὸ μὲ τὸ ἀστροκέντητο πέπλο της,
σὰ στοργικὴ μάνα...

Οἱ τρεῖς μας φίλοι ξαπλωμένοι
τώρα, πιὸ πέρα σ' ἕνα ἔξωφτο, ἦσυχτοι
μὲ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ κορμὶ γεμάτα ἀπὸ
τὴ γαλήνη ἐκείνη πού χαρίζει στὸν ἄν-

Οἱ τρεῖς φίλοι κάθονταν εὐτυχισμένοι

θρώπο ἡ ὕγεια, κοίταζαν πάνω στὸν
οὐρανὸ τὰ πρῶτα ἀστέρια ν' ἀνατέλ-
νουν, σιωπηλοὶ κι' εὐτυχισμένοι...

Ὁ Γρηγόρης πρῶτος ἔκοψε τὴ
σιωπὴ...

— Νᾶταν νὰ μελῶμε γιὰ πάντα στὴ
ζωὴ μας ἔτσι ἐνωμένοι!

— Καὶ γιὰτὶ ὅχι; ρώτησε μὲ ἀπορία
ὁ Δημήτρης.

— Μπορεῖ οἱ περιστάσεις νὰ μᾶς χω-
ρίσουν... Νά, κοίταξε ἐμένα... Ἀπὸ τὸν
πύργο τοῦ πατέρα μου βρέθηκα ξα-
φνικά σ' ἕνα μοναστήρι καὶ μπορεῖ νά-
μουν ἀκόμα ἐκεῖ πέρα ἂν ἕνα ἄλλο
πάλι περιστατικὸ δέ μ' ἔρριχνε ἐδῶ ἀ-
νάμεσα σας... Ποιὸς ξέρει ἂν ἕνα
ἄλλο αὖριο...

— Ὡς τώρα ἦσουν μικρός... παρα-
τήρησε σοφὰ ὁ Μιχαήλ. Ἐκάνες ἐ-
κείνο πού ἠθελαν οἱ ἄλλοι... Τώρα...
ὅχι ἀκόμα βέβαια, μὰ ὕστερα ἀπὸ
λίγο, δίχως ἄλλο θὰ κάνης ἐκείνο πού
σ' ἀρέσει... Κι' ἂν εἴμαστε τόσο εὐτυχι-
σμένοι μεταξύ μας... Τί λὲς ἐσύ ξά-
δερφε;

— Θαῤρῶ πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ ἔχεις
δίκιο... ἐπὶ τέλους... εἶπε γελώντας ὁ
Δημήτρης.

Ὁ Γρηγόρης κούνησε τὸ κεφάλι κι'
ἦταν φανερό πὼς δὲν εἶχε καθόλου
πεισθῇ. Ἡ ἀνθρώπινη θέληση εἶναι
τόσο δυνατὴ πού μπορεῖ ν' ἀντιστέκε-
ται στὸ κάθε τι;... Ἦταν ὁ μόνος, βλέ-
πετε, πού δοκιμάστηκε ἀπὸ τὴ μοῖρα
καὶ γι' αὐτὸ τὴ φανταζότανε σάν ἕνα
χέρι ὁράτο, τεράστιο πού σ' ἀρπαζε
μέσα στὴ χούφτα του, σὲ στριφογύριζε
στὸν ἀέρα μιὰ φοθερὴ στιγμή πού σ' ο-
κτείνιαζαν τὰ μάτια σου ἀπὸ τὴ ζάλη
κι' ὕστερα σ' ἔρριχνε κάπου, ὅπου ἡ-
θελε... Ὅταν ξαναρχόσουν στὸν ἑαυτὸ
σου πρόσωπα καὶ πράγματα εἶχαν ἄλ-
λάξει γύρω σου σὰ νὰ μὴν ὑπῆρξανε
ποτέ... Ὡς μακάρι νὰ ἦταν πάντα κα-
λόβολη... αὐτὸ μονάχα... Ὡς τόσο δὲ
θὰ ἠθελε ἀλήθεια μὲ κανένα τρόπο νὰ
χωριστῇ ἀπὸ τοὺς φίλους του...

— Βλέπω τὴ Μεγάλῃ Ἄρκτο, εἶπεν
ὁ Μιχαήλ, καὶ μέτρησε τὰ ἑφτά ἀστέ-
ρια, ἕνα, δύο, τρία... Εἶναι σάν ἄσπρα
σημαδάκια ἀκόμα... Βάζω στοίχημα
πὼς κανένας σας δὲν τὰ διακρίνει.

— «...ἡ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τὸν
Γ' ὠρίωνα δοκεῖν
οἷη τ' ἄμμορός ἐστι λοετῶν
[Ὁ κεραιόων]»

πρόσθεσε ὁ Δημήτρης πού θυμήθηκε
τοὺς Ὀμηρικοὺς στίχους.

— ... Νά, καὶ τὸ δοξασμένο Πολικὸ
ἀστέρι... Γιὰ σκεφθεῖτε πόσα μάτια γυ-
ρίζουν κατ' αὐτὸ τὴν ἴδια στιγμὴ καὶ
ζητᾶνε νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ στὸ δρόμο
τους... Λοιπὸν δὲν μπορῶ νὰ κατα-
λάβω γιὰτὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔβαλε στὴ θέση
του τὸ φεγγάρι. Πρῶτα πρῶτα δὲ θὰ
τσακίζομαστε τίς νύχτες ψάχνοντας
στὰ σκοτεινὰ κι' ὕστερα ἀκίνητοι κα-
θὼς θάταν ἐκεῖ στὴ μέση τ' οὐρα-
νοῦ... καταλαβαίνετε κι' ἕνας τυφλὸς

ἀκόμα καραδοκῆς θάβρισκε τὸ δρό-
μο του...

— Ἄν σκεφθῇς ἔτσι... εἶναι ν' ἀπο-
ρῆς γιὰ πολλὰ πράματα... Νά, λόγου
χάρη γιὰτὶ ἔκαμε τοὺς Σαρακηνοὺς;

— Ἀ! ὅσο γι' αὐτὸ δὲν εἶναι δύσκο-
λο νὰ τὸ καταλάβῃς... Γιὰ νὰ γνωρί-
σωμε τὸ Γρηγόρη...

— Καὶ τοὺς Ἀθαρούς, τοὺς Ρῶς,
τοὺς Βούλγαρους, τοὺς Πέρσες... τοὺς
... τοὺς... σάμπως εἶναι λίγοι αὐτοὶ πού
κάθε τόσο σηκώνουν χέρι στὸν αὐτο-
κράτορα;

— Ἀπλούστατα, εἶπε ὁ Μιχαήλ, ἂν
δὲν ὑπῆρχαν ὅλοι τοῦτοι πὼς θὰ γινό-
ταν ὁ Γρηγόρης δομέστικος στὴν Ἀ-
νατολὴ καὶ ἐσύ στὴ Δύση... ἡ ἐσύ στὴν
Ἀνατολὴ κι' αὐτὸς στὴ Δύση. Γιατί,
θαρρῶ, δὲν τὴν ἔχετε ξεκαθαρίσει
καλὰ καλὰ τὴν ὑπόθεσή σας ἀπάνω
στὸ ζήτημα αὐτό...

Γέλασαν...

— Ὡς τόσο γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου, πα-
ρατήρησε ὁ Δημήτρης κάπως πειρα-
γμένος, ποτέ δὲ μᾶς εἶπες τίποτα... Τί
σκοπεύεις ἀλήθεια;

— Ἀ! ἐγώ... εἶπε μονάχα ὁ Μιχαήλ
καὶ βύθισε τὸ βλέμμα του στὸ ἀπέ-
ραντο κενὸ σὰ νὰ ἦταν τ' ὄνειρό του
τόσο διαφορετικὸ καὶ τόσο ἀνώτερο...
Στὸ μυαλό του ἀστραψαν θάλασσες
μακρισμένες καὶ νησιά παράξενα πνι-
γμένα στὴν τροπικὴ βλάστηση... Ἐνας
πύργος στὴν κορφὴ στὸ ἔξωφτο, κυ-
ριαρχοῦσε σ' ὁλόκληρὴ τὴν ἔκταση...
Κι' αὐτὸς καθισμένος ἀνάμεσα σ' ἄρ-
χόντους κι' ἀρχόντισσες ἄκουε μακρό-
συρτα νοσταλγικὰ τραγούδια νὰ ἡ-
χοῦν κι' ἄπλωνε κάθε τόσο τὸ χέρι πού
ἦταν φορτωμένο ἀπὸ δαχτυλίδια πο-
λύτιμα νὰ δώσῃ διαταγές. Τ' ἀψηλὸ ἀ-
πέραντο λακκωτὸ λουζότανε στὴν φεγ-
γοβολὴ τῶν ἄστρων.

— Ἐγὼ νὰ κάμω μιὰ πρόταση, εἶπε
ξαφνικά ὁ Γρηγόρης... κι' ὁ σοφὰρὸς
καὶ κάπως ἐπίσημος τόνος τῆς φωνῆς
του ἔκαμε τοὺς ἄλλους δύο ν' ἀνακα-
θίσουν.

— Ἐμπρός λέγε... σ' ἀκούμε.

— Νὰ ὀρκιστοῦμε... πὼς πάντα ὅ,τι
καὶ νὰ συμβῇ θὰ μένουμε φίλοι...

— Καὶ γιὰτὶ νὰ ὀρκιστοῦμε; ρώτησε
ὁ Μιχαήλ παραξενεμένος.

— Θαρρεῖς πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ κά-
μωμε ὀρκους γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα;
πρόσθεσε ὁ Δημήτρης στὸν ἴδιο τόνο.

— Νὰ δώσωμε τὸ λόγο τῆς τιμῆς
μας πὼς κανένα περιστατικὸ δὲ θὰ
μᾶς χωρίσῃ ποτέ... Ἄν ὁ ἕνας βρεθῇ
σὲ κίνδυνο οἱ ἄλλοι θὰ τρέξουν κοντὰ
τοῦ ὅπου κι' ἂν βρίσκεται... ἀκόμα καὶ
στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου... Περισσότερο
ἀπὸ ἀδέρφια. Ἡ φίλια μας θάβῃ τόσο
δυνατῇ, σάν τὴν ἀγάπη πού χρω-
στάμε στὴν Πατρίδα... καὶ στὸν Αὐτο-
κράτορα...

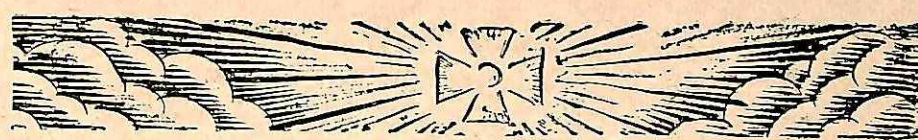
— Εἰμαι πρόθυμος, εἶπε γελώντας ὁ
Δημήτρης... Τώρα δὰ ἀμέσως...

— Κι' ἂν δύο ἀπὸ μᾶς ἔχουν κάποτε
διαφορὰ, ὁ τρίτος θὰ τὴν δικάζῃ μὲ δι-
καιοσύνη καὶ ἡ ἀπόφασή του θάβῃ ὑ-
ποχρεωτικὴ...

— Ὡ! ὦ! ἔκαμε ὁ Μιχαήλ, εἰμαι βέ-
βαιος πὼς ποτέ δὲ θὰ βρῶ τὸ δίκιο
μου.

— Θὰ τὸ βρῇς, ἀπάντησε σοφὰ ὁ
Γρηγόρης, γιὰτὶ ἀλλοιῶτα πὼς θὰ
διατηρηθῇ ἡ φίλια μας; Μονάχα νὰ
μὴν θαρρῇς πὼς ἔχεις δίκιο ὅταν δὲν
ἔχῃς...

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Υμεις ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύνα-
ται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω δρους κειμένη.
Οὐδὲ καί οὗτοι λυχνον καὶ τιθέσιν αὐτὸν ὑπὸ
τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ
φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὥπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι
τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νό-
μον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι,

ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἴωτα ἐν ἡ
μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου
ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὅς ἐάν οὖν λύσῃ
μὴν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ
διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κλη-
θήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ'
ἂν ποιῇται καὶ διδάξῃ, ὁσὸς μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

«Φῶς τοῦ κόσμου» εἰς τὸ σημερινὸν
Εὐαγγέλιον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς ὀνομάζει πρῶτον μὲν τοὺς μα-
θητάς, κατόπιν δὲ καὶ ὅλους τοὺς πρα-
γματικούς καὶ ἀξίους ὁπαδοὺς του.
Ἀφοῦ αὐτοὺς εἶναι τὸ φῶς, ἔχει βέβαια
ἄλῃ τὴν δύναμιν νὰ μεταδῶσθαι ἀπ'
αὐτοῦ καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἀλλὰ πὼς θὰ γί-
νωμεν ἀξιοὶ νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὸ φῶς
αὐτό; Αὐτὸς ὁ ἴδιος μᾶς τὸ λέγει καὶ
ἡ Ἐκκλησία του κάθε στιγμὴν μᾶς κα-
θοδηγεῖ πρὸς τοῦτο. Μᾶς ζητεῖ νὰ βα-
δίζωμεν μέσα εἰς τὸ φῶς του, τὴν ἀ-
γίαν του δηλαδὴ διδασκαλίαν. Μᾶς λέ-
γει ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε πιστὰ
τὰς ἐντολάς του. Ὅταν δὲ κάμνωμεν
αὐτὸ δὲν κάμνωμεν μόνον εἰς τὸν ἑαυ-
τόν μας καλὸ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλ-
λους ἀνθρώπους. Διότι κάθε καλὸ πα-
ράδειγμα δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν
ἀνθρώπον περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλ-
λο. Τὸ καλὸ παράδειγμα προσελκύει
τὸν ἄνθρωπον περισσότερο ἀπὸ οἷα
δήποτε διδασκαλία. Οἱ λόγοι μπορεῖ
νὰ εἶναι μόνον θεωρία, ἐνῶ τὸ παρά-
δειγμα εἶναι αὐτὴ ἡ πραγματικότης.

Τὸ καλὸ παράδειγμα διαλύει κάθε ἀμ-
φιβολία. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀπόστολοι
τοῦ Ἰησοῦ, ἐκτὸς τῆς διδασκαλίας
τῶν, ἀναγκάζονται πολλὰς φορὰς νὰ
μεταχειρίζωνται καὶ αὐτὸν τὸν ἑαυτὸν
τῶν ὡς παράδειγμα διὰ νὰ πείσουν
τοὺς ἀνθρώπους εὐκολότερον καὶ νὰ
τοὺς ἀφαιρέσουν κάθε ἀμφιβολίαν ὅ-
πως γίνουν τέλειοι χριστιανοί. Ὁ ἀπό-
στολος Ἰάκωβος φέρει ὡς παράδειγμα
τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς κακοπαθείας
τοὺς Προφῆτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Διὰ νὰ καταλάβωμεν ποῖαν ἐπίδρα-
σιν ἐξασκεῖ τὸ παράδειγμα — καλὸν ἢ
κακὸν — ἀρκεῖ νὰ προσέξωμεν μίαν οἰ-
κογένειαν. Μήπως τὸ παράδειγμα τῶν
γονέων μας δὲν ἐμπνεύσει ὅσον τίποτε
ἄλλο ἡμᾶς τοὺς ἴδιους; Μήπως ἡ ἐνά-
ρετος καὶ χριστιανικὴ συμπεριφορὰ
μιάς γυναικὸς δὲν δύναται νὰ φέρῃ εἰς
μετάνοιαν καὶ εἰς βίον χριστιανικόν
ἕνα διεφθαρμένον σύζυγον, υἱὸν ἢ πα-
τέρα; Ἡ εὐσεβεία τῶν γονέων δὲν ἔ-
χει θαυμαστὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωῆς
τῶν τέκνων;

Ἀλλὰ μήπως μόνον εἰς τὰς οἰκογε-
νείας τὸ παράδειγμα παίζει μεγάλον
ρόλον; Δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ εἰς
τὰς πόλεις καὶ τὰ κράτη καὶ εἰς ὅλο-
κληρον ἕν γένει τὴν ἀνθρωπότητα;

Μήπως ἡ καλὴ καὶ χρηστὴ διοίκησις
τῶν ἀρχόντων δὲν ἔχει σωτήρια ἀπο-
τελέσματα εἰς ὅλους;

Βεβαίως οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος τῆς
ἀνθρωπότητος ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους, ἀπευθύνονται εἰς πάντας,
ἀλλὰ λέγουν ὅτι πρέπει νὰ προβάλω-
μεν τὸν ἑαυτὸν μας ὡς παράδειγμα,
ἔχει ὑπ' ὅψιν τὸν περισσότερον ἀπὸ ὅ-
λους τοὺς μαθητάς καὶ πρῶτους ἀπο-
στόλους του καὶ κατόπιν τοὺς διαδό-
χους αὐτῶν, τοὺς κληρικούς καὶ διδα-
σκάλους τῆς Ἀγίας μας Χριστιανικῆς
Ἐκκλησίας. Αφοῦ τὸ παράδειγμα τῶν
ἀρχόντων καὶ τῶν γονέων ἔχει τερα-
στίαν ἐπίδρασιν, πόσην μεγαλειτέραν
ἀράγε θὰ ἔχῃ τὸ παράδειγμα τῶν ἀρ-
χόντων καὶ ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας;
Τὸ παράδειγμα αὐτῶν περισσότερον
ἀπὸ κάθε ἄλλο συντελεῖ εἰς τὴν στερε-
ώσιν τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν πίστιν
τῶν καὶ εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ διόρθω-
σιν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν μᾶς βεβαιώνει ἐπί-
σης μὲ τὸ σημερινὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὅτι εἰς τὴν μέλλουσαν αἰώνιον ζωὴν
θὰ ἔχῃ τὴν καλυτέραν θέσιν, ὅχι ἐκεῖ-
νος πού θὰ διδάξῃ μόνον, ἀλλὰ ἐκεῖ-
νος πού θὰ διδάξῃ καὶ ἀκούῃ διὰ τῶν
πράξεων του καὶ τοῦ παραδείγματός
του θὰ προτρέψῃ καὶ τοὺς ἄλλους εἰς
ἔργα ἀγαθὰ. Μὲ τὸ καλὸν παράδειγμα
δὲν κάμνωμεν, καθὼς εἶπαμεν ἀνωτέ-
ρω, καλὸν μόνον εἰς τὸν ἑαυτὸν μας
καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γι-
νόμεθα ἡ αἰτία καὶ νὰ δοξάζεται καὶ
λατρεύεται ὁ ἐπουράνιος ἡμῶν Πατήρ.
Ὅπως αἱ καλαὶ πράξεις τῶν παιδιῶν
γίνονται ἀφορμὴ νὰ ἐπαινοῦνται καὶ
νὰ τιμῶνται οἱ γονεῖς τῶν, ἔτσι καὶ αἱ
καλαὶ πράξεις τῶν ἀνθρώπων γίνονται
ἀφορμὴ νὰ δοξάζεται ὁ πατήρ ὅλων
μας, ὁ Θεός.

Ὡστε ἀπ' ὅσα εἶπαμεν ἀποδεικνύε-
ται ὅτι καθῆκον κάθε χριστιανοῦ καὶ
ιερά του ὑποχρέωσις εἶναι νὰ ἔχῃ εἰς
τὸν νοῦν του εἰς ὅλην τὴν ζωὴν
πὼς θὰ δίδῃ τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς
τοὺς ἄλλους. Διὰ τοῦτο ἔχομεν ὑπο-
χρεώσιν ὥπως κάμωμεν τὴν ζωὴν μας
νὰ λάμπῃ ὥπως τὸ φῶς. Μόνον δὲ ὁ
ἐπιτυχόμενος τοῦτο μὲ τοὺς λόγους
καὶ τὰ παραδείγματα μας θὰ γίνωμεν
τέλειοι χριστιανοὶ καὶ ἀξιοὶ τοῦ ἐπου-
ρανίου ἡμῶν πατρός.

Ένα διήγημα του Α. Παπαδιαμάντη

Τ' ΑΕΡΙΚΟ ΣΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

Κάτω στα Βουρλίδια, καθώς κατηφορίζεις από τις Βίγλες, ανάμεσα Πλατάνου και Πετράλωνα, σιμά σ'της Γωνιάς τον Μύλον, έχει κατεβείναι το ρεύμα, χείμαρρος, νάμα, δρόμος και Ιαμα, από τὰ ὄρη τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις Σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ χλόη· ἐκεῖ τὸ ὄμμα ἀπολαύει γωνίαν παραδείσου, καὶ ἡ ψυχὴ δροσίζεται ὡς σῶφρων Ἄννα, κινουσα τὰ χεῖλη εἰς προσευχὴν, χωρὶς ὅς ἀκούεται ἡ φωνὴ της, φωνὴ μυστηριωδῶς ψιθυρίζουσα εἰς τὴν καρδίαν: Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραία τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐπλάσας αὐτά.

Τέσσερα ἢ πέντε καλύβια ἀγροτῶν καὶ βοσκῶν, ἀντικρύζοντα εἰς ἀλλήλα, ἦσαν κτισμένα ἐπὶ τῶν κλιτύων ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κοιλάδος. Ὅλα τ' ἀνήλικα παῖδια τῶν ἀγροδιαίτων αὐτῶν οἰκογενειῶν συναγαλάντο καθημερινῶς πρὸς τὸ βάθος τῆς ρεματίας κυλιόμενα μέσα εἰς τὰ περσέα χόρτα, ἀνάμεσα εἰς τὰς πυκνὰς λόχμας καὶ τοὺς καλαμώνας, παίζοντα εἰς τὸν ἴσκιον τῶν βαθυφύλλων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐνηγκαλίζετο ὁ κισσὸς ἀπὸ τῆς ρίζης σπειροειδῶς ἀνέρπων μέχρι τῆς κορυφῆς, σιμά εἰς τὸ διαυγές ρεῦμα, τοῦ ὁποῦ ἠκούετο ὁ ψίθυρος κελαρῶζων βαθεῖα εἰς τὴν ψυχὴν, ἐνῷ ἡ αὖρα ἔσειε μυστικά τοὺς βαθυπρασίνους θάμνους, κ' οἱ παπαροῦνες ἔθαπτον μετ' ἐκείνων στίγματα ὅλα τὰ κατηφορικά χωράφια γύρω, ἐν μέσῳ πληθὺς ἄλλων ποικιλοχρῶμων ἀνθέων, ὅπου ἐνθύμιζαν τὸ ἄσμα τὸ ψαλὲν εἰς τὰς ἐκκλησίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν σεβάσιμον: «ἐνεδύσω στέφανον ὕθρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφίσας τοῖς ἄνθεσι καὶ τὴν χλαῖναν τὴν κοκκίνην ἐφόρεσσας...» κ' ἐκεῖ τὰ πετεινὰ εὐφραίνοντο ἐπετοῦσαν ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον ἀνταποκρινόμενα μετὰ κελαδηματὰ τῶν εἰς τὰς χαρμολύνων τῶν παιδιῶν κραυγῶν.

Ἦσαν ὁ Στάθης κ' ὁ Λευθέριος τῆς Κρατήρας, διδυμα ἐπτά ἐτῶν, κ' ὁ Γιώργης κ' ἡ Μαλάμα τοῦ Καρυοφύλλου, ἐπτά καὶ ἑξ ἐτῶν, κ' ὁ Κώστος τοῦ Κοντονίκου, ὀκταετῆς, καὶ ὁ Χαραλάμπος καὶ τὸ Τσιτσὼ τοῦ Καλλιμάνη, ἑξ καὶ πέντε ἐτῶν, ὅλα χαρούμενα, παίζοντα μέσα εἰς τὰς λόχμας, πηδῶντα τὰ μικρὰ χανδάκια, καραβίζοντα φύλλα δένδρων ἢ ξυλάρια εἰς τὸ νερόν τοῦ ρυάκος. Τὴν πρωΐαν ἐκείνην τοῦ Μεγάλου Σαββάτου μία σπεῖρα ἀπὸ μάγκας τῆς πολίχνης, ἡλικίας ἀπὸ δώδεκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, εἶχεν ἐξέλθει εἰς ἐκδρομὴν ἀνὰ τὴν κοιλάδα, διὰ νὰ κόψουν βέργας ἴσως, διὰ νὰ φάγουν κότσικα ἀνθόβολοῦντα εἰς τὰς λόχμας, διὰ νὰ κλέψουν ρόδα ἀπὸ τὰς αἰμασιᾶς καὶ τοὺς φράκτας τῶν περιβολίων, ἢ διὰ νὰ κυνηγήσουν φωλεὰς ποικίλων. Ἡ συμμορία εἰσέβαλε θορυβωδῶς μέσα εἰς τὰ Βουρλίδια, ἠκούοντο αἱ ἄγρια φωνὰ τῆς μακρᾶν, ἀτακτοῦσαν κ' ἐκτυποῦσαν τοὺς θάμνους καὶ κατέβαλλον τὰς καλαμῖδας εἰς τὸ ἔδαφος. Ἡ μικρὰ ἀγέλη τῶν χωρικῶν παιδιῶν, ὅμα ἠκούσε καὶ εἶδε τὴν σπεῖραν τῶν παιδιῶν τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα ἦσαν πολὺ μεγαλειτέρα τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀνάστημα — ἐφάνοντο δὲ ἀγριώτερα ἀπὸ τὰ τέκνα τῶν ἀγροδιαίτων τῆς κοιλάδος — ἐτράπησαν εἰς ἀτακτὸν καὶ ἀγρίαν φυγὴν.

Οἱ μάγκες τῆς πόλεως ἔμειναν κύριοι τοῦ πεδίου, ἀμαχητῇ. Εἰς μόνος ἐκ τῆς σπεῖρας τῶν, ὁ Μιχάλης ὁ Βεργῆς, κρατῶν μακρὰν βέργαν, τὴν ὁποῖαν ἀρτίως ἔχει κῶπει ἀπὸ ἐν δένδρον καὶ τὴν εἶχε πελεκῆσει μετὰ τὸν γ κ ε κ α ν, τὸν κύριον σουγιάν του, εὐχαριστήθη νὰ κυνηγήσῃ ἐν παιδιῶν ἐκ τῆς συνοδείας, τὸν Κώστον τοῦ Κοντονίκου, ὅστις εἶχε μικρὰν χωλότητα εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα κ' ἄργο-

πατοῦσε, μείνας τελευταῖος ἀπὸ ὅλην τὴν ἀγέλην τὴν παθοῦσαν τὸ πανικὸν πάθημα. Ὁ Μιχάλης ὁ Βεργῆς τὸν ἔφθασε, τὸν ἔψαυσε μετὰ τὴν μακρὰν ράβδον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ πέσῃ κάτω, ἂν δὲν εἶχε πέσει ἥδη ἀπὸ τὸν φόβον του, πρὶν τὸν φθάσῃ ἡ βέργα τοῦ Μιχάλη. Τὸ παιδίον, ἀρχίσαν νὰ κραυγάζῃ, καὶ πρὶν πέσῃ, ἔβαλε σπαρακτικὰς φωνὰς ἀπὸ ἔπαισε, κ' ἔβάρεσε, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ πόδι τοῦ τῶν πονεμένων. Ὅλοι αἱ ἡχοὶ τῶν κοίλων βράχων, καὶ τῶν ἀπορρώγων κρημνῶν καὶ τῶν καθέτων κλιτύων τῆς βαθείας κοιλάδος, ἐξύπνησαν ἀπὸ τὰς κραυγὰς τοῦ μικροῦ Κώστου, καθὼς εἶχε πέσει ἀπὸ τὸ ὀλισθηρὸν χῶμα καὶ διπλα εἰς τὸν ὑγρὸν χορταριασμένον βράχον, ἄνωθεν τοῦ ρεματός.

Ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸν καλύβι, τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν βράχον τῶν βρεχόμενων ἀπὸ τὸν ρυάκα, κάτω ἀπὸ τὴν φυλλάδα τῶν κισσοειδῶν θάμνων καὶ τὸ συμπλεγμα τῆς ἀγριαμπελιάς καὶ τῶν αἰγοκλημάτων, ἐξῆλθεν ἡ γρηᾷ Κοντονίκαινα, ἡ μάμμη τοῦ μικροῦ Κώστου. Εἶχεν ἀποθά-

νει ἡ νύφη της πρὸ χρόνων, καὶ αὐτὴ εἶχεν ἀναθρέψει τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἡγάπα «ὡς δυὸ φορές παιδί της». Χωρὶς νὰ ἐξακριβώσῃ καλὰ τί εἶχε συμβῇ, ἤρκει ὅτι εἶδε τὸν Μιχάλη νὰ κρατῇ ἀκόμη τεταμένην τὴν βέργαν καὶ τὸ παιδίον νὰ κεῖται χαμαί, ἡσθάνθη ὅτι τὸ ἐγγόνι της εἶχε πέσει κακὸν τι ἀπὸ τὸν μάγκαν τῆς πόλεως καὶ ἤρχισε συνάπτουσα τὰς χεῖρας νὰ ὀνειδίξῃ καὶ νὰ καταράται:

— Βρὲ σὺ, σκύλε ἀγαρνέ, τί ἔκαμες!... Τί σοὺ ἔφταιξε τὸ παιδί, τὸ σακάτικο, καὶ τὸ κυνηγᾷς;... Κακὸ ἀερίκὸ νὰ σοῦρῃ ἀπάνω σου, νὰ σὲ μαράνῃ σάν ἐκεῖνο τὸ δενδρὶ ἐκεῖ!...

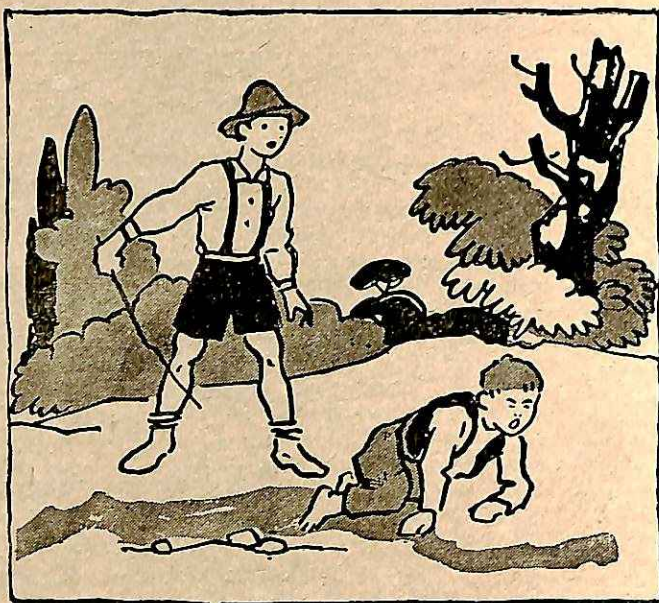
Ὅλη ἡ μικρὰ συμμορία τῶν ἀγριοπαίδων τότε μετ' ἐν βλέμμα καὶ ἐν κίνημα ἀπέβλεψεν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔδειξε διὰ χειρονομίας τῆς ἡ γρηᾷ. Ὑπῆρχε τῷ

ὄντι μία κηλὶς εἰς τὴν φαειρὰν πασχαλινὴν εἰκόνα τῆς ἀνοιξέως καὶ τῆς καλλονῆς. Ἐν δένδρον, ἀχλαδιᾷ, ἴστατο ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ κατωφεροῦς τῆς κλιτύος, μετὰ περσέα φύλλα καὶ ἀνθῆ, μετὰ χρώμα τέφρας καὶ σποδοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν κλώνων του· πολὺκλαστον κούτσουρον, ἀπειλητικόν, παραπονεμένον. Εἶχε περάσει «ἀερίκὸ» ἀπὸ πάνω του, καὶ τὸ εἶχε μαράνῃ, διὰ μίαν, προῶτως, ἐν πλήρει ἀνθῇ. Ἰστατο ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων δένδρων ὡς φάντασμα ἐν μέσῳ ζώων.

Τὰ παῖδια ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ἡ πικρὰ ἀρὰ τῆς γρηᾷς καὶ τοῦ θέαμα τοῦ ἀποξηραμένου δένδρου τὰς κατεπτόσαν. Ἀλλ' ὁ Μιχάλης τοῦ Βεργῆ ἔμεινε τελευταῖος, ὀπίσω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καθὼς εἶχε μείνει πρὸ ὀλίγων λεπτῶν τελευταῖος ἀπὸ τὴν συνοδείαν τοῦ ὁ Κώστος τοῦ Κοντονίκου.

Τὴν νύκτα ἐκείνην, νύκτα Ἀναστάσεως, ἡ Ἀνάστασις ἐτελείτο εἰς τὸν νασκὸν τοῦ Ἀι-Γιώργη τῆς Χριστοδουλίτσας, κείμενον χίλια βήματα ἄνω ἀπὸ τὸν ἀνήφορον τοῦ λόφου, ὅχι μακρὰν ἀπὸ τὰ τέσσαρα καλύβια τῆς κοιλάδος τῶν Βουρλιδιῶν. Ἐκεῖ ἀνήφθησαν φαειρὰ λαμπάδες ἀνάμεσα εἰς τὰ δένδρα, κάτω ἀπὸ τὰ γλυκὰ λάμποντα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, πρὶν ἀνατελεῖν ἀκόμη ἡ σελήνη. Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ὅλοι οἱ βοσκοὶ κ' οἱ βοσκοποῦλες τοῦ διαμερίσματος, φοροῦσαι τὰ στολίδια τῶν τὰ πασχαλινά, εὐφραίνοντο καὶ ἀπολαύουσαι τὴν ἄρρητον χαρὰν καὶ εὐωδίαν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς χαρμολύνου λειτουργίας ὅλοι οἱ ἀγρόται, χριστιανοὶ καὶ χριστιανῆς, ἐμετάλαβαν ἐκ τοῦ «καινοῦ

Τὸ παιδίον ἔβαλε σπαρακτικὰς κραυγὰς ἀπὸ ἔπαισε καὶ ἔβάρεσε.

τῆς ἀμπέλου γεννήματος». Ἀλλ' ἡ γρηᾷ Κοντονίκαινα εἶχεν ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν παπᾶ - Ἡσυχιον πρὶν ἀρχίσῃ ἀκόμη ἡ θεία ἀκολουθία.

Ὁ παπᾶς ἠρνήθη νὰ τὴν μεταλάβῃ. Δηγήθη δύο ἢ τρεῖς ἀληθεῖς γεγονότα, πῶς, πρὸ ὀλίγων χρόνων, ἡ γρηᾷ Κυρατσούλα τὸ Μοσχολάκι (ἀποθανοῦσα τῷ 1864), ἐνῷ ἐπήγαινε ἕνα πρωὶ εἰς τὸ σπῖτι τοῦ γιου τοῦ, ἐσπρώχθη καθ' ὁδὸν ἀπὸ ἐν ἄτακτον παιδίον, υἱὸν οἰκονομίας, τὸν Εὐτυχὴ τοῦ Παυλίνη, καὶ πεσοῦσα ἐπάνω εἰς τὴν κοπτερὰν γωνίαν μιᾶς οἰκοδομῆς — τοῦ δημοτικοῦ σχολείου — ἔθραυσε τὴν μίαν τῶν πλευρῶν της. Ἡ γρηᾷ ἐξέφερεν ἕνα γογγυσμὸν, μίαν ἀράν: «νὰ κοπῇ τὸ χεράκι τοῦ!». Καὶ ὕστερον ἀπὸ χρόνους, ὁ Εὐτυχὴς τοῦ Παυλίνη, ὅταν ἔγινεν ἀνὴρ, ἐπανέκαμψεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὅπου εἶχε διατρίψῃ ἐπὶ καιρὸν ἐμπορευόμενος, μ' ἕνα καὶ μόνον χερί. Εἶχε χάσει τὴν δεξιὰν τοῦ χεῖρα ἐν ὥρᾳ συμπλοκῆς, τίς οἶδεν, ἴσως ἐκ μέθης. Ἐτῶρα, τί ἐκέρδισεν ἡ γρηᾷ Κυρατσούλα;», προσέθηκε ὁ ἱερεὺς. Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

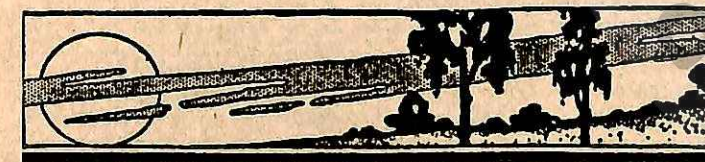
Παλαιότερον ἀκόμη, ἡ γρηᾷ Σινιώρα, ἡ μήτηρ αὐτῆς τῆς Κυρατσούλας, ἐπέζη ὀγδοηκοντοῦτις, ἐνῷ οἱ τρεῖς υἱοὶ τῆς ἱερομόναχοι, μονάζοντες εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Κοννίστραν — ὁ παπᾶ - Καλλιμικός, ὁ παπᾶ - Ἰωσήφ καὶ ὁ παπᾶ - Εὐγένιος — εἶχον προαποθάνει. Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ προσετῶς τοῦ χωρίου, ὁ γέρω - Καλοειδής, τὴν ἠνώχλησε καὶ τῆς εἶπε: «Ἐσὺ γρηᾷ στρίγκλα, ποῦ ἐψωμόφραες καὶ τοὺς τρεῖς γιουὺς σου, καὶ σὺ ἀκόμα ζῆς...». Ἡ γρηᾷ Σινιώρα ἐταράχθη, ἔγινε κάτωχρος, καὶ τρέμουσα εἶπε: «Ὅπως μετὰ ἐτάραξε, νὰ τὸν ταράξῃ!». Ὁλίγη ὕστερον, τρεῖς υἱοὶ τοῦ Καλοειδῆ ἐχάθησαν, ὁ εἰς ἀπὸ πνιγμόν, ὁ ἄλλος ἀπὸ συγκοπήν, καὶ ὁ τρίτος ἀπὸ πυρ, καὶ ὁ γρηᾷ πατὴρ τῶν, ἐπέζη ἀκόμη. Ἐτῶρα τί ἐκέρδισεν ἡ γρηᾷ Σινιώρα;... Εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταράσθε, εἶπεν ὁ Κύριος...».

— Ποῦ νὰ μᾶς ξεσυνερισθῇ ὁ Θεός! εἶπεν ὁ ἱερεὺς. Εἶναι μεγάλη ἡ μακροθυμία του. Εὐτυχῶς δὲν μᾶς ξεσυνερίζεται, ὅλλ' ὅμως συμβαίνουν κάποτε, εἰ καὶ σπανίως, παράδοξα πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι προσωρισμένα νὰ χρησιμεύσουν ὡς παραδείγματα. Στὰ χίλια ἕνα! Τὸ καλὸν εἶναι νὰ φυλάγῃ κανεὶς τὸν θυμὸν του καὶ τὴν γλῶσσαν του, καὶ ἂν τυχὸν ἀδικῇται, «ἐκαστος ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν».

Καὶ μάλιστα, ἐπέφερεν ὁ παπᾶ - Ἡσυχιος, «χροινάρα μέρρα», τοιαύτην ὀνηλὴν καὶ παυσέβαστον ἡμέραν, ὑπερέχουσαν πασῶν τῶν ἡμερῶν, ὅπως τὸ Μέγα Σάββατον, πρέπει μεγάλως νὰ προσέχη τις, ὅπως μὴ ἐξέλθῃ κατάρρα ἀπὸ τὸ στόμα του. Πολλάκις δὲ ἡ τιμωρία φαίνεται δυσανάλογος πρὸς τὸ πᾶσιμα, καὶ φαίνεται ὡς νὰ ἔγινε πρὸς τιμωρίαν ὅχι τόσοσιν τοῦ πρώτου πταίστου, ὅσον ἐκείνου ὅστις ἔβαρυθύμῃς καὶ ἐχολώθῃ, καὶ ἀφήκε πικρὰν κατάραν νὰ ἐκφύγῃ τὸ ἔρκος τῶν ὁδόντων του.

Περὶ τὰ μέσα τῆς Διακαινησίμου Ἐβδομάδος ἦλθεν εἰς τὰ Καλύβια τὸ ἀγγελμα δὲ ὁ Μιχάλης τοῦ Βεργῆ εἶχε πέσει ἀλφινιδίως ἄρρωστος ἀπὸ τὸ δειλινὸν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, καὶ μετὰ συνεχῇ πυρετὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλινὴν πελιδνός, σκελετωδής, δυσκίνητος, καὶ μετὰ κόπου ἀναπνέων. Ἐφάνετο ὅτι εἶχε περάσει «ἀερίκὸ» ἀπὸ πάνω του, καὶ τὸν ἐμάρανε.

Εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταράσθε, εἶπεν ὁ Χριστός.

Γνώσεις ἀπὸ τὴν Φυσικὴν

ΤΑ ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΑ ΚΑΝΑΤΙΑ

Εἶχε γραφῇ σὲ περασμένο τεῦχος τῆς «Νεολαίας», ὅτι τὸ νερὸ κρύνει ὅταν τὸ βάζουμε στὰ κανάτια ποῦ ἔχουν πόρους, διότι ἐξατμίζεται σιγά-σιγά καὶ λόγῳ τῆς ἐξατμίσεως ἐπέρχεται ψύξις τοῦ δοχείου καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ νεροῦ.

Θὰ προσθέσουμε σήμερα λίγα γενικώτερα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ὅλοι γνωρίζουμε ἐκ πείρας ὅτι, ὅταν πέσῃ στὸ χερί μας αἰθέρας, ἀμέσως ἐξατμίζεται καὶ τὸ χερί μας παγώνει. Γιατὶ συμβαίνει αὐτό; Συμβαίνει, γιατί κατὰ τὴν ἐξάτμιση τοῦ αἰθέρος γίνεται ἔργον καὶ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔργον χρειάζεται ἐνέργεια. Τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τὴν παίρνει ὑπὸ μορφήν θερμότητος ἀπὸ τὸ χερί μας καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἔχομε τὴν ψύξιν τοῦ χεριοῦ. Τὸ ἴδιον γίνεται ὅταν βρέξωμε τὰ χέρια μας μετ' οἰνόπνευμα ἢ καὶ μετ' νεροῦ.

Ἀς ἔρθουμε τώρα στὰ πορώδη κανάτια. Αὐτὰ ἔχουν πολλοὺς πόρους, αὐτοὶ γεμίζουν ἀπὸ σταγονίδια νεροῦ, εἰς τὴν κατάστασιν δὲ ποῦ εἶναι ἡ ἐξάτμισις τῶν εἶναι εὐκόλος καὶ ἐπομένως μετὰ τὴν ἐξάτμιση αὐτῶν ἀπορροφᾶται θερμότης ἀπὸ τὸ δοχεῖο, τὸ δοχεῖο ψύχεται καὶ ἔτσι τὸ νερὸ κρύνει μέσα στὸ κανάτι.

Εἶναι φυσικὸν νὰ γίνεται μεγαλειτέρα ἐξάτμισις ὅταν οἱ πόροι τοῦ δοχείου εἶναι πολλοὶ καὶ κυρίως ὅταν ὁ ἀέρας εἶναι θερμός. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμε μεγαλειτέραν ἐξάτμισην βάζομε τὸ κανάτι μετὰ τὸ νερὸ σὲ ρεῦμα ἀέρος. Γι' αὐτὸν τὸν λόγον βάζομε τὰ αἰγινήτικα κανάτια στὰ παράθυρα καὶ δι' αὐτὸν ἐπίσης τὸν λόγον δὲν καθήμεθα ἰδρωμένοι σὲ ρεῦμα ἀέρος. Διότι ἐξατμιζόμενος ὁ ἰδρώτης ἐπιφέρει ψύξιν τοῦ δερμάτος καὶ αὕτῃ ἐπιδρᾷ δυσμενῶς στὸ κυκλοφορικὸν καὶ λοιπὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμον.

Μετὰ τὴν ἐξάτμισην καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς προκύπτουσαν ψύξιν τῶν σώματων σχετίζονται καὶ ἄλλα φαινόμενα ποῦ ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν ὅλοι οἱ νῆοι καὶ αἱ νέαι ποῦ ἀνήκουν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν., διὰ νὰ γίνωνται ὁδηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων ποῦ δὲν ἠτύχησαν, διὰ διαφόρους λόγους, νὰ τὰ μάθουν.

Ἐπὶ παραδείγματι, ὅλοι ξέρουμε ὅτι οἱ γυναῖκες ἀπλώνουν τὰ βρεγμένα ρούχα διὰ νὰ στεγνώσουν. Μετὰ τὸ ἀπλώμα ἐπιταχύνεται καὶ διευκολύνεται ἡ ἐξάτμισις τῶν σταγονιδίων καὶ ἐπομένως ἐπέρχεται ἡ ψύξις τῶν ρούχων. Τὰ βρεγμένα ρούχα στεγνώνουν καλύτερα καὶ γρηγορότερα ὅταν φυσᾷ ἄνεμος, διότι διευκολύνεται ἡ ἐξάτμισις. Ἀλλὰ ἐδῶ παρατηρεῖται κατὰ ποῦ τὸ ξέρουν οἱ γυναῖκες, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν αἰτίαν αὐτοῦ.

Δηλαδή, ὅταν φυσᾷ βόρειος ἄνεμος, τὰ ρούχα στεγνώνουν σύντομα καὶ μάλιστα κοκκαλώνουν, ἐνῷ ὅταν φυσᾷ νότιος ἀργοῦν νὰ στεγνώσουν καὶ τὸ στέγνωμα δὲν γίνεται καλὸ. Ὁ λόγος εἶναι ὁ ἐξῆς: Οἱ βόρειοι ἄνεμοι εἶναι κατὰ νόνα ψυχροὶ καὶ ξηροί, διότι προέρχονται ἀπὸ κλίματα ψυχρά, ποῦ ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος δὲν εἶναι ἰσχυρὰ διὰ νὰ ἐξατμίσῃ πολὺ νερὸ. Τὸ ἀντίθετο συμβαίνει μετὰ τοὺς νότιους ἄνεμους. Αὐτοὶ ἔρχονται ἀπὸ τόπους θερμούς ποῦ ἡ ἐξάτμισις εἶναι μεγάλη καὶ φυσικὰ ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχει πολλοὺς ὁδρατμοὺς καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξατμίσῃ γρηγορὰ τὰ βρεγμένα ρούχα καὶ νὰ τὰ ξηράνῃ.

Καὶ ἕνα ἄλλο ἐξηγεῖται μετὰ λεχθέντα. Τὰ ζεστά φανητὰ, τὸ γάλα, ὁ καφὲς κλπ., ὅταν τὰ ἀφήσωμεν ἔτσι, δὲν κρύνουν ἀμέσως, διότι νὰ μὴν ἐξατμίζονται αὐτὰ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἐπέρχεται μικρὰ ψύξις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα γεμίζει ἀπὸ ὁδρατμοὺς δὲν προχωρεῖ ἡ ἐξάτμισις. Ἐνῷ ὅταν τὰ βάλωμε σὲ ρεῦμα ἀέρος ἡ δημιουργήσῃμεν ἡμεῖς ρεῦμα ἀέρος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν, ἐπιταχύνουμε τὴν ἐξάτμισην καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπιτυγχάνουμε τὴν ταχείαν τῶν ψύξιν.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς δὲν στερεῖται λογικῆς βάσεως ἐκεῖνο τὸ ὅποτον λέγουν πολλοί, ὅτι δηλαδή βάζουν τὸ καρπούζι, ὅταν τὸ κόψουν κομμάτια, στὸν ἥλιο διὰ νὰ παγώσῃ! Μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐπιτυγχάνουν ταχείαν ἐξάτμισην καὶ ἐπομένως ἔχουν σὲ λίγη ὥρα καρπούζι κρύο.

ΣΕΙΡΙΟΣ

Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας

ΤΑ ΣΙΤΗΡΑ

Μιά ἀληθινὰ καλὴ σοδειὰ σιτηρῶν εἶναι μιὰ μεγάλη εὐτυχία γιὰ ἕνα λαό. Ξέρουμε πὼς ὁ λαός μας τρέφεται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον μὲ ψωμί. 70—80 τοῖς ἑκατὸν τῆς τροφῆς τοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ σιτηρά.

Ἐξ χιλιάδες χρόνια καὶ περισσότερα ἐργάζεται ἡ ἀνθρωπότητα στὴν ἀνάπτυξη τῆς καλλιέργειας τῶν σιτηρῶν. Καὶ εἶναι πολὺ ἐκπληκτικὸ πὺ μὲν πρὶν ἀπὸ 100 χρόνια, δηλ. ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πὺ ἀρχισαν νὰ ἐφαρμόζονται οἱ νεώτερες ἐπιστημονικὲς μέθοδοι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν σιτηρῶν καὶ νὰ ξαπλώνεται ἡ γνῶσις γιὰ τὴ χρῆσι καὶ διόρθωσι τοῦ ἐδάφους, ἀρχισε νὰ διορθώνεται ἡ ποιότης τῶν σιτηρῶν καὶ νὰ μεγάλωνη καὶ ἡ ποσότης τῆς

παραγωγῆς. Ἡ ὑψώσις τῆς παραγωγῆς κατὰ τὰ τελευταῖα πενήντα χρόνια εἶναι 12 τοῖς ἑκατὸν. Μιά ἀπίστευτη ἀνθρώπινη προσπάθεια!

Ἡ ἐπιστήμη ἠρεύνει τὴν ἀρχὴ τῆς παραγωγῆς τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν σιτηρῶν καὶ τελευταίως μιὰ γερμανικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Ρέμερ, τοῦ γνωστοῦ βοτανολόγου, ἐξήτασε τὴν περιοχὴν Χιντουκοῦ εἰς τὸ Ἀφγανιστάν γιὰ νὰ βρῇ τὸ ἀρχέγονο σιτάρι.

Σήμερα μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον πὺς ἡ Μικρασία εἶναι ἡ πρώτη πατρίδα τοῦ σιταριοῦ καὶ τοῦ κριθαριοῦ. Ἡ σίκαλις καὶ ἡ βρώμη ὅμως εἶναι ὅλως διόλου νέα φυτά, πὺ πρωτοκαλλιεργήθηκαν πρὶν δυὸ χιλιάδες χρόνια.

Ἡ σίκαλις καὶ ἡ βρώμη

ΣΙΤΑΡΙ.— Μὲ ἄγαν καὶ χωρὶς ἄγαν. Μέτριο στὸ μέγεθος στέλεχος, πλατὺ πράσινο φύλλον. Τὸ σπειρὶ εἶναι καλὰ τυλιγμένο, ἔχει μέσον χάρισμα, εἶναι λεῖον καὶ χοντρό. Χρησιμοποιεῖται γιὰ ὅλα τὰ ζυμαρικά, γιὰ κόλλα, γιὰ πούδρα καὶ γιὰ μαγιά τῆς μύρας.

εἶναι φυτὰ πολὺ πιὸ σκληρὰ ἀπὸ τὸ σιτάρι καὶ τὸ κριθάρι. Γιατὶ ὅπου τὸ σιτάρι καὶ κριθάρι πέφτουν θύματα τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ψύχους ἡ βρώμη καὶ ἡ σίκαλις ἀντέχουν πάντοτε.

Στὴν Ἀλάσκα, στὸ βόρειον Καναδᾶ, στὴν Εὐρώπη μάλιστα σὲ ὕψος πάνω ἀπὸ χίλια μέτρα στὰ βουνὰ τῆς Σιθηνίας καὶ τοῦ Κάρντεν ἡ σίκαλις ἀντιστέκεται στὸ πιὸ τοσουχερὸ κρύον, ἀνεβαίνει νικητήρια πάνω ἀπὸ πάγους καὶ χιόνια, δίνει σπειρὶ γιὰ τὸ ψωμί κί' ἀποτελεῖ τὴν ἀληθινὴ εὐλογία τῆς γῆς.

Ὅταν περνᾶ κανεὶς τὸν Μάιον ἢ τὸν Ἰούνιον ἀπὸ κάποιον κάμπο Θεσσαλικὸ πὺ σὺν θάλασσα χρυσοῖ μὲ τὰ ξανθὰ τῆς κύματα ἀναδεύουν τὰ σταροχώρφα κί' ὁ ἀγέρας εἶναι γεμάτος ἀπὸ κείνην τὴν πρωτόγονη ἀγροτικὴ μυρουδιά τῆς φρέσκιας γῆς καὶ τοῦ φρέσκου ψωμιοῦ, τότε νοιώθει τὸ χυμὸ τῆς ζωῆς πὺ

ἐξευλαίει καὶ ἐχύνεται μέσῳ στὸν κάμπο.

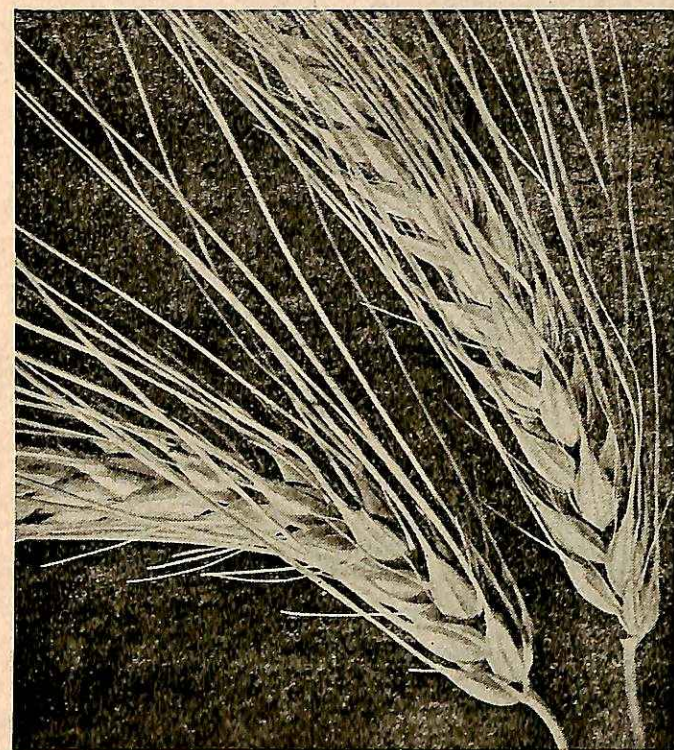
Τὸ ψωμί εἶναι τὸ σύμβολο τῆς ζωῆς. Κανένα ἄλλο φυτὸ ἀπὸ τὰ σιτηρά δὲν ἔχει τὴ χάρι νὰ δίνη τὸν καρπὸ τοῦ γιὰ ἕνα τέτοιο σύμβολο. Ἡ χριστιανικὴ πίστις μὲ τὸ ψωμί συμβολίζει τὴν ἄφεσι τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν μετάδοσι τῆς ζωῆς.

Ὁ ἀγρότης καὶ πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια θεωροῖσε τὸ ψωμί πηγὴ ζωῆς, τῷ δαζε στὸ μέτωπο καὶ στὰ χεῖλη τοῦ σὺν ἱερό.

«Μὰ τὸ ψωμί, πὺ τρώγω» λέγει κί' ὁ σημερινὸς χωριάτης. Τὸ ψωμί καὶ μ' αὐτὸ τὰ σιτηρά εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας.

Ὁ ἀγρότης εἶναι ὁ ἱερέας πὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ ἱερὴ προσπάθεια γιὰ τὴ διατήρησι τοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ αὐτὸν ἐπήδηξεν ὁ ἀρχέγονος πολιτισμὸς τῆς καλλιέργειας τοῦ πατρικοῦ χώματος μὲ τὸ ὅποιον ἕνας λαὸς πρέπει νὰ εἶναι σφιχτὰ δεμένος.

ΚΡΙΘΑΡΙ.— Τὰ πιὸ γερὰ καὶ πιὸ μακριὰ ἄγαν. Τὸ στάχυ φέρει δυὸ ἢ τρεῖς σειρὲς σπειριῶν. Στέλεχος κοντό. Τὸ σπειρὶ φέρει χάρισμα καὶ εἶναι πιὸ χοντρό ἐμπρὸς παρὰ στὴ ράχι. Εἶναι γερὰ τυλιγμένο σὲ ἀχυρένια τυλίγματα. Λίγο πρὶν ὠρίμαση ξαπλώνει μιὰ βελουδένια λάμμι πάνω ἀπὸ τὸν ἀγρὸ. Καθουρντισμένο χρησιμοποιεῖται στὸν καφέ, μπαίνει συχνὰ στὴν μύρα.

ΠΡΕΣΠΑ

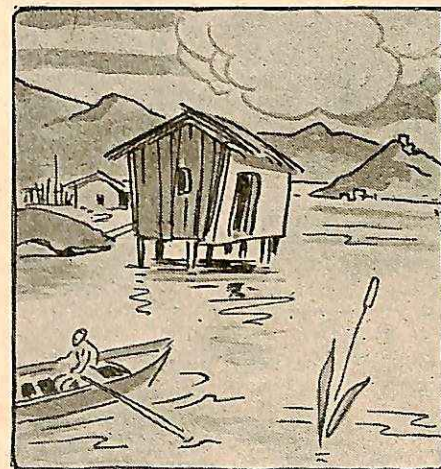
Ἡ μεγαλύτερη λίμνη τῆς Βαλκανικῆς. — Τὸ ἱστορικὸ νησάκι τοῦ ἁγίου Ἀχιλλεῖου. — Ἡ Πρέσπα ἄλλοτε καὶ τώρα.

Μιά ἀπὸ τὶς ὠραιότερες διαδρομές, ἀνάλογη μὲ τὴ διαδρομὴ Μπράλου-Δελφῶν, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ γιὰ τὶς φυσικὲς καλλονές τῆς ἡ διαδρομὴ Φλωρίνης-Κορυτσᾶς. Μόλις περᾶση κανεὶς τὸ ὑψηλὸ διάσελο τοῦ Πισοδερίου—πρώτου σταθμοῦ ἀπὸ τὴ Φλωρίνα καὶ θερέτρου τῆς δασώδους περιοχῆς τῆς—βλέπει μπροστὰ τοῦ ν' ἀπλώνεται γοητευτικὰ μιὰ λαμποκοποῦσα ἀχανὴς ἔκτασις, στεφανωμένη ἀπὸ πανύψηλους ὄρεινους ὄγκους. Εἶναι ἡ θρυλικὴ Πρέσπα, ἡ μεγαλύτερη λίμνη τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁλοκλήρου τῆς Βαλκανικῆς. Ἐξακολουθώντας, ἄμα προσπερᾶσθαι τὸ ὄραϊο καὶ ἡρωϊκὸ Ζέλοβο, ὀνομαστὸ ἀπὸ τοὺς νεώτερους μακεδονικοὺς ἀγῶνες τοῦ—ἀφήνοντας ἄριστὰ τὴν ἀμαξιτὴ ὁδὸ καὶ ὑπερηδώντας τὰ τελευταῖα ἀντερείσματα τῶν Κορεστίων—κατηφορίζει πρὸς τὶς βαλτώδεις περιοχὲς τῆς μικρῆς Πρέσπας μέσῳ στὶς ὁποῖες ζοῦν καὶ σσιπίζουν ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς οἱ πρωτόγονοι ψαράδικοι οἰκισμοὶ τῆς.

Εκεῖ, κρυμμένοι μέσῳ στοὺς πυκνοὺς καλαμῶνες, ψαρεύουν μὲ τὰ πρωτόγονα σκαφίδια καὶ τ' ἀπὸ χοντροὺς κορμούς σκαμμένους μονόξυλα τους, μὲ τὰ ὁποῖα μπορεῖ κανένας μόνον ὅταν εἶναι νηνεμία νὰ περᾶση ἀπάνου στὸ μικρὸ νησάκι τοῦ ἁγίου Ἀχιλλεῖου. Ἡ ἀπροθυμία πὺ δειχνουν γι' αὐτὸ—στοὺς σπανιωτάτους ἄλλως τε ἐπισκέπτες τῶν μερῶν αὐτῶν—εἶναι τόση, πὺ σὲ κανένα ἄλλο μέρος δὲ θὰ βρεθῇ κανεὶς στὴν ἀνάγκη νὰ περιμένῃ καὶ νὰ νευρίσῃ περισσότερο. Τοὺς ἀκούς, σχεδὸν διπλα σου, νὰ συνομιλοῦν μέσῳ στοὺς πυκνοὺς καλαμῶνες ἀθέατοι, τοὺς φωνάζεις καὶ κείνοι σὲ βλέπουν, σὲ ἀκούουν ἀπαθείς χωρὶς νὰ παρουσιάξωνται. Ἐδῶ μέσῳ αἰσθάνεσαι κάτι τὸ ἀσυνήθιστον ἄγενο. Πρέπει νὰ περιμένης ὥρες νὰ φθάσῃ ἀπὸ πουθενὰ κανένας ἐντόπιος, νὰ τοὺς φωνάξῃ ὁ ἴδιος γιὰ νὰ μπορέσῃς νὰ διαπεραιωθῇς ἀπάνου στὸ νησί. Αὐτὰ συμβαίνουν ὅταν εἶναι γαλήνη στὴν Πρέσπα.

Γιατὶ μόλις φυσήσῃ λίγος ἀγέρας ὅλα αὐτὰ τὰ μικρὰ σκαφίδια τρέχουν βιαστικὰ στοὺς ὄρμους τῶν. Μιά ἐρρημιά τότε βασιλεύει παντοῦ κί' εἶναι ἀδύνατον πιά νὰ ταξιδεύσῃς. Γιατὶ ἡ Πρέσπα δὲν εἶναι ὅπως οἱ ἄλλες λίμνες. Ὅταν τὴν δέρνουν οἱ ἀνεμοὶ ταρασσεται ἀπὸ μεγάλα κύματα, καὶ μετὰ βίας ἀπὸ τὰ Αἰτωλικά ὄρη καὶ τὴν Πίνδο, ξεγλιστρᾶ μὲ τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ στρατοῦ τοῦ.

Σὲ λίγο (1001) ἐκστρατεύει πιά ὁ ἴδιος ὁ Βασίλειος ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Κυριεῖ διαδοχικὰ τὴ Βέρροια, τὴ Σέρρες καὶ τὰ Βοδενά καὶ τὸν ἄλλο χρόνον τὸν χτυπᾶ στὸν Ἀξιὸ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὴ δῆλσι τῆς Ἀδριανοπόλεως. Στὰ 1014, ὕστερ' ἀπὸ σκληρότατους ἀγῶνες, ἐκπορθεῖ τὴν ὠχυρωμένην Κλεισούρα καὶ τότε λένε στὴν οἰκτρὴ θῆα τῶν συμπολεμιστῶν τοῦ ὁ Σαμουὴλ ἐλιποθύμησε καὶ σφαδάζοντας ἀπὸ καρδιακοὺς πόνους ἀπέ-

δοχικὰ, πρῶτα ἐκείθε ἀπὸ τὸ Δούναβι καὶ κατόπιν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου ἐδῶθε, μὲ πρωτεύουσα τὴν Πρεσθεά, ἀπ' ὅπου τόσες φορές κατέβηκαν μέχρι τὴν Κωνσταντινούπολι, μεταφέρουν κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα τὸ κέντρον τῆς ἐπικρατήσεώς τους πρὸς τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Μακεδονία, ὁπότε οἱ τεματωδὲς αὐτὲς περιοχὲς τῆς Πρέσπας καὶ κατόπιν τῆς Ἀχρίδος γίνονται οἱ πρωτεύουσες τῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν τους, ὡς ὅπου ἐξεκαθαρίστηκαν ἀπὸ τὸ Βασίλειον τῶν Βουλγαρόν, ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνιους καὶ σκληροὺς ἀγῶνες, ἰδίως μὲ τὸν Σαμουὴλ (976-1013) τὸν ἐνδοξότερον, ἀλλὰ καὶ τελευταῖον τῶν Βουλγαρόν, μὲ τὸν ὅποιον κτείνει πιά ὀριστικὰ ἡ παλαιὰ Βουλγαρικὴ ἱστορία.

Ὁχυρωμένοι ὁ Σαμουὴλ ἀπάνου στὰ ἐπιλήνια αὐτὰ μακεδονικὰ ὄρη—τῆρια, ἀπ' ὅπου ἔχει κατὰ λάβε ὁλοκληρὴ τὴν Ἀλβανία, τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Σερβία, ἐπιχειρεῖ στὰ 995 νὰ καταλάβῃ καὶ αὐτὴ τὴ Θεσσαλονίκη. Ἀποτυγχάνοντας ἐκτρέπεται πρὸς τὰ Θεσσαλικά Τέμπε, καὶ ἀπὸ κεί στὴν κυρίως Ἑλλάδα μέχρι τὸν Ἰσθμὸ καὶ πέρα στὴν Πελοπόννησον, ὁπότε ὁ Βυζαντινὸς στρατηγός, Νικηφόρος Οὐρανός, διωρισμένος ἀρχὼν τῆς Δύσεως, καιροφυλακτώντας τὸν, ἐπιστρέφοντα ἀνυποπτό παρὰ τὸν Σπερχειό, τοῦ πέφτει τὴν νύχτα καὶ τὸν ἀποδεκατίζει, σὲ σημεῖον πὺ μόλις καὶ μετὰ βίας ἀπὸ τὰ Αἰτωλικά ὄρη καὶ τὴν Πίνδο, ξεγλιστρᾶ μὲ τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ στρατοῦ τοῦ.

Σὲ λίγο (1001) ἐκστρατεύει πιά ὁ ἴδιος ὁ Βασίλειος ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Κυριεῖ διαδοχικὰ τὴ Βέρροια, τὴ Σέρρες καὶ τὰ Βοδενά καὶ τὸν ἄλλο χρόνον τὸν χτυπᾶ στὸν Ἀξιὸ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὴ δῆλσι τῆς Ἀδριανοπόλεως. Στὰ 1014, ὕστερ' ἀπὸ σκληρότατους ἀγῶνες, ἐκπορθεῖ τὴν ὠχυρωμένην Κλεισούρα καὶ τότε λένε στὴν οἰκτρὴ θῆα τῶν συμπολεμιστῶν τοῦ ὁ Σαμουὴλ ἐλιποθύμησε καὶ σφαδάζοντας ἀπὸ καρδιακοὺς πόνους ἀπέ-

θανε μέσα σὲ δυὸ μέρες. Στὰ 1017 εἰσβάλλει τέλος ὁ Βασίλειος μέσα στὴ Βουλγαρία κί' ἀπὸ τὸ Λογγὸ βαδίζει καὶ παίρνει τὴν ἀπόρρητη Καστοριά. Ἀπὸ δῶ πιά καὶ πέρα ἐν θριάμβῳ βαδίζοντας δέχεται τὴν ὑποταγὴν κάστρων καὶ χωριῶν, ἀπὸ Βουλγαροὺς ἡγεμόνες, πὺ ἐρχονται νὰ τὸν προσκυνήσουν. Ἡ Τσαρίνα Μαρία, ἡ χήρα τοῦ Βλαδισλάου—διαδόχου τοῦ Σαμουὴλ, πὺ ἔπεσε στὸ Δυρράχιο—καὶ ὁ Πατριάρχης Δαυὶδ τοῦ ζητοῦν εἰρήνην, μὰ ὁ Βασίλειος προχωρεῖ καὶ μπαίνει θριαμβευτικὰ στὴν Ἀχρίδα, ὅπου προσέρχεται ἡ Τσαρίνα Μαρία μὲ τοὺς τρεῖς γιουὺς τῆς καὶ τὶς ἑξὶ θυγατέρες τῆς καὶ πέφτει στὰ πόδια τοῦ. Ἀπὸ δῶ ὁ Βασίλειος ἔρχεται στὴν Πρέσπα, τὴν ἀρχαιότερη πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου, κί' ἀπὸ κεί πάλιν στὴν Καστοριά, ὅπου προσέρχονται καὶ οἱ δυὸ θυγατέρες τοῦ παλαιοῦ τοῦ ἀντιπάλου Σαμουὴλ.

Αὐτῆς τῆς τροπαιοφόρου ἐκστρατείας τοῦ λείψανα εἶναι τὰ σωζόμενα μεγαλοπρεπῆ εἰρήπια τοῦ ναοῦ αὐτῆς τῆς νησίδος, ὅπου κατὰ τὸν Κεδρηνό, ἐπανετέθησαν τὰ παρὰ τοῦ Σαμουὴλ ἐκ Λαρίσης συληθέντα λείψανα τοῦ πολιούχου τῆς. «Πολλὰ φρούρια παρεστήσατο Σαμουὴλ, ἡς τὸ κορυφαῖον ἡ Λάρισα... μετήγαγε δὲ τὸ λείψανον τοῦ Ἀγ. Ἀχιλλεῖου, ἐπισκόπου Λαρίσης, χορημάσαντος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ εἰς Πρέσπαν ἀπέθετο, ἐνθα ἦσαν αὐτὰ τὰ Βασιλεία».

Εἶναι λίγη ἡ διάθεσι πὺ σὺς μένει σήμερα γιὰ νὰ θαυμάσετε τὶς ἀμφίβολες ἄλλως τε λιμνήσιες ὁμορφίες τῆς νησίδος αὐτῆς, ὅπου ἄλλοτε ἦσαν τὰ βασιλικά τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ ἐνδιατήματα, ὅταν ἀντικρύσετε τὴν χαλμάττητα τῆς ζωῆς καὶ τὶς πυρέςσους ὅψεις τῶν σημερινῶν κατοίκων τῆς.

Οἱ καλύβες τοῦ μικροῦ ψαράδικο οἰκισμοῦ τῆς δὲν υπερβαίνουν πιά τὶς 20 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τοῦ τοῦς 110, πὺ δὲν αὐξάνει λόγῳ τῆς στεριώσεως τῶν γυναικῶν ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς.

Ἡ καλλιέργησις ἔκτασι εἶναι ὀλίγη καὶ ἀνήκει ἄλλοτε ὁλοκλήρῳ σὲ ἡπειρωτικὴν οἰκονομία, κοντὰ στὴν ὁποία δούλευαν ὅλοι τοὺς ὡς κολλήγοι. Ἀπὸ τὸν οἰκισμὸ αὐτό, περὶ τὸ ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας, κατὰ τὸ νότιον μέρος πὺ βλέπει πανοραμτικὰ πρὸς τὸ Πισοδερί καὶ τὴν κορυφογραμμὴν τῶν Κορεστίων, κατὰκειται σ' ἐρείπια σήμερα ὁ ἱστορικὸς αὐτὸς ναὸς τοῦ ἁγ. Ἀχιλλεῖου, πὺ πρέπει νάχη κτισθῇ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Βουλγαροκτόνον, μετὰ ἀπὸ τὴν τροπαιοφόρον διαδρομὴν τοῦ. Εἶναι μιὰ μεγάλη τρικλιτος Βυζαντινὴ βασιλικὴ (37 X 22) μὲ ὀλίγες πιά, μόλις διαφαινόμενες μεταγενέστερες τοιχογραφίες ἐπάνου στὰ ὀλίγα ὄρθια τμήματα τῶν τοίχων, ὅπου ἀστέγαστες καὶ ἐκτεθειμένες στὶς

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1224)

Τὸ Ἔθνος τῶν νέων

«ΤΟ ΚΛΑΜΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ»

«Θάλασσα μαύρη πού βογγᾷ σὲ βρά-
χο πονεμένο
ποιὸς τάχα νὰ σοῦ θύμωσε τὸ κύμα
τ' ἀφρισμένο.
Γιατὶ στενάζεις σὰ συχνὰ τὴν ἀμμου-
διά γκαλιάζεις
κί' ἀπόκρυφους στεναχτικούς λυγμούς
τὴ νύχτα βγάζεις;

II

Μέσ' στοῦ βορρηᾶ τὸ μάνιασμα, τίς
νύχτες μ' ἀγριοκαίρια
βλέπω τὰ κύματ' ἀψηλά πού ὑψώνον-
ται σὰ χέρια
μέσα στοῦ ἀνέμου τὴ βοή, τὸ κλάμα
νὰ ξεχύνουν
καὶ στο σκοτάδι ξέφυχα καὶ λυγικά
νὰ σβύνουν!»

III

Κί' ἡ θάλασσα μὲ τὸν ἀφρό καὶ τ'
ἀγριεμένο κύμα
βγάλαν φωνὴ καὶ μούπανε τὸ μυστικό
τους κρῖμα
«...Πόσες μαννοῦλες στὸ βυθὸ δὲ θά-
ψαν τὰ παιδιὰ τους
τὰ ζηλευτὰ καμάρια τους πού πρόσμεν'
ἡ καρδιά τους.

IV

Πόσες κοπέλλες στὸν ἀφρό τὸ κλάμα
τους σὰ χύνουν
γιά κείνους πού δὲ γύρισαν, δὲν χάνον-
ται, δὲ σβύνουν;
Εἶδα τὸ ναυτὴ νὰ ξερνᾷ, βλαστήμια,
νὰ πεθαίνει
μὲ τὸ πικρὸ τὸ δάκρυ του, ἀφρό νὰ
μοῦ πληθαίνει!

V

Εἶδα τὸ μαῦρο τ' ὄρφανό, κλάμα πι-
κρὸ ν' ἀπλώνει
μὲ μαῦρο βαρυστέναγμα τὸ κύμα νὰ
θολώνει!
Δὲ φταίω ἡ δόλια θάλασσα, στίς συμ-
φορὲς πού λέω
γί' αὐτὸ τίς νύχτες μὲ καῦμό γιὰ τοὺς
χαμένους κλαίω».

ΜΗΝΑΣ ΕΜΜ. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

*

ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

«Ἡ ψυχὴ μου ἀναγαλλιᾷ, κί' ἀντίκρυσμά σας
κι' οἱ γλυκύτερες ἐλπίδες
μοῦ φωτίζουν τὴν καρδιά
ὅταν βλέπω νὰ σπιθίζει
στὴν καθάρια κί' ματιά σας
ὅ,τι ἀγνό, γερό κί' ἀντρέικιο
τῆς Ἑλλάδος μας παιδιά.

Σ' ὅ,τι ἀγνό, ἱερό, γενναῖο
πού ἡ ἀγάπη μεγαλύνει
πάντα πρόθυμα, πετᾶτε
μὲ χαρὰ, πειθαρχικοί
ἀντιστάλτοι γιὰ τίς πόρες
σάν θάρροῦν, σὴν καλωσύνη
καύχημα εἰσαστε κί' ἐλπίδα
Νεολαία Ἑλληνική.

Μ. Ν.

4ῃ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σύσσωμος, χω-
ρὶς καμμίαν διάκρισιν καὶ χωρὶς πα-
ραφωνίαν πανηγυρίζει πάντα τὴν ἐπέ-
τειον τῆς μεταβολῆς τῆς 4ῃς Αὐγού-
στου. Ὁ ἐνθουσιασμός πού ἐπιδεικνύε-
ται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν
Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν ἕως
τὴν τελευταίαν ἄκρην τῆς Χώρας, εἶναι
ἡ καλυτέρα καὶ ἡ πλέον εὐγλωττος
πιστοποίησις τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμά-
των τῆς χειρονομίας, τὴν ὁποίαν μὲ
τὴν συγκατάθεσιν καὶ τὴν εὐχὴν τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἔκαμεν
ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς πρὸ τριετίας διὰ
τὴν σωσθὲν τὸν τόπον καὶ διὰ τὸν ὁδη-
γῆσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναγεννήσεως.

Ἡ ἀνδρόθωσις αὐτὴ εἶναι ἤδη μία με-
γάλη πραγματικότητα. Ἡ Ἑλλάς, δια-
φυγοῦσα τὸν κίνδυνον τοῦ κομμουνι-
σμοῦ, ὅστις τὴν εἶχε θίξει ἀπὸ τόσον
κοντὰ, κατῶρθωσεν εἰς διάσθημα ὀλί-
γων μόνον ἐτῶν ν' ἀνακτήσῃ τὴν κα-
θυστερήσιν καὶ τὰς ζημίας τῶν προη-
γουμένων, ὅτε διηρημένη εἰς διάφορα
ἐχθρικά μετὰ τῶν στρατόπεδων ἐπά-
λαιεν ἐναντίον αὐτῆς καὶ ἐφθείρεν ἀ-
νωφελῶς τὰς δυνάμεις τῆς. Τὴν εἰκόνα
τῆς παλαιᾶς ἐκείνης Ἑλλάδος ὅλοι
τὴν ἐνθυμοῦνται καὶ ὅλοι τὴν ἔχουν
ὕπ' ὄψιν των.

Ἀπέναντι τῆς ἀπογοητευτικῆς εἰκό-
νος ἔχομεν τώρα μίαν Ἑλλάδα ζωντα-
νὴν, πειθαρχημένην καὶ εὐτυχούσαν.
Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Χώρας
εἶναι ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀνθηρά.

Καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ταύτην παρα-
κολουθοῦν τὰ δημόσια οἰκονομικά,
παρὰ τὰς τεραστίας θυσίας τὰς ὁποίας
ἡ Κυβέρνησις ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ
κάμῃ διὰ τὴν ὁργάνωσιν ἀμυντικῶς
τὴν Χώραν καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος τὴν κοινωνικὴν τῆς πρόνοιαν.
Δίπλα εἰς αὐτὴν συνεκροτήθη διὰ συ-
στηματικῆς καὶ ἐπιμόχθου ἐργασίας
ἕνα καθεστὼς κοινωνικῆς δικαιοσύνης,
τὸ ὁποῖον μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ
τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐργοδότη, ἐξη-
γάγε τὸν ἐργάτην ἀπὸ τὴν προτέραν
ὑποδεεστέραν τοῦ θέσιν καὶ ἔδωκεν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτός ἀπὸ τὴν πολι-
τικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐνότητα καὶ
ἡσυχίαν τῆς.

Παραλλήλως πρὸς τὴν στρατιωτικὴν
προπαρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν
μέρει χάρις εἰς αὐτήν, ἡ Ἑλλάς ἀπέ-
κτησεν ἐξέχουσας θέσιν εἰς τὴν διεθνή
κοινωνίαν. Ἀποκατεστάθη εἰς τὴν ὑπό-
ληψιν καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν
φίλων τῆς, ὡς δυναμένη πλέον καὶ τὸ
ἴδιον αὐτῆς ἔδαφος νὰ ὑπερασπισθῇ
καὶ τὰς συμμαχικὰς υποχρεώσεις τῆς
νὰ ἐκτελέσῃ. Πλὴν τούτων ὁ Ἰωάν-
νης Μεταξᾶς ἐδημιούργησε τὴν Νεο-
λαίαν καὶ τῆς ἔδωκε τὰ μέσα νὰ ἀνυ-
ψωθῇ μὲ τὴν Ὁργάνωσιν τῆς εἰς ἀρ-
χουσας τάξιν. Αὐτὸς τὴν σφουρηλατεῖ
καὶ τῆς χαλυθδώνει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα διὰ τὴν καταστάσιν ἱκανὴν
νὰ μάχεται διὰ μίαν καλυτέραν αὐ-
ριον, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἔχει δικαίωμα

ΣΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ

Σὲ προσμένουμε κί' ἦρθες μιά μέρα
τὴν Ἑλλάδα νὰ σώσης, Πατέρα,
τὴ γλυκεῖα, τιμημένη πατρίδα
τῇ φτωχῇ προτοῦ νάρθης Ἑσὺ
νὰ τὴν ντύσης μὲ φῶς καὶ μ' ἐλπίδα
κί' ἀπὸ μαύρη νὰ κάνης χρυσοῦ.

Ἦρθες Σὺ μεσ' στοὺς πρώτους ὁ πρῶ-
τος

νὰ διαλύσης τῆς ἐχθρας τὸ σκότος
νὰ σκορπίσης τ' ἀνέσπερο φῶς σου
ἀνοιξιᾶτικος ἥλιος λαμπρὸς
Νεολαία, Στρατὸ καὶ Λαὸ σου
νὰ ὁδηγήσης ἐμπρός, πάντα ἐμπρός!
Κί' ὅλα, ἐμεῖς, τὰ παιδιά σου τὰ νέα
πού βαστάμε ψηλά τὴ σημαία
δίνουμε ὄρκο πιστὸ καὶ σὲ Σένα
καὶ στὸν μέγα, ἰσχυρὸ, Βασιλεῖα
πῶς θὰ πᾶμε μπροστὰ ἐνωμένα
πρὸς τὴν Δόξα ξανά τὴν παλαιά.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΔΗΜΑΚΑΚΟΣ

*

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ

Ἐνας πλούσιος κτηματίας,
πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του,
τὰ παιδιά κοντὰ του κράζει
γύρω ἀπ' τὸ προσκέφαλό του.

Λαχανιάζοντας τοὺς λέγει
μὲ φωνὴ σβυστή, κομμένη:
«Θησαυροὶ πολλοὶ καὶ πλοῦτη,
μέσ' στὸ κτῆμα εἶναι κρυμμένοι!

Ψάξετε, σκάψετε, σκαλίστε,
σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ,
καὶ γωνιά νὰ μὴν ἀφήσετε,
ἀνασκάλευτὴ τὴ γῆ».

Καὶ σὺν πέθαν' ὁ πατέρας,
τὰ παιδιά του μέσ' στὸ κτῆμα
σκάφταν, σκάλευαν, φτυαρίζαν
τὸ κρυμμένο νάθρουν χρῆμα.

Πλοῦτὴ μέσ' στὴ γῆ δὲν ἦσαν,
οὔτε θησαυρὸς κρυμμένος·
μά, ὁ κόπος τοὺς ὁ τῶσος
δὲν ἐπῆγ' ἐκεῖ χαμένος.

Εἰς τοῦ θερτισμοῦ τὴν ὥρα,
τὴν χρονιά τὴν ἐπομένη,
πιὸ πολὺ ἔδωκε τώρα
ἡ γῆ καλλιεργημένη!

Τότε πιά τὸ ἐννοῶσαν
ὁ πατέρας ὁ νεκρὸς
ἔδωκε σ' αὐτοὺς νὰ νοιῶσουν:
«Ἡ δουλειὰ εἶναι ὁ θησαυρός!»

μετάφρασις ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

νὰ δημιουργήσῃ, διότι αὐτὴ θὰ τὴν
ζήσει.

Ἐὰν ἐπεχείρουν εἰς τὰς γενικὰς αὐ-
τὰς γραμμάς τῆς εἰκόνας τῆς σημερι-
νῆς Ἑλλάδος νὰ προσθέσω καὶ τὰς
λεπτομερείας, δὲν θὰ ἤμπορούσα νὰ
τὸ κατορθώσω εἰς μίαν εὐλόγως πε-
ριωρισμένην ἔκθεσιν. Ἄλλ' οὔτε ἴσως
καὶ εἰς βιβλία ὁλόκληρα.

ΚΑΙΤΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἀπὸ τὸν διαγωνισμό γιὰ τὴν καλλίτερην
ἔκθεσιν πού προεκήρυξε ἡ Π. Δ. Θ. Π.).

Σκαπάνισσαι τοῦ χωρίου Καλογωνίδας (Σπάρτης).

Σκαπάνισσαι Καστορείου - Λακεδαιμόνος.

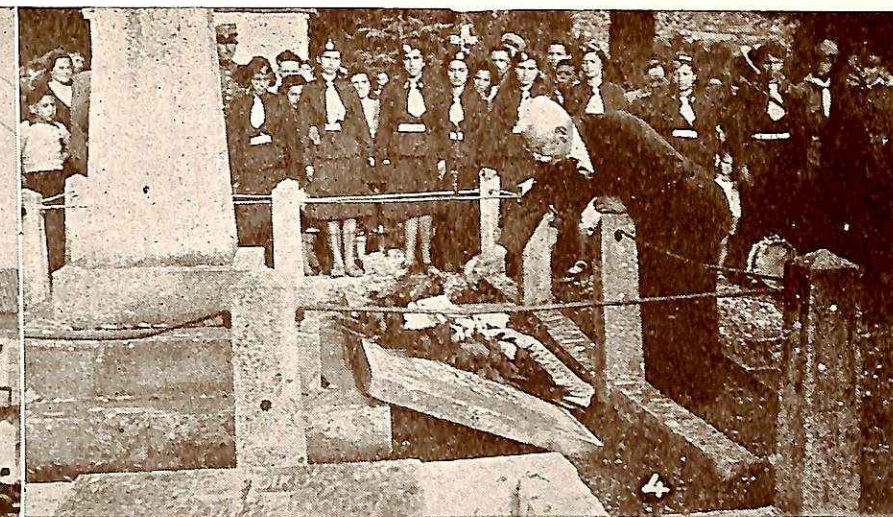
1

2

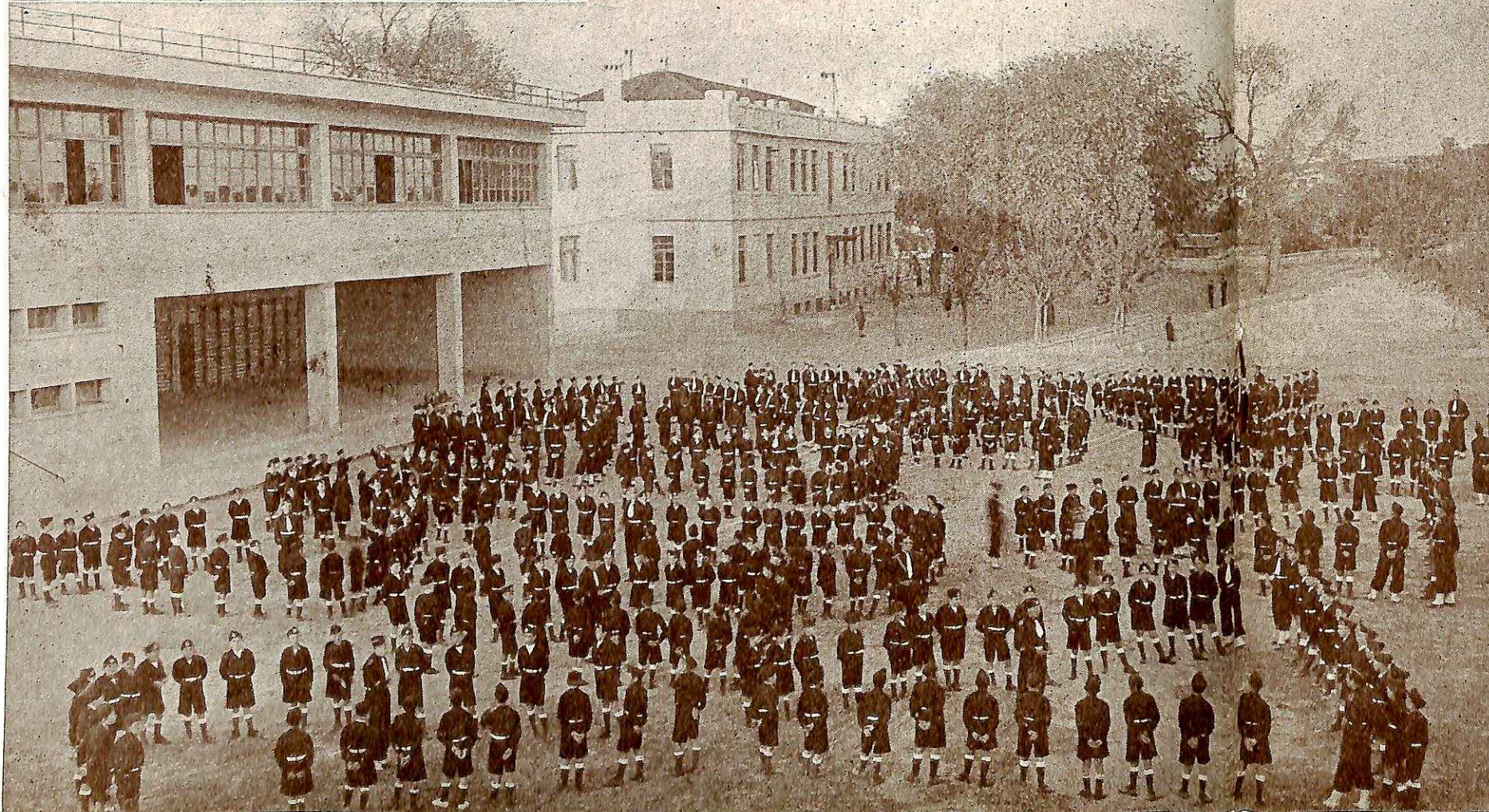
3

4

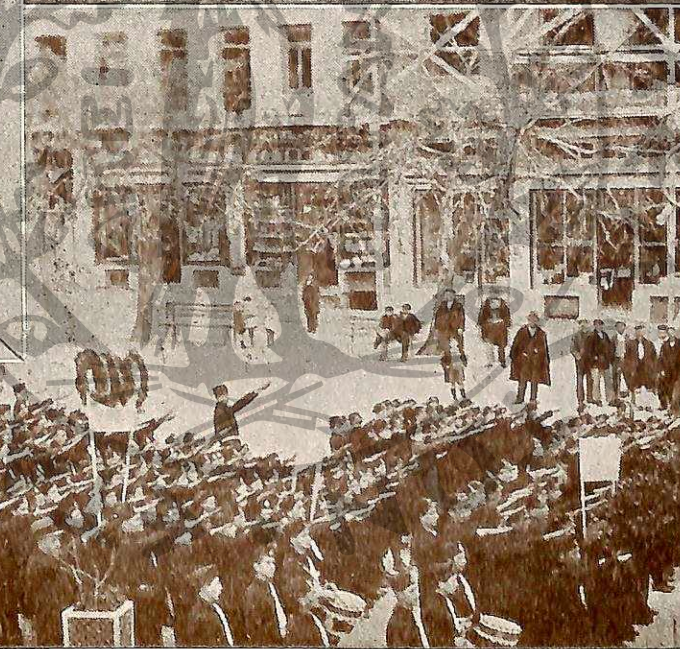
5

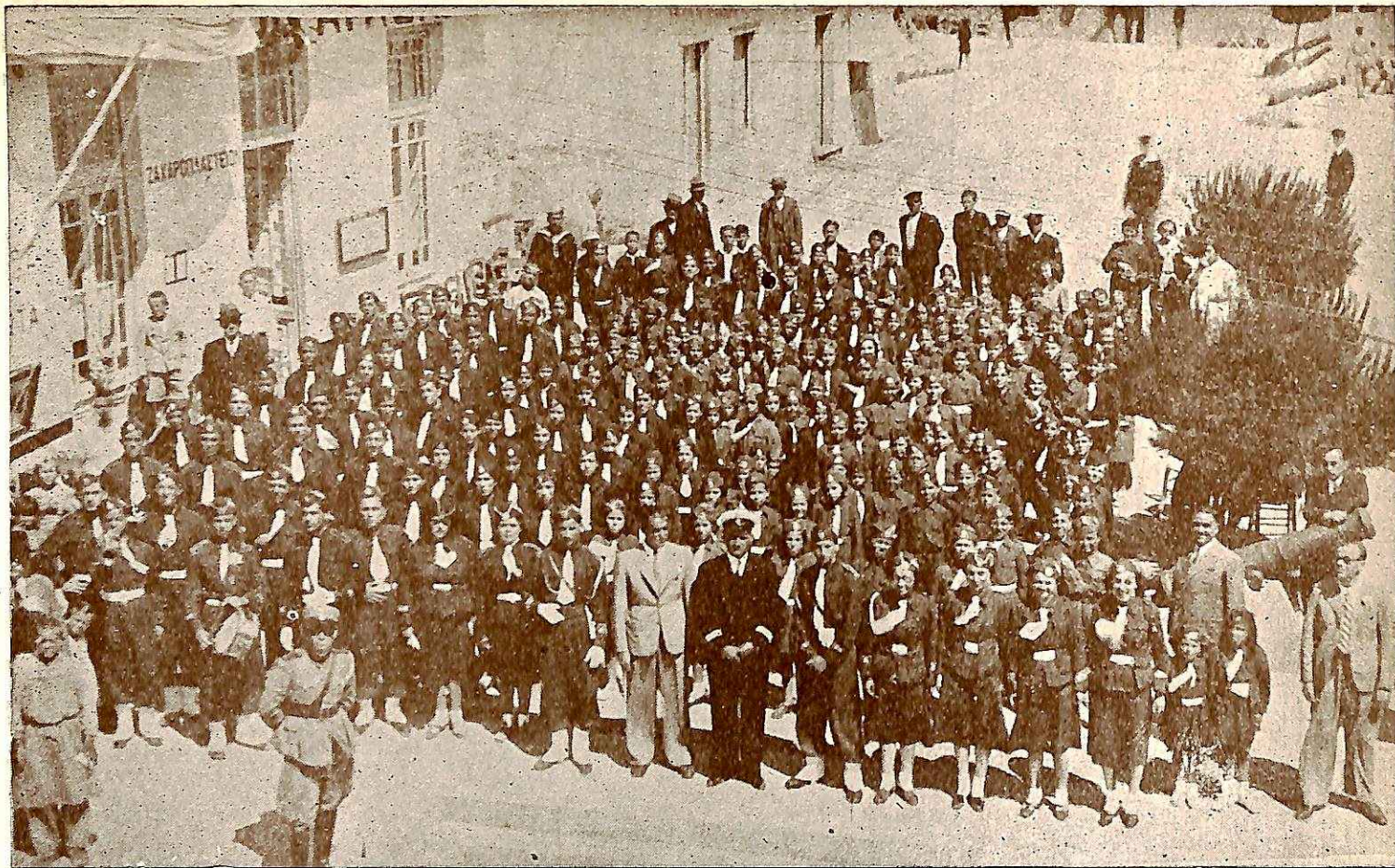

- 1) Παρέλασις Φαλαγγισσῶν Ἀργο-στολίου.
- 2) Φαλαγγίται Γυμνασίου Φιλιτρῶν μετὰ τοῦ Γυμνασιάρχου των κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἀπὸ μίαν ἐκδρομὴν εἰς Δελφούς.
- 3) Ἀπὸ τὰς ἐορτὰς τῆς 75ετηρίδος τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου εἰς Ἰθάκην.
- 4) Κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ριζοσπαστῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ.
- 5) Ὀρκωμοσία σκαπανέων καὶ σκαπανισσῶν Μαυρονερίου.
- 6) Φαλαγγίτισσαι Καστοριᾶς μπροστὰ στὴν οἰκίαν ὅπου ἐφονεύθη ὁ πρωτομάρτυς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος Παῦλος Μελάς.
- 7) Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις Φαλαγγιτῶν Κομοτινῆς.
- 8) Φαλαγγίται Καρπενησίου.

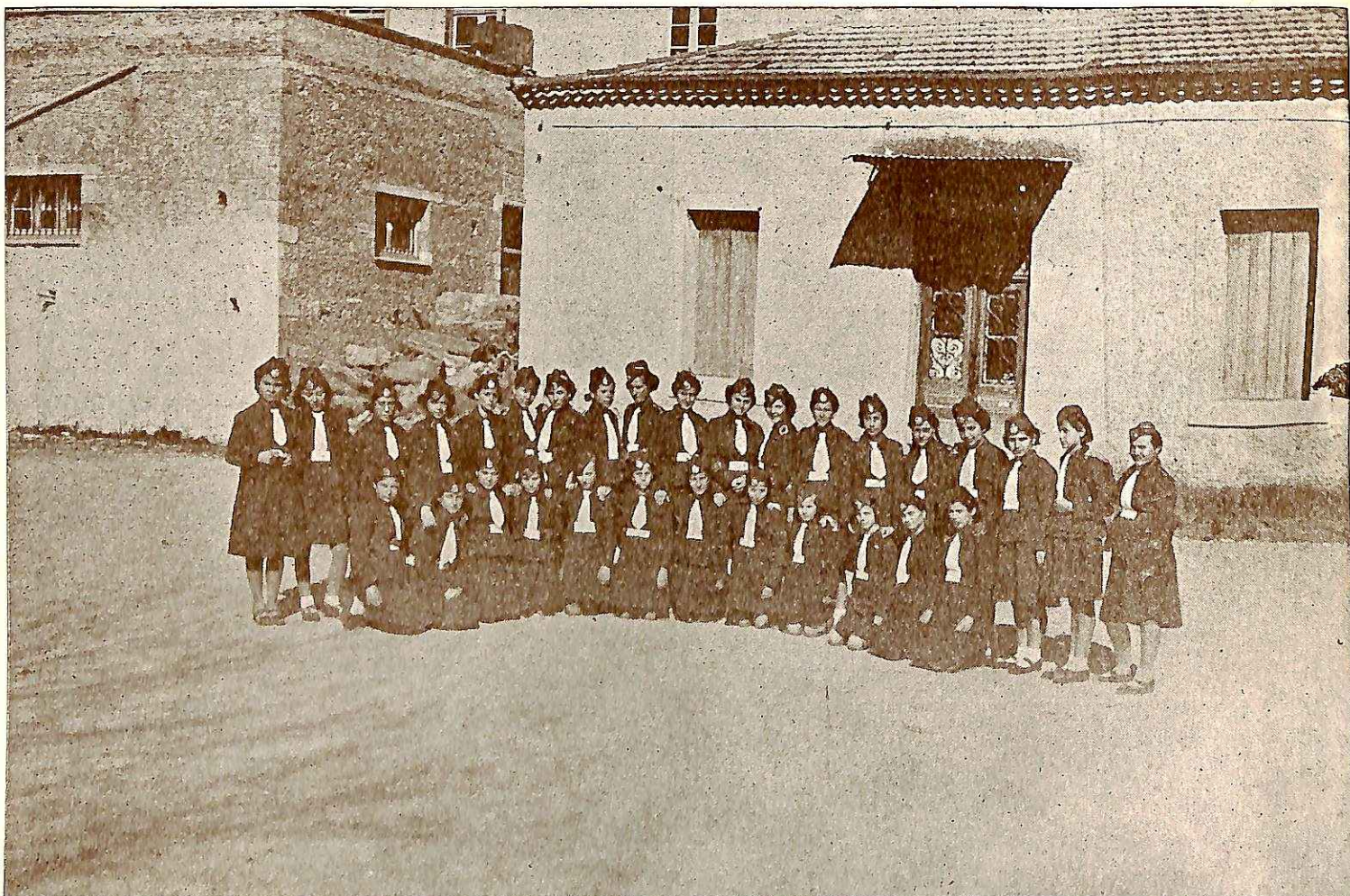

6

Φαλαγγίται και Φαλαγγίτισσαι Σπετσών.

Όμας Φαλαγγιτισσών Πύργου.

Ἡ Μαλτέζικη κατσίκα

και στα βορεινότερα μέρη υποφέρει.
"Άλλη παραλλαγή της κατσίκας αὐ-
της είναι ἡ πραγματική Μαλτέζικη,

Μετά τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς αἰγοβο-
σκῆς ἀνά τὰ ὄρεινά μέρη τῆς Ἑλλά-
δος, λόγω τῶν καταστροφῶν τὰς ὁ-
ποίας ἐπέφερον εἰς τὸ παρελθὸν εἰς τὰ
δάση τὰ κοπάδια τῶν γιδῶν, οἱ ἀγρό-
ται πρέπει νὰ στρέψουν τὴν προσοχὴν
τῶν εἰς τὴν διατροφήν καὶ τὴν ἀνάπτυ-
ξιν τῆς μαλτέζικης κατσίκας, ἡ ὁποία
μᾶς εἶναι πολὺ γνωστὴ διὰ τὸ ἄφθονον
σχετικῶς γάλα τῆς καὶ τὰ ἄλλα τῆς
πλεονεκτήματα, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἡ μαλτέζικη κατσίκα, ἡ ὁποία ἀ-
ποδίδει 3-4 ὀκάδες γάλα τὴν ἡμέρα
— ὅταν τρέφεται καλὰ — κατάγεται
ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ καὶ παρουσιάζεται
ὑπὸ διαφόρους ποικιλίας.

Μιά ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ἡ κατσίκα τῆς
Νουβίας, διαδεδομένη ἀρκετὰ, ὅχι μόν-
ον εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὴν Ἑλλάδα.

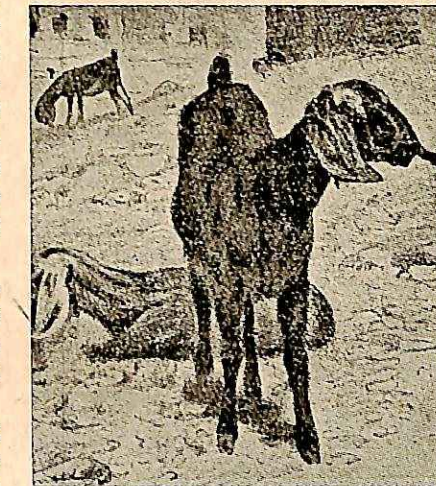
Ἐχει ἀνάστημα μεγαλύτερον τῆς
ντόπιας, τῆς ἰδικῆς μας, κεφαλὴν λε-
πτοκαμωμένην καὶ πρόσωπον κυρτόν.

Συνήθως τὰ δόντια τῆς φαίνονται
καὶ δὲν ἔχει πάντοτε κέρατα. Ὁ τρά-
γος ἔχει κέρατα πλατεῖα, κοντὰ καὶ
στριφογυριστά.

Ἡ κατσίκα ἔχει αὐτιά μακριὰ καὶ
μεγάλα, μαστάρια μακριὰ, χωρισμένα
ἀπὸ βαθειὰ σχισμὴ καὶ τρίχωμα λεπτό.

Ἀπ' ὅλη τῆς τὴν κατάστασι ἀπο-
δεικνύεται ὅτι εἶναι μία ράτσα ἀπὸ τῆς
πιο καλῆς, διότι ἀποδίδει καὶ ἀρκετὸ
γάλα.

Μόνον πού φοβᾶται τὸ κρύο, γι' αὐτὸ

Κατσίκα τῆς Αἰγύπτου

διότι κατάγεται ἀπὸ τὴν νῆσον Μάλ-
ταν.

Εἶναι σχεδὸν ἡ ἴδια μὲ τὴν προηγού-
μενη καὶ ἔχει ὅλα τὰ φυσικὰ τῆς πρώ-
της προτερήματα.

Ἀφοῦ καὶ οἱ δύο ποικιλίαι τρέφον-
ται εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ πρὸ παν-
τὸς εἰς τὰ νησιά καὶ τὰ παράλια τῆς,
κρίνουμεν καλὸν νὰ μεταδώσωμεν ὀρι-
σμένες πρακτικὰς γνώσεις, τῆς ὁποίας
πρέπει νάχουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅσοι τρέ-
φουν τέτοιαις κατσίκαις.

1ον) Ἐχουν πάντοτε ἀνάγκην μέ-
ρους καθαροῦ καὶ ὄχι ὑγροῦ γῆς νὰ
μένουν καὶ ζεστοῦ κατὰ τὸν χειμῶνα,
διότι παθαίνουν εὐκόλως ἀπὸ κρυολογή-
ματα, τὰ ὁποία καὶ τὸ γάλα τοὺς κό-
θουν καὶ στὸν κίνδυνον τῆς φθίσεως τῆς
ἐκθέτουν.

2ον) Ἐπειδὴ ἔχουν μεγάλα μαστά-
ρια καὶ μακριὰ, πρέπει νὰ τὰ τοποθε-
τοῦμε μέσα σὲ σακκοῦλες.

3ον) Ἐπειδὴ γεννοῦν δύο φορές τὸ
χρόνον, πολλὰς φορές πρέπει νὰ τῆς πε-
ριποιούμεθα μετὰ τὴν γέννησιν καὶ νὰ
τῆς τρέφωμεν μὲ χυλοὺς ἀπὸ πίτυρα,
ἀλεῦρι καλαμποκιοῦ 15—20 μέρες,
μετὰ δὲ ἀπὸ αὐτὰς νὰ τὰς ἀρμέζωμεν.

4ον) Κατὰ τὸ ἀρμέγμα πού θὰ γί-
νεται δύο φορές τὴν ἡμέρα, πρωτὶ καὶ
βράδυ, νὰ προσέχωμεν νὰ ἔχωμεν τὰ
χέρια μας καθαρά.

5ον) Νὰ ἀρμέγῳμεν καὶ τὰ δύο τῆς
μαστάρια καὶ ὄχι τὸ ἓνα καὶ νὰ παίρ-
νωμε ὅλο τὸ γάλα, διότι τὸ τελευταῖο
εἶναι πρὸς παχὺ καὶ διότι ὅταν τὰ μα-
στάρια εἶναι φουσκωμένα, βλάπτουν
τῆς κινήσεις τοῦ ζώου καὶ γενικῶς τὸ
στενοχωροῦν.

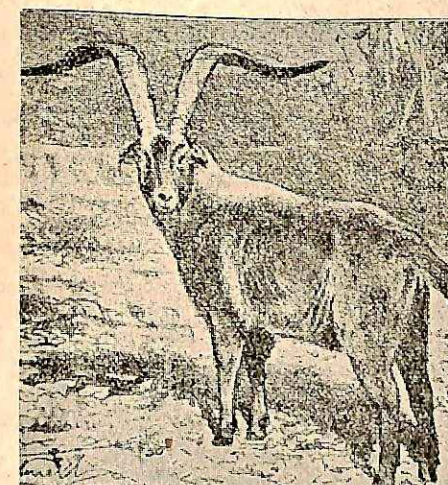
6ον) Ἐάν τις στείλωμεν εἰς τὴν βο-
σκήν, εἶναι ἀπαραίτητον μετὰ τὴν ἐπι-
στροφὴν τῶν νὰ τοὺς δώσωμε κατὶ νὰ
φάγουν ὡς συμπλήρωμα, καί, πρὸ παν-
τὸς λίγα πίτυρα, λίγο κριθαράκι, τέ-
λος ξηρὰν τροφήν, διότι τὰ πολλὰ χόρ-
τα τὰ χλωρὰ τῆς βλάπτουν καὶ τοὺς
προξενοῦν διάρροϊαν.

7ον) Ἐπειδὴ εἶναι ντελικᾶτο ζῷο,
πολὺ τριφύλλι κατὰ τὴν ἀνοιξὶ καὶ τὸ
καλοκαίρι, μπορεῖ νὰ τοῦ φέρῃ φού-
σκωμα πολὺ ἐπικίνδυνον.

8ον) Ὅταν εἶναι γκαστρωμένη καὶ
ἰδίως εἰς τὸν μῆνα τῆς νὰ μὴ τὴν στέλ-
λετε ἔξω νὰ βοσκήσῃ μὲ ἄλλα ζῷα,
γιατὶ εἶναι δυνατόν μὲ ἓνα κτύπημα νὰ
ἀποβάλλῃ.

Ἡ καλὴ τέλος περιποίησις καὶ ἡ
καλὴ τροφή, ὁ καθαρὸς ἀέρας, τὴν
διατηροῦν πολλὰ χρόνια καὶ τὸ γάλα
τῆς σπανίως κόβεται.

Ἀπὸ τὰ λίγα πού παραπάνω εἴπα-
με, θὰ ἀντελήφθῃτε βέβαια πόσον ὠ-
φελιμωτέρα εἶναι ἡ μαλτέζικη ἀπὸ
τὴν ντόπια κατσίκα. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς
αὐτοῦ ἡ διατροφή τῆς δὲν εἶναι καὶ ἐ-
πιζημία, διότι μόνον ὡς οἰκιακὸ ζῷο
μπορεῖ νὰ συντηρηθῇ καὶ μᾶς δώσῃ
ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο γάλα.

Κατσίκα τοῦ Καυκάσου

Κατσίκα τῶν πεδιάδων

ΙΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΝ / Γ Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Κατά τη διαμονή τους στο Πρόσπεκτ Χίλλ, πολλούς περιπάτους έκαναν οι άποικοι ως το άκρωτήρι της Ψεύτικης-Έλπιδας. Από το μέρος εκείνο το βλέμμα αγκάλιαζε μία μεγάλη έκταση θάλασσας προς τ' ανατολικά, καθώς κι' όλο σχεδόν τον όρμο των Ναυτίλων, προς τα δυτικά. Πόσες φορές, μέσα στα τόσα χρόνια, οι ναυαγοί δεν είχαν κυττάξει από 'κει, με την έλπίδα να ιδούν κανένα πλοίο! Γι' αυτό, όταν ο κ. Ζερμάττ κι' οι δυο του σύντροφοι έφθασαν στο άκρωτήρι, ο Τζάκ είπαι:

— Έδώ και δώδεκα χρόνια, απελπισμένοι πού δεν ξαναβρίσκαμε κανέν, από τους συνταξιδιώτες μας τοῦ «Λάνδλντορ», το βγάλαμε, με το δίκιο μας, άκρωτήρι της Ψεύτικης Έλπιδας. Άν όμως, άξαφνα, ο «Ξιφίας» παρουσιαζόταν σήμερ' από εδώ, δεν θάβριζε να το ξαναβαπτίσουμε άκρωτήρι του Καλού-Γουισμού;

— Βεβαίωτατα, άποκρίθηκε ο κ. Ουόλστον: άλλω είναι άπιαστο... Ο «Ξιφίας» θά βρίσκεται άκόμα στη μέση του Ατλαντικού και θά χρειασθούν άκόμη δυο μήνες για να φθάση στη Νέα Έλβετία...

— Δεν έξερει κανείς, κύριε Ουόλστον, δεν έξερει κανείς! υπέλαθε ο Τζάκ. — Επειτα, μόνον ο «Ξιφίας» είναι; Δεν μπορεί να φθάση και κανέν άλλο πλοίο, να κάμει άναγνώριση του νησιού και κατοχή;...

— Ωστόσο κανένα πλοίο δε φαινόταν στη θάλασσα και καμιά έλπίδα δεν υπήρχε να ξαναβαπτισθί το άκρωτήρι.

Την 21 Σεπτεμβρίου οι έργαστες στο Πρόσπεκτ-Χίλλ έτελειώσαν κι' ο κ. Ζερμάττ άπεφάσισε να φύγουν την άλλη μέρα, πολύ πρωί.

Το βράδυ εκείνο, μαζεμένοι στη μικρή ταράτσα πού άπλωνόταν μπροστά στη βίλλα, οι κάτοικοι του Πρόσπεκτ-Χίλλ υπόρεσαν ν' απολαύσουν ένα θαυμάσιο ήλιοθασίμα σε όριζοντα καθαρώτατο. Τη στιγμή εκείνη, σ' άπόσταση τεσσάρων λευγών, το Άνατολικό Άκρωτήρι ήταν βυθισμένο σε σκιά, πού κάπου-κάπου την ζωογονούσαν οι σπινθηροβολισμοί των μικρών κυμάτων άπάνω στους χαμηλούς βράχους. Η θάλασσα γαλήνια, στρογγυλεούταν ως τον όρμο της Σωτηρίας. Κι' εκεί, προς τα μεσημβρινά, σε άπόσταση όκτω λευγών, ύψωνόταν λοξά ή βουνοσειρά με τη ροδοδαμμένη ράχι, όπου είχε καρφωμένα έπιμονα τα βλέμματα του κ. Ουόλστον....

Τό πρωί το άμάξι ξεκίνησε και, κατά τις δυο, έφθασε στον περίβολο του Φελσενχάιμ. Με πόση χαρά έγιναν δεκτοί οι ταξιδιώτες, πού είχαν λείψει δυο δολοφίνες έβδομάδες! Δεν ήταν βέβαια πολύ, αλλά ή λύπη του χωρισμού δεν μετριέται με τη διάρκεια του.

Περιττό να πούμε πάλι πως ή κυρία Ζερμάττ, ή κυρία Ουόλστον κι' ή Άννα

να δεν είχαν χάσει τον καιρό τους αυτές τις δεκαπέντε ήμέρες. Η μεγάλη πλύσι είχε τελειώσει κι' ήταν μία χαρά να βλέπη κανείς τα σεντόνια, τα τραπέζια, τα προσόψια να λάμπουν κάτω από, άπλωμένα στην πρασινάδα του λαχανόκηπου ή σε σχοινιά, από δένδρο σε δένδρο...

Μά κι' ο Έρνέστος δεν έχάζε. Όταν δεν τον χρειαζόταν οι γυναίκες, μελετούσε κλεισμένος στη βιβλιοθήκη. Δεν είχε πη όμως σε τί καταγινότανε τώρα. Μόνο ίσως ή Άννα ήξερε το μυστικό της έργασίας του.

Τό βράδυ, όταν οι δυο οικογένειες μαζεύτηκαν στη μεγάλη σάλα, άφου ο κ. Ζερμάττ διηγήθηκε ό,τι είχαν κάμει στα κτήματα, ο Έρνέστος άπλωσε στο τραπέζι ένα χαρτί, όπου ήταν ζωγραφισμένο ένα σχέδιο με χρωματιστές γραμμές.

— Μπα! τί είν' αυτό; ρώτησε ο Τζάκ. Μήπως το σχέδιο της πρωτεύουσας της Νέας Έλβετίας;

— Όχι άκόμη.

— Άλλά τί; Δεν μαντεύω...

— Είναι ή έσωτερική διακόσμηση της εκκλησίας μας! είπε ή Άννα.

— Αυτό είναι, είπε ο Έρνέστος. Κι' έπρεπε να γίνει, άφου οι τοίχοι της έχουν κτισθί ως τη μέση.

Η δήλωσι αυτή, προξένησε ζωηρή ευχαρίστησι κι' ο Έρνέστος δέχθηκε θερμά συγχαρητήρια για το σχέδιο εκείνο, πού ήταν πραγματικώς άπλο και κομψότατο.

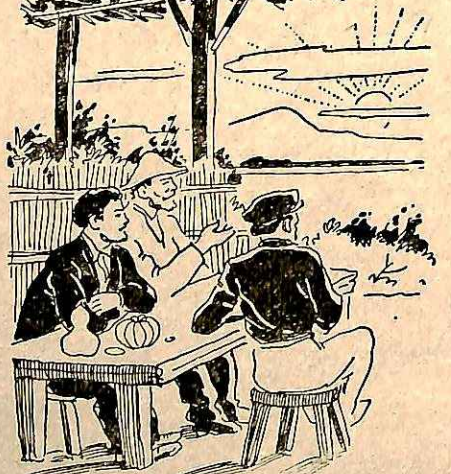
— Θα κάμουμε και καμπαναριό; ρώτησε ο Τζάκ.

— Βεβαίωτατα! άποκρίθηκε ή Άννα.

— Με καμπάνα;

— Φυσικά! Θα βάλουμε την καμπάνα του «Λάνδλντορ».

— Και πρώτη ή Άννα θά λάβη την

Απεφάσισαν να φύγουν μόνο οι τρεις τους.

τιμή να την κτυπήσι! έπρόσθεσε ο Έρνέστος.

Ήταν ή εποχή — 24 Σεπτεμβρίου — πού το μεγάλο σχέδιο του κ. Ουόλστον έπρόκειτο να έκτελεσθί. Τι θά έβγαινε από τη άναγνώρισι εκείνη στα ένδοτερα της Νέας Έλβετίας; Η κυρία Ζερμάττ δεν ήλπιζε μεγάλη πράγματα. Μόνο πού θά είχε πάλι τη λύπη να χωρισθί για κάμποσο καιρό τους δικούς της.

— Είναι άνάγκη να γίνει αυτή ή άναγνώρισι, της είπε ο κ. Ζερμάττ, το ίδιο βράδυ πού τοῦ έκαμε τα παράπονα της.

— Ναί, βέβαια, τοῦ άποκρίθηκε. Μ' αυτή δεν μπορούσαν να την κάμουν οι άποικοι πού θά έλθουν;

— Ναί, ίσως δεν θά πείραζε να περιμένουμε... Άλλά έξερεις, Μπέτση, ο κ. Ουόλστον το θέλει πολύ. Άλλά κι' ο Έρνέστος επιθυμεί να συμπληρώσι το χάρτη της Νέας Έλβετίας. Άς τους κάμουμε το κέφι τους!

— Δεν λέγω όχι... φθάνει μόνο να μη λείψετε πολύ.

— Δεκαπέντε μέρες μόνο.

— Εκτός αν έρχόμαστε και μεϊς...

— Όχι, Μπέτση, δεν θάταν φρόνιμο...

Τό ταξίδι αυτό θά παρουσίαζε, αν όχι κινδύνους, τουλάχιστο δυσκολίες και κόπους μεγάλους... Θα περπατούμε σε χώρα ξερή, γυμνή, με ήλιο φλογρό. Και το άνέδασμα στα βουνά θάταν πολύ κουραστικό...

— Ωστε ή κυρία Ουόλστον, ή Άννα κι' εγώ θά μείνουμε στο Φελσενχάιμ;

— Ναί, Μπέτση, αλλά δεν σκοπεύω να σάς άφήσω μονάχους. Ο κ. Ουόλστον θά κάμει την έξερεύνησι με τον Τζάκ και με τον Έρνέστο. Εγώ θά μείνω στο Φελσενχάιμ. Είσα ευχαριστημένη;

— Ά, έτσι μάλιστα! φώναξε ή κυρία Ζερμάττ. Μπορούμε να έχουμε κάθ' έμπιστοσύνη στον κ. Ουόλστον. Είναι φρόνιμος άνθρωπος και δεν θά παρασυρθί σ' επικίνδυνες επιχειρήσεις. Τα παιδιά μας μαζί του δεν τρέχουν κανένα κίνδυνο.

— Μά γι' αυτό άκριβώς τα έκανόνισα έτσι. Κι' έλπίζω ότι το σχέδιό μου θά ευχαριστήσι και την κυρία Ουόλστον και την Άννα.

— Η Άννα θά λυπηθί λίγο για την άπουσία του Έρνέστου...

— Μά κι' ο Έρνέστος θά λυπηθί πού θά φύγη μόνος του. Τι τα θέλεις! Αυτά τα παιδιά δεν μπορούν πια να είναι τέλεια ευχαριστημένα, παρά όταν ζουν μαζί. Και μία μέρα, στην εκκλησία πού της έκαμε το σχέδιο, ο Έρνέστος θά ένωθί μ' εκείνη πού αγαπά!

— Έχουμε καιρό να ξαναμιλήσουμε γι' αυτό το γάμο, πού θά κάμει, έλπίζω, και τους Ουόλστον ευτυχισμένους όσο και μ'ας.

Τό σχέδιο του κ. Ζερμάττ έπιδοκίμασθηκε άπ' όλους. Γιατί κι' ο Έρνέστος κι' ή Άννα έβλεπαν πως δεν ήταν δυνατό να γίνει άλλοιώς. Έτσι ή

άναχώρησι του κ. Ουόλστον με τους δυο γιους του κ. Ζερμάττ ώρίσθηκε για την 25 Σεπτεμβρίου.

Άρχισαν εύθως οι προετοιμασίες πού έπρεπε να τελειώσουν γρήγορα. Τό ταξίδι θά τώκαναν πεζοί, με το μπατσούνι στο χέρι, και με το τουφέκι στη ράχι και συνοδευόμενοι από τους δυο σκύλους. Γιατί αυτή τη φορά δεν θά κυνηγούσε μόνον ο Τζάκ. Όσο καλός κυνηγός κι' αν ήταν αυτός, μά κι' οι άλλοι δεν πήγαιναν παρακάτω. Κι' άμα κυνηγούσαν κι' οι τρεις, ή καθημερινή τροφή τους θάταν εξησφαλισμένη.

Ός τόσο έπρεπε να έτοιμασθί και τ' άμάξι με τους βόνασους, για τη μεταφορά των δυο οικογενειών ως το έρημητήρι του Έμπερφορτ. Άς μ'ην ξεχνούμε πως ο κ. Ζερμάττ έσκόπευε να άφελθί από την εύκαιρία, για να έπισκεφθούν και το άπομακρυσμένο αυτό κτήμα πού βρισκόταν στα σύνορα της Γης της Έπαγγελίας. Γι' αυτό θέλησε να συνοδεύσουν τώρα τον κ. Ουόλστον, τον Τζάκ και τον Έρνέστο ως την κλεισούρα του Φραγμού. Ίσως μάλιστα θ' άναγκάζονταν να παρατείνουν τη διαμονή τους στο Έμπερφορτ μία-δυο ήμέρες, αν ή κατοικία άπαιτούσε μεγάλες έπισκευές κι' έπρεπε να βοηθήσουν όλοι.

Στις 25, πολύ πρωί, το άμάξι άναχώρησε από το Φελσενχάιμ, ακολουθούμενο από τους σκύλους Μπράουν και Φάλμπ. Όλοι εκάθισαν μέσα. Η άπόσταση ήταν τρεις δόλοκληρες λευγές, αλλά οι βόνασοι θά μπορούσαν να την κάμουν πριν από το μεσημέρι.

Ωραίος ήταν ο καιρός. Άραιά σύννεφα άσπρα σκέπαζαν τον ούρανο κι' οι ακτίνες του ήλιου δεν είχαν τόσο δύναμι.

Στις έντεκα το άμάξι άφου έσχισε λοξά μία γόνιμη καταπράσινη έξοχή, έφθασε στο έρημητήρι του Έμπερφορτ.

Στο μικρό δάσος, πού είχε μπροστά, είδαν άκόμη καμιά δωδεκαριά πιθήκους. Έπρεπε να τους διώξουν από εκεί. Και με τους πρώτους πυροβολισμούς τα τετράχειρα χάθηκαν.

Τό άμάξι σταμάτησε κι' οι δυο οικογένειες πήγαν να έγκατασταθούν στην κατοικία. Προφυλαγμένη άρκετά από τα δένδρα πού την περιετοίχιζαν, δεν είχε πάθει πολύ από τις κακοκαιρίες. Κι' ένω ή κυρία Ζερμάττ, ή κυρία Ουόλστον κι' ή Άννα άρχισαν να έτοιμάζουν το πρόγευμα, οι άνδρες άπομακρύνθηκαν ως μία τουφεκιά, για να έπισκεφθούν την κλεισούρα του Φραγμού, άπ' όπου μπορούσε κανείς να εισχωρήσι στα ένδοτερα της Νέας Έλβετίας.

Σπουδαία και βαρεία έργασία ήταν άνάγκη να γίνει σ' εκείνο το μέρος, γιατί κάποια δυνατά ζώα θά είχαν δοκιμάσει να παραβιάσουν το φράκτη κι' έπρεπε να στερεωθί. Ίσως κανένα κοπάδι από έλέφαντες είχε κάμει αυτήν την άπόπειρα, πού αν πετύχαινε, φαντασθήτε τί καταστροφές θά γινόνταν στο Έμπερφορτ, στο Τσούκερτοπ και στο Βάλντεγκ! Ποιός έξερει μάλιστα μη δεν έφθαναν κι' ως το Φελσενχάιμ τα τρομερά εκείνα παχύ-δερμα!...

(Ακολουθεί)

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΥ

Τι είναι αι Βιταμίνες

Όπως σε πολλά άλλα ιατρικά ζητήματα, έτσι και στο ζήτημα των βιταμινών έχει γίνει σύγχυσις εις τον κόσμον, όφειλομένη, άφ' ενός εις την κακήν μεταβολήν υπό μερικών έπιστημόνων, οι όποιοι νομίζοντες ότι ή γνώσις ώρισμένων ιατρικών ζητημάτων βλάπτει το κοινόν, ένω τούναντίον, κατ' έμέ, το όφελεί και πολύ μάλιστα, δεν ίκανοποιούν πλήρως την περιέργειάν του εις το ζήτημα των βιταμινών. Άφ' έτέρου δε εις την άκένωτον φαντασίαν και υπερβολήν των νεοελλήνων, οι όποιοι άρκει να άκούσουν ότι το καρτότο έχει βιταμίνες, για να μη άφήσουν μαρουλόφυλλα, άγγούρια, άβερλούδια, ντομάτες και παντός είδους χορταρικό άκατασρόχθιστο, επί ζημία των βέβαια τις περισσότερες φορές, διότι ίσως να έσώθησαν... τρώγοντες βιταμίνες, αλλά τους έφαγαν οι άμοιβάδες και ή διάρροια. Νομίζω λοιπόν πως είναι καιρός να ίκανοποιήσω την περιέργειαν των νεαρών μου άναγνωστών, πολλοί εκ των όποιων μου το έήτησαν, θά καταβάλω δε προς τοῦτο κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να γίνει σαφής και εύχρηστος. Έχω άλλως τε άσχοληθί με το ζήτημα τοῦτο επί μακρόν και έχω γράψει κατ' επανάληψιν εις τον έπιστημονικόν τύπον.

Οι βιταμίνες είναι ζωές ουσίες, χωρίς μορφή και τελείως άσάθιμες, ή χημική των δε σύστασις έχει σχεδόν καθορισθί ίδίως τα τελευταία χρόνια. Η φυσιολογική των ένεργεια είναι τελείως γνωστή τόσο από τα πειράματα επί ζώων, όσον και από την παθολογίαν των ανθρώπων. Οι βιταμίνες βρίσκονται στις φυσικές τροφές και υπό δογκον έλαχιστότατον. Ο οργανισμός του ανθρώπου είναι άδύνατον να τας παρασκευάσθ. Είναι προικισμένα με δύναμιν ζωογόνον και άπαραίτητοι, άλλες μὲν δια την καλήν συντήρησιν, θρέψιν και άναπαράγωγην των ζώων των οργανισμών, άλλες δε δια την κανονικήν ανάπτυξιν των μικρών ζώων.

Κατά τον τελευταίον αιώνα οι φυσιολόγοι και χημικοί ήσυχολήθησαν με τας τροφάς του ανθρώπου από χημικής μόνον άπόψεως. Η οργανική χημεία ύστερα από πολλούς έρευνάς έ-

χώρισε τας κυρίως θρεπτικές ουσίας σε τρεις μεγάλας κατηγορίας, στα λευκώματα ή πρωτεϊνας, στα λίπη και στους υδατάνθρακες (σάκχαρον). Αι κατόπιν έργασιαί του Berthelot και του Gautier (1908) καθόρισαν τας άνάγκας του ανθρώπου εις θερμίδας, βροχήν δηλ. από πάσας μονάδας θερμότητας άποτελείτο κάθε είδος θρεπτικής ουσίας εις ένα γραμμάριον και κατάρθωσαν να καθορίσουν πόσες τέτοιες μονάδες είχαν άνάγκην ο άνθρωπος δια την ήμερησίαν του διατροφήν.

Κατόπιν άνεκάλυψαν την φυσιολογικήν ένεργειαν κάθε μιάς από τας κυρίως θρεπτικές ουσίας και είδον ότι τα μὲν λευκώματα χρειασιεύουν εις τον άνθρωπον δια την ανάπτυξιν, ώνομάσθ δε ή ένεργεια αυτών πλαστική και οίκοδομητική, των δε λιπών και υδατανθράκων θερμιογόνος ή δυναμογόνος. Τα πειράματα όμως και αι έρευναι άλλων έπιστημόνων άπέδειξαν ότι εις την συντήρησιν του ανθρώπου μεγαλύτεραν σημασίαν έχουν αι ποιοτικά άνάγκαι παρά αι ποστικές και έτσι άπέδειξαν την μεγάλην σημασίαν των φυσικών τροφών, χωρίς βεβαίως να γνωρίζουν και τον λόγον. Τέλος κατά το 1911-12 αι σύγχρονοι έργασιαί Άμερικανών και Ιαπόνων έρευνητών άπέδειξαν την ύπαρξιν μερικών άπείρως μικρών χημικών ουσιών, εις τας όποιας πρώτος ο Funk έδωσε το όνομα βιταμίναι ή ζωαμίναι.

Η άνακάλυψις των βιταμινών είχαν ως άποτέλεσμα την καταδίκην των τεχνητών ή βιομηχανικών τροφών, δέψευσε δε τα άναιρα των χημικών, πού έφαντάσθησαν ως δυνατήν την άντικατάστασιν των φυσικών τροφών δια τεχνητών ή συνθετικών, όπως το περίφημον χάπι του Berthelot και το τεχνητόν γάλα του Simonet. Έξ άλλου με την άνακάλυψιν των βιταμινών δυναμέθα σήμερον να διαγιγνώσκωμεν νοσήματα άδιάγνωστα άλλοτε και να τα θεραπεύωμεν εύχερώς με μερικάς σταγόνας λεμονίου ή μουρουνελαίου, όπως θά ίδωμεν κάτωτέρω. Η τελεία έλλειψις ή ή άνεπαρκεία των βιταμινών εκ των τροφών του ανθρώπου επιφέρει άργά ή γρήγορα ώρισμένας διαταραχάς της θρέψεως για κάθε βιταμίνην και τας όποιās όνομάζομεν άμναινώσεις ή νοσήματα εκ στερηρώσεως. Εις τας βιταμίνας έδόθησαν όνόματα τα άρχικά γράμματα του λατινικού αλφαβήτου προς άποφυγήν συγχύσεως και χάριν εύκολίας. Μέχρι της στιγμής έχουν άνακαλυφθί πολλαί βιταμίναι, ήμās όμως μās ενδιαφέρουν κυρίως αι τέσσαρες πρώται, ήτοι αι βιταμίναι Α, Β, C, D, και με τας όποιās θά άσχοληθώμεν εις τα έπόμενα άρθρα, τόσο από φυσιολογικής όσον και από παθολογικής άπόψεως.

Επίσης και άναλόγως της φυσιολογικής ένεργείας έκάστης βιταμίνης έδόθησαν άνάλογοι όνομασiai. Οὔτω ή βιταμίνη Α όνομάζεται βιταμίνη της άναπτύξεως, ή βιταμίνη Β βιταμίνη της νευρικής ίσορροπίας, ή βιταμίνη C της ρυθμίσεως της κυκλοφορίας του αίματος ή άντισκορβουτική και τέλος ή βιταμίνη D ώνομάσθ άντιρραχτική ή της στερωώσεως του άσβεστιου.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Περίεργος θάνατος
των μεγάλων ανδρών

Οι μεγαλύτεροι άνδρες είχαν ως επί το πλείστον τραγικόν τέλος. Οι περισσότεροι απ' αυτούς απέθαναν οικτρῶς. Οι Κικέρων, Κάισαρ, Αίσωπος, Έρρίκος Δ', Αρχιμήδης, έδολοφονήθησαν. Οι Σωκράτης, Αριστοτέλης, Μέγας Άλέξανδρος, έδηλητηριάστησαν. Οι Έπαμεινώνδας, Ρώυτερ, Τουρέν, Γουσταύος Άδόλφος, Κάρολος ΙΒ, έσκοτώθηκαν. Οι Σκιπίων, Κάμιλος, Θεμιστοκλής, Ναπολέων, Δάντης, Όδίδιος, απέθαναν έξόριστοι. Ο Τάσος στη φυλακή. Ο Κολόμβος, ο Καμινιό, ο Κορθέτης, ο Κορρέγιος και ο Μόζαρτ απέθαναν από φτώχεια.

Τά παιγνίδια

Στην Άμερική, ύστερα από τους βασιλείς του πετρελαίου, των αυτοκινήτων, του γάλακτος κλπ. άνεκηρύχθη και ο βασιλεύς των παιγνιδιών.

Είναι ο κ. Λουδοβίκος Μάρξ, του οποίου τα έργοστάσια απασχολούν 4.000 εργάτες. Η παραγωγή των εργοστασίων του είναι τεραστία: 100.000.000 διάφορα παιγνίδια το χρόνο! Ο Μάρξ είναι έφευρέτης πολλών παιγνιδιών, αυτός δέ είχε θέσει σέ κυκλοφορία πρό έτών το περίφημο γιό-γιο.

— Ποιά παιγνίδια προτιμούν τα άγρία; τόν έρώτησε ένας δημοσιογράφος.

— Τα όπλα και τα μολυβένια στρατιωτικά.

— Και τα κορίτσια;

— Μά... τις κούκλες. "Επειτα τις μικρές κουζίνες και άλλα διάφορα έπιπλα και σερβίτσια.

Μουσικός ιδρώς

Ενας καθηγητής του Πανεπιστημίου της Κολομβίας ισχυρίζεται ότι ή μουσική δέν έξημερώνει τά ήθη. Λέγει μάλιστα, ότι οι άρισότερες συμφωνίες έχουν επί των νεύρων μας κακήν επίδραση, ιδίως όταν είναι ζέστη.

Κατά τόν Άμερικανόν καθηγητήν, ή παρακολούθησις εις τό υπαιθρον μιάς συμφωνικής συναυλίας προκαλεί στόν προσκετικόν άκροατήν τρομερόν έκνευρισμόν, ο οποίος άκολουθείται από άφθονον ιδρώτα!

Αν και μερικοί χρονοκογράφοι άνάγουν στην έποχή του Κωνσταντίνου του Μεγάλου την ίδρυσιν των πρώτων έρημητηρίων, στο όρος του Άθω, ώστόσο μόλις από τόν έννατον αιώνα έμφανίζονται ιστορικά και διπλωματικά έγγραφα που άναφέρουν μοναστηριακές έγκαταστάσεις εκεί.

Ός πρώτον παρόμοιον μοναστήρι άναφέρεται εκείνο του άγίου Ιωάννου του Κολοβού, στο όποιον ήσαν ύποταγμένοι οι άναχωρηταί όλης της χερσονήσου.

Λίγα χρόνια άργότερα, τό 924, ο αυτοκράτωρ Ρωμανός ο Λεκαπηνός ίδρυσε

μέ έξοδά του τό μοναστήρι του Χειμάρρου, κατόπιν σχετικής παρακλήσεως του μοναχού Παύλου, υιού του αυτοκράτορος Μιχαήλ του Ραγκαθέ.

Ο πρώτος όμως που είσήγαγε τούς μοναχικούς κανόνες στο όρος του Άθω, είναι ο μοναχός Άθανάσιος, ο οποίος είχε ξεκινησει από την Τραπεζούντα και ίδρυσε, κατόπιν άδείας του αυτοκράτορος Νικηφόρου Φωκά, τό μοναστήρι της Λαύρας τό 963.

Τό 1060 ο αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος ο Δούκας άνεκήρυξε τά μοναστήρια του Άθω άνεξάρτητα της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου και τέλος περί τό 1150 ίδρύθηκε τό πρώτο Σλαβικό μοναστήρι του Χιλανδαρίου.

Η Τουρκική κυριαρχία, όσο κι' άν περιώρισε την άπόλυτον έλευθερία των μοναστηρίων, δέν κατάρθωσε ποτέ νά τά περιορίση κάτω από τό βαρύ ζυγό. Άντιθέτως έτυχαν της προστασίας των πρώτων Σουλτάνων και κατά τούς μετέπειτα χρόνους ή διπλωματία έπροστάτευσε τά δικαιώματα των μονών από κάθε Τουρκικήν άυθαιρεσία.

Όταν τό 1912 ο στόλος μας κατέλαβε τό "Άγιον Όρος και απέδωσε την έλευθερία στους επί της χερσονήσου του Άθω μονάζοντας, ύπήρχαν σ' αυτήν 20 έν όλφ μοναστήρια, τά έξής:

Τό μοναστήρι της Λαύρας, που φέρει τόν τίτλο του «Αυτοκρατορικοού Μοναστηριού», γιατί ίδρύθηκε κατόπιν άδείας και δαπάναις των αυτοκρατόρων Νικηφόρου Φωκά και Ιωάννου Τσιμικη.

Η Μονή των Ιθήρων, ή οποία ίδρύθηκε τόν 10ον αιώνα από την αυτοκράτειραν Θεοφανώ, σύζυγον του αυτοκράτορος Ρωμανού.

Η Μονή του Βατοπεδίου που ίδρύθηκε, κατά την παράδοσιν, από τόν αυτοκράτορα Κωνσταντίνον τόν Μεγάλον. Τό μοναστήρι του Φιλοθέου, που ύπήρχε ήδη επί της έποχής του Άθανασίου του Άθωνίτου τό 992. Η Μονή του Έσφυγμένου, που ίδρύθηκε τό 1016 και όφείλει τ' όνομά της στη θέσι που βρίσκεται μεταξύ τριών λόφων. Τό μοναστήρι του Ξηροποτάμου, που όνομάσθη έτσι από κάποιον μικρό χείμαρρο που βρίσκεται εκεί κοντά του και ίδρύθηκε από την αυτοκράτειρα Πουλχερία, κόρη του αυτοκράτορος Άρκαδίου.

Τό μοναστήρι του Δοχειαρείου, που ίδρύθηκε τό 1045. Τό μοναστήρι του

Καρακάλα, που διεκδικεί την αρχαιότητα κτίσεως μεταξύ όλων των μοναστηρίων του Άθω, με τόν Ισχυρισμόν ότι ίδρύθηκε από τόν αυτοκράτορα Καρακάλα. Τό μοναστήρι του Ξενοφώντος, που ίδρύθηκε τό 1071 και κατοικείται άποκλειστικά από Βουλγάρους και Σέρβους μοναχούς. Τό μοναστήρι του Κασταμονίτου, που όνομάσθηκε έτσι, γιατί ίδρύθηκε από τόν Κωνσταντίνον τόν Μεγάλον (Κώνσταντος μονή). Τό Ρωσικό μοναστήρι του Άγίου Παντελεήμονος. Τό μοναστήρι του Χιλανδαρίου. Τό μοναστήρι Σίμωνος Πέτρα, που ίδρύθηκε από τόν Έρμητι Σίμωνα, επάνω σ' έναν απόκρημνο βράχο. Τό μοναστήρι του Ζωγράφου, που ίδρύθηκε κατά τόν 10ον αιώνα και κατεστράφη τό 1400 από Λατίνους πειρατάς, έντολή του Πάπα, έπειδή οι Έλληνες μοναχοί ήρνούντο ν' άναγνωρίσουν την έξουσίαν του. Τό μοναστήρι του Κουτλουμούση. Η Μονή του Παντοκράτορος, που ίδρύθηκε τό 1180 από τόν μεγάλο στρατοπεδάρχην Άλέξιον τόν Κομνηνό. Τό μοναστήρι του Άγίου Διονυσίου, που ίδρύθηκε από τόν αυτοκράτορα Τραπεζούντος Άλέξιον τόν Κομνηνό. Τό μοναστήρι του Γρηγορίου που ίδρύθηκε από τόν Άγιον Γρηγόριο τόν νέο. Τό μοναστήρι του Άγίου Παύλου και τέλος τό μοναστήρι του Σταυρονικήτα, που όνομάσθηκε έτσι προς τιμήν του Νικητού Σταυρού και ίδρύθηκε από τόν Πατριάρχη Ίερεμίαν τό 1540.

Καθένα από τά μοναστήρια αυτά έχει υπό την δικαιοδοσίαν του μία ή και περισσότερες σκήτες, όλόκληρη δέ ή χερσόνησος είναι υπό την δικαιοδοσία των μοναστηρίων.

Καθένα από τά μοναστήρια αυτά έχει υπό την δικαιοδοσίαν του μία ή και περισσότερες σκήτες, όλόκληρη δέ ή χερσόνησος είναι υπό την δικαιοδοσία των μοναστηρίων.

Καθένα από τά μοναστήρια αυτά έχει υπό την δικαιοδοσίαν του μία ή και περισσότερες σκήτες, όλόκληρη δέ ή χερσόνησος είναι υπό την δικαιοδοσία των μοναστηρίων.

Καθένα από τά μοναστήρια αυτά έχει υπό την δικαιοδοσίαν του μία ή και περισσότερες σκήτες, όλόκληρη δέ ή χερσόνησος είναι υπό την δικαιοδοσία των μοναστηρίων.

Πα' όλας τάς προόδους της έπιστήμης, ο παπαγάλος, τό ποικιλόχρωμο αυτό έξωτικό πουλί, παραμένει και σήμερα ακόμη ένα άνεξήγητον άινγμα: Καταλαβαίνει άράγε ο παπαγάλος, τι λέγει; Κι' έπειτα: γιατί μόνο ο παπαγάλος απ' όλα τά δντα της δημιουργίας—έκτός βέβαια από τόν άνθρωπο—μπορεί και μιλεί; Νά δυό έρωτήματα μεγάλου ένδιαφέροντος, που εις μάτην περιμένουν μιά συγκεκριμένη άπάντησι.

Όστόσο, πολλές φορές έχει παρατηρηθή ότι ο φλύαρος αυτός πτερωτός φιλαράκος μας, κατορθώνει νά λέγη άκριβώς εκείνο που έννοεί.

Ενας Γάλλος έπιστήμων, που έμεινε πολλά χρόνια στη Βόρειο Άμερική, είχε ένα παπαγάλο που δέν μπορούσε νά ύποφέρει τά ρεύματα. Κάθε φορά, λοιπόν, που ο ύπηρέτης ξεχνούσε άνοιχτή την πόρτα του δωματίου όπου έμενε, άγριεμένος ο παπαγάλος έθαζε τις φωνές: «Κλείστε την πόρτα», «κλείστε την πόρτα» και συγχρόνως έξεστόμιζε και κάποια βρισιά που είχε μάθει.

Ο ιδιότροπος, λοιπόν, αυτός παπαγάλος είχε ιδιαίτερες και έξαιρετικές φιλικές σχέσεις με μιά απ' τις γατούλες του σπιτιού, που τις διέκοψε όμως έξ άφορηής του παρακάτω έπεισοδίου:

Μιά μέρα καθώς ο παπαγάλος διώρωνε την τουαλέττα του, που τσαλακώθηκε από τά πολλά παιγνίδια με τη φίλη του, ή γατούλα τούκλεψε ένα κομμάτι γλυκίσματος και πήγε πιά περά και τό έφαγε. Πονηρός ο φιλαράκος μας έκαμε πώς δέν τό κατάλαβε και ύστερα από δυό ώρες σχεδόν φώναξε με θωπευτική φωνή, όπως συνήθιζε πάντοτε:

«Ψίψικα, άγαπημένη μου ψίψικα!»

Κι' ένφ ή καμένη ή

γατούλα, άκούοντας τη γνωστή της φιλική φωνή, πλησίασε, ο παπαγάλος ώρμησε ξαφνικά επάνω της και της έδάγκωσε με δύναμι τ' ατί. Νιαουρίζοντας κλασιάρικα τό δύστυχο ζωό, έφυγε γρήγορα από τό δωμάτιο, ένφ ο πονηρός πτερωτός ήρας ξεσπούσε σέ χάχανα εύχαρηστημένος:

«Χά, χά, χά! Καλά σού την κατάφερα!» Κι' από τότε ποτέ δέν τη ξαναφώναξε «άγαπημένη».

Εκτός του έπιστήμονος που συνέβησαν οι δυό άνωτέρω περιπτώσεις και πολλοί άλλοι γνωστοί διανοούμενοι έχουν παραδεχθή πώς ο παπαγάλος νοιώθει όλα όσα λέει.

Ενας απ' αυτούς είναι κι' ο μεγάλος Γερμανός φυσιολόγος, δόκτωρ Κάρλ Ρούς, που με πολλή έπιτυχία έκαλλιέργησε τη μνήμη των παπαγάλων του.

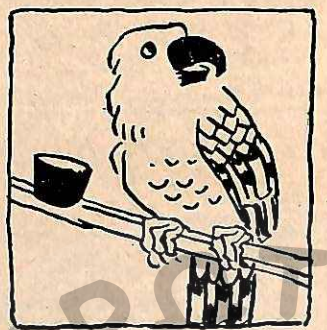
Όλοι άνεξαίρετως οι παπαγάλοι του, και είχε περί τούς είκοσι πέντε, δέν έκαναν ποτέ λάθος, όταν κάθε πρωί προσφωνούσαν τόν κύριό τους, νά του πούν: «καλημέρα» και «καλησπέρα» τό άπόγευμα. Πιο έξυπνος όμως από τούς παπαγάλους ήταν ο «Ζακόμπ» όπως τόν έλεγαν, ο όποιος έμαθε νά μετρά ως τό 8. Όταν ο δόκτωρ του πρόσφερε καρύδια στην άνοιχτή παλάμη του και τόν ρωτούσε πόσα ήσαν, ο παπαγάλος ποτέ δέν έκανε λάθος στην άριθμηση. Τό πιο περίεργο δέ είναι ότι ο «Ζακόμπ» έμαθε πολλές λέξεις σέ τρεις γλώσσες. Στη γερμανική, στην άγγλική και στη γαλλική. Από τις πρώτες μάλιστα λέξεις του έπισκέπτου, άνεγνώριζε την έθνικότητά του και τόν προσφωνούσε άναλόγως.

Σιγά-σιγά τό μνημονικό του «Ζακόμπ» άνεπτύχθη τόσο πολύ, ώστε μπορούσε νά άπαγγέλλη έκτενή ποιήματα και νά μαθαίνει φράσεις έως πενήντα λέξεις.

Σιγά-σιγά τό μνημονικό του «Ζακόμπ» άνεπτύχθη τόσο πολύ, ώστε μπορούσε νά άπαγγέλλη έκτενή ποιήματα και νά μαθαίνει φράσεις έως πενήντα λέξεις.

Επίσης ο Άγγλος φυσιολόγος Ζώρζ Ρομόμ διηγείται ότι ένας παπαγάλος του, κάθε φορά που έβλεπε μιά κυρία της παληάς έποχής νά σηκώνη, όπως συνήθιζαν, τη μακρύ φούστα της, φώναζε ειρωνικά: «Άφησέ την νά σέρνεται. Η ύπηρέτρια θά την ξεσκονίσω». Άν δέ κανένας έκανε παρατηρήσεις μπροστά του σέ μικρά παιδιά, τά ύπερασπιζόταν άπρόσκλητος, λέγοντας: «Μή κακοκαρδίξεις τό παιδί, θά τό κάμης νά κλάψη».

Θά μπορούσε τώρα ν' άναφέρη κανείς και πολλά άλλα παραδείγματα με τά όποια άποδεικνύεται πώς

οι παπαγάλοι, οι πιο έξυπνοι τουλάχιστον, νοιώθουν όσα λένουν. Τό άκατανόητον όμως με τούς έπιστήμονας είναι, γιατί ένφ ο παπαγάλος μπορεί και μαθαίνει νά μιλά, ο πθήκος που τόσο συγγενεύει με τόν άνθρωπο, δέν μπορεί νά μιμηθή την άνθρώπινη όμιλία;

Μερικοί σοφοί λένε πώς ο έγκέφαλος του παπαγάλου είναι άγκώδης και περιέχει όργανα άνάλογα μ' εκείνα που στους ανθρώπους θεωρούνται ως κέντρα της μνήμης, της όμιλίας και της μιμήσεως. Όλα όμως αυτά είναι ύποθέσεις κι' όπως είπαμε, ο παπαγάλος έξακολουθεί νά παραμένη πάντοτε άινιγμα γιά την έπιστήμη.

Οι «Τρεις Έλληνες»

Ο Ιωάννης Καποδίστριας όταν έσπούδαζε στην Πάδοβα της Ιταλίας είχε συμφοιτητάς και φίλους τόν Κρητικό Κήρυκο Χαιρέτη και τόν Κωνσταντίνον Βαρδαλάχο. Μένανε μαζί, διασκεδάζανε μαζί και γι' αυτό και συνήθως τούς λέγανε «Οι τρεις Έλληνες». Μιά μέρα κατά τάς διακοπάς πήγαν νά έπισκεφθούν τό φρενοκομείο του Σάν Σέρβολο. Ένώ περνούσαν μπροστά από τά κελλάιά των δυστυχισμένων, ένας φρενοδασής άρχισε νά τούς φωνάζη:

— «Ε, σεις «Οι τρεις Έλληνες!»

Σταμάτησαν και πλησίασαν. Τότε έκείνος δείχνοντας τόν Χαιρέτη, είπε:

— Νά θυμάσαι νά μου, πώς μιά ήμέρα θέμ ύπηρετήσης έναν μεγάλον άυθέντη του κόσμου.

Στόν Καποδίστρια: — Έσύ θά κυβερνήσης την πιο ένδοξη χώρα.

Και στόν Βαρδαλάχο: — Κι' έσύ θά γυρίσης πολλά μέρη διδάσκων την νεολαία κι' ένας βαθύς τάφος θά σέ δεχθή.

Κατά παράδοξον σύμπτωσιν κι' οι τρεις προφητείες έπληθήσαν. Ο Χαιρέτης έγινε ιδιαίτερος ιατρός του Σουλτάνου, ο Καποδίστριας έκυβέρνησε την Ελλάδα και ο Βαρδαλάχος άφού έγινε σχολάρχης σέ πολλά μέρη, μιά μέρα πηγαίνοντας από τη Σύρο στην Αίγινα γιά νά έπισκεφθή την έλευθερωθείσαν πατρίδα του, πνίγηκε.

Ο Πρόεδρος Ρούζβελτ

Ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Άμερικής κ. Ρούζβελτ δέν καπνίζει, δέν πίνει ποτά, δέν τρώγει κρέας και δέν κάθεται περισσότερο από μιά ώρα στο ίδιο μέρος.

Οι Τούρκοι και τό Κοράνιον

Οι Τούρκοι τρέφουν τόσον μεγάλον σεβασμόν εις τό Κοράνιον, ώστε έχουν άκριβώς από πόσες λέξεις και πόσα γράμματα του άλφαβήτου άποτελείται: 77.639 λέξεις και 323.625 γράμματα.

ΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Εχετε σκεφθῇ ποτέ πόσα ἀπίθανα θαύματα ἔχει πραγματοποιήσει ὁ ἄνθρωπος στὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀθλητισμοῦ; Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ λέμε παγκόσμιο ρεκόρ; Ποίᾳς ἀκριβῶς ἐκτάσεως εἶναι οἱ ἐπιτυχίες τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ὑπερβαίνει συνεχῶς τὸ θεωρούμενον ἐκάστοτε ἀνώτατον ὄριον τῆς δυναμικῆς του ἀποδόσεως;

Παίρνουμε παράδειγμα τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ Ἀμερικανοῦ Τόρρανς στὴ σφαιροβολία. Εἶναι 17 μ. 40. Γιὰ νὰ ἐννοήσετε τὴν ἀξία του, κατεβήτε μιά μέρα στὸ γυμναστήριο, μετρήστε τὴν ἀπόστασι τῶν 17 μ. 40, πάρτε τὴν σφαῖρα—τῶν ἀνδρῶν ἐννοεῖται—καὶ ρίψατέ την. Θὰ φθάσῃ 5, 6, 7 μέτρα.... Σπανίως περισσότερο. Ἀπ' τὰ ὅρια αὐτά, ὡς τὸ ρεκόρ τοῦ Τόρρανς, μεσολαβεῖ ἀπόστασις δεκάδος μέτρων, τὴν ὁποῖαν ὑπερεκάλυψεν ὁ καλύτερος σφαιροβόλος τοῦ κόσμου, ὁ ἄνθρωπος ποὺ συνεδύασε τὴν ἐξαιρετικὴν του μυϊκὴν δύναμιν μετὰ τὴν τελειότητα εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ παλμοῦ.

Ἐνα ἄλλο τρομερὸ ρεκόρ, εἶναι τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος. Δύο μέτρα καὶ ἐννέα ἑκατοστὰ! Βάλτε μιά καρέκλα καὶ σημειώσατε τὸ ὕψος αὐτὸ στὸν τοῖχο. Ἐπειτα ἀπομακρυνθῆτε λίγο, σηκώστε τὸ κεφάλι σας καὶ κυττάξτε—μὲ δέος ἀσφαλῶς...—τὸ σημεῖον, πάνω ἀπὸ τὸ ὁποῖον

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ	ΡΕΚΟΡ	ΑΘΛΗΤΑΙ
Δρόμοι		
100 μ.	10.2	Τζέις "Οουενς" (Ἡν. Πολ.)
200 μ.	20.3	Τζέις "Οουενς" (Ἡν. Πολ.)
400 μ.	46.1	Ουόλλιαμς (Ἡνωμ. Πολιτ.)
800 μ.	1: 48.4	Γούντερσον (Ἀγγλία)
1.500 μ.	3: 47.8	Λόδλοκ (Νέα Ζηλανδία)
5.000 μ.	14: 17.0	Λεχτίνεν (Φινλανδία)
10.000 μ.	30: 05.6	Σαλμίνεν (Φινλανδία)
110 μ. ἔμποδ.	13.7	Τάουνς (Ἡνωμ. Πολιτειῶν)
400 μ. ἔμποδ.	50.6	Χάρντιν (Ἡν. Πολιτειῶν)
Μῆκος	8 μ. 13	Τζέις "Οουενς" (Ἡν. Πολ.)
Ὑψος	2 μ. 09	Βάλτερ (Ἡνωμ. Πολιτειῶν)
Ἐπὶ Κοντῷ	4 μ. 54	Στέφτον & Μήντοους
Σφαῖρα	17 μ. 40	Τόρρανς (Ἡν. Πολιτειῶν)
Δίσκος	53 μ. 10	Στρέντερ (Γερμανία)
Ἀκόντιον	77 μ. 87	Νικκάνεν (Φινλανδία)
Σφύρα	60 μ. 57	Ο' Κάλλαγκαν (Ἰρλανδία)
4×100 μ.	39.8	Ομάς Ἡνωμένων Πολιτειῶν
4×400 μ.	3: 08.2	Ομάς Ἡνωμένων Πολιτειῶν
Δέκαθλον	Βαθμ. 7.900	Μόρις (Ἡνωμ. Πολιτειῶν)

περνᾷ ὁ Βάλτερ, ὁ πραγματικὸς ἱπτάμενος ἄνθρωπος, μετὰ τὴν ἐκτίναξιν τοῦ παλμοῦ του καὶ χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇ μέσον στηρίξεως.... Τὸ ὕψος αὐτὸ θὰ

Μικρὰ - Μικρὰ ἀπὸ παντοῦ

Ὁ πύργος τοῦ "Αἰφελ ποὺ ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου ἔχει ὕψος 375 μέτρα, δηλαδὴ κατὰ πλεονεκτήματα ἀπὸ τὸν Λυκαυτοῦ μας.

Σ' ἓνα χωριὸ τῆς Δανίας ὑπάρχει τὸ παλαιότερον ξίφος τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τὸ ξίφος εἶναι ἀπὸ δρεχάλκο καὶ ἀνῆκε στὸν Νέρωνα, αὐτοκράτορα τῆς Ρώμης. Ἀλλὰ καὶ ὁ Νέρων τὸ εἶχε βρῆ στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων τὸ ξίφος αὐτὸ ὅ' ἀριθμῇ τουλάχιστον 5.500 χρόνια π. Χ.

Σὲ μιά γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Τίβερη (Ρώμη) ὑπάρχει στὴ βάση τῆς ἓνα σημεῖον ποὺ τὸ λένε «μάτι». Ὅταν λουπῶν τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ φθάσουν ὡς ἐκεῖ, ἀπειλεῖται νὰ πλημμυρίσῃ ἡ πόλις.

Στὴ Συκελία, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Μαφίας, κι' ἴσως ἀκόμη καὶ τώρα, ὑπάρχει ἓνα παράξενο καὶ τραγικὸ ἔθιμο. Ὅταν δύο ἀντίπαλοι θέλουν νὰ ἐξοντώσῃ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον γιὰ κάποια ἀφορμὴ, ὀρίζουν ἓνα βράδυ καὶ συναντῶνται σ' ἓνα σταυροδρόμι, ὁ καθένας μετὰ τοὺς δικούς του. Τότε οἱ δύο ἀντίπαλοι προχωροῦν καὶ ἀφ' οὗ σφίξουν τὰ χέρια σκύβουν γιὰ νὰ φιληθοῦν. Τὸ φιλημα ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι καθαρὸς... φιλημα γιὰτὶ μετὰ τὸ σκύψιμο προσπαθεῖ ὁ ἓνας νὰ δαγκώσῃ τὸ αὐτὸ τοῦ ἄλλου. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ὁ ἓνας προσπαθεῖ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἄλλον ἔστω καὶ κρυφά, ὅταν τὸν συναντήσῃ.

Ἐνας Ἰνδὸς ἡλικίας σήμερον 105 ἐτῶν ἔχει 19 υἱούς, 39 ἐγγόνους καὶ 53 δισεγγόνους. Ἐνυμφεύθη 6 φορές καὶ ἔχασε 11 παιδιά ἀπὸ ἐπιδημικὰς νόσους.

Τὸ ἀπαισιώτερον ψάρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἶναι ὁ ξιφίας. Μετὰ τὸ αἰχμηρὸ καὶ πριονοειδὲς ρυγχὸς του κτυπᾷ τὸ θῆμα του καὶ κατόπιν τοῦ ἀπομυζεῖ τὸ αἷμα του.

Ἐνας ἀλιεὺς σπύγγων στὸ Ἀλγέριον τοῦ Μαρόκου ἔφθασε, χωρὶς κανένα προφυλακτικὸν μέσον, εἰς βάθος θαλάσσης 38 μέτρων. Ἐκεῖ εὗρε ἓνα σπύγγον περιφερείας περίπου δύο μέτρων, ὁ ὁποῖος σήμερον εὐρίσκεται στὸ Μουσεῖον τῆς ὡς ἂν πόλεως.

Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλώ ἓνας στρατιώτης Γάλλος ἐπιστρέφων πληγωμένος, εἰς τὴν πατρίδα του, εὗρε καθ' ὁδὸν ἓνα σημείωμα ποὺ ἔγραφε: «Ὁ Ναπολεὼν ἡττάται». Τὸ σημείωμα αὐτὸ εὐρίσκεται σήμερον στὸ Πάνθεον τῶν Παρισίων.

περνᾷ τὸ μπόι σας, 60, 50, 40 ἑκατοστόμετρα... Ὅσο γιὰ τὸ ἄλμα εἰς ὕψος ἐπὶ κοντῷ—4 μ. 54, τῶν Ἀμερικανῶν Σέφτον καὶ Μήντοους—μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι οἱ ρέκοντμαν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσγειωθοῦν μετὰ τὸ κοντάρι τῶν στὴν ταράτσα μιάς μεγάλης μονοκατοικίας...

Ἐξ ἴσου ἀξιοθαύμαστος εἶναι ἡ ἐπίδοσις τοῦ Νέγρου Τζέις "Οουενς" στὸ ἄλμα εἰς μῆκος. Ὁ θαυμαστός αὐτὸς ἀράργης πηδᾷ μετὰ ἓνα σάλτο τὸ μῆκος τῆς προσώψεως ἑνὸς κανονικοῦ σπιτιοῦ! Δοκιμάστε καὶ σεῖς ἂν θέλετε. Θὰ φθάσετε ἀσφαλῶς τὰ 8 μέτρα, ἀλλὰ μετὰ τρία—καὶ ὄχι μετὰ ἓνα—ἄλματα...

Ἀπὸ τὰ καλύτερα παγκόσμια ρεκόρ θεωροῦνται ἀκόμη τοῦ Νέγρου "Οουενς" στὰ 100 καὶ 200 μ. (10" 2) 10 καὶ 200 20" 3) 10), τοῦ Λόδλοκ στὰ 1500 μ. καὶ κυρίως τοῦ Τάουνς εἰς τὸν δρόμον τῶν 110 μ. μετ' ἔμποδιον (13. 7), τοῦ Νικκάνεν στὸν ἀκοντισμὸ (77 μ. 87) καὶ τῆς σκυταλοδρομίας 4Χ 100 μ. (39.8, μετὰ χρόνον καθέδρομῆς κάτω τῶν 10" στὰ 100 μ.)

Παραπλευρῶς βλέπετε τὸν πίνακα τῶν παγκοσμίων ρεκόρ. Τὰ περισσότερα—τὰ 12 ἀπὸ τὰ 19—ἀνήκουν στοὺς Ἀμερικανούς, ποὺ εἶναι ὡς γνωστὸν οἱ καλύτεροι ἀθληταὶ τοῦ κόσμου.

Π-ς

Σ ΠΑΣΟΚΕΦΑΝΙΕΣ

Τὰ σφάλματα

Λίγοι σχετικῶς ἔλαβον μέρος στὸ διαγωνισμὸ τοῦ 33ου φύλλου καὶ προσπάθησαν νὰ ὀρίσουν τὰ σφάλματα ποὺ ὑπῆρχαν στὴν εἰκόνα. Ἀπ' αὐτοὺς ὁ Β. Ταμπαρόπουλος πληροῖσε περισσότερο στὴν ἐπιτυχίαν, γιὰτὶ ἦταν ὁ μόνος ποὺ βρῆκε ὀκτὼ ἀπ' τὰ δέκα πραγματικὰ λάθη. Καταπληκτικὴ ἔξ' ἄλλου ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ Π. Σ. Χριστοκοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐξημέωσεν εἰκοσὶν ἔξ (26) λάθη! Τὰ περισσότερα ἦσαν πολὺ ἐξεζητημένα, (ἀπὸ τὰ 10 πραγματικὰ λάθη βρῆκε μόνο τὰ 6), ἀλλ' ὡς τόσο ἀπέδειξε μετὰ τὴν ἀπάντησίν του ὅτι ἔχει παρατηρητικὴν καὶ κυρίως... ὑπομονήν.

Τὰ 10 πραγματικὰ λάθη ποὺ ὑπῆρχαν στὴν εἰκόνα ἦσαν τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἡ πινακὶς «στάσις» εἶναι ξεκρέμαστη στὸν ἄερα.
- 2) Ἡ βαλίτσα τοῦ πρώτου ἀνθρώπου ἔπρεπε νὰ εἶναι πίσω ἀπ' τὴν κοιλίαν.
- 3) Τὸ σύρμα δὲν εἶναι πιεσμένο ἀπ' τὴν ἄλλη κοιλίαν.
- 4) Τὸ καπέλλο πετᾷ στὸν ἄερα, ἐνῶ ὁ τρίτος ἀνθρώπος φορεῖ τὸ καπέλλο του.
- 5) Τὰ μῆλα στέκονται εἰς τὸν ἄερα, γιὰτὶ τὸ κάρρο δὲν ἔχει βάσιν.
- 6) Τὸ χέρι τοῦ πωλητοῦ ἔχει 4 δάκτυλα, ἀντὶ 5.
- 7) Τὸ κάρρο δὲν ἔχει ἄξονα γιὰ τὴν ρόδα.
- 8) Ὁ ἄνθρωπος τῆς μέσης ἔχει τρία πόδια.
- 9) Λεῖπει ἡ δευτέρα ρόδα τοῦ κάρρου.
- 10) Εἶναι ΜΗΛΑ καὶ ὄχι ΜΥΛΑ.

Τρίγωνον

* * * * * = Ὁ ἄπιστος...
* * * * * = Γρήγορος
* * * * * = Ποντικός
* * * * * = Τὰς Ὀποίας
* * * * * = Σύμφωνον
Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Κ. ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

Παροιμία

Μὲ τὸ π πολλὰ θὰ πάθης
Μὲ τὸ μ πολλὰ θὰ μάθης
Μὲ τὰ δύο θὰ κάνης μιά
θαυμασιὰ παροιμία.

Π. ΖΕΥΓΩΛΗΣ

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ :
Η ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΓΟΝΙ

Μιά ατμομηχανὴ καὶ τὸ βαγόνι τῆς σταθμεύουν σὲ μιά ἀπὸ τὴς βοηθητικὰς γραμμῆς—τὴς πλάγιες—τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Σὲ μιά στιγμὴ ὁ σταθμάρχης δίδει ἐντολὴν στὸ μηχανοδηγὸ νὰ μεταβῇ μετὰ τὴν ατμομηχανὴ καὶ τὸ βαγόνι στὴ Θεσσαλονικίαν, ξεκινώντας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ποὺ δείχνει τὸ βέλος, πρὸς τὰ ἀριστερὰ δηλαδὴ τῆς εἰκόνης μας.

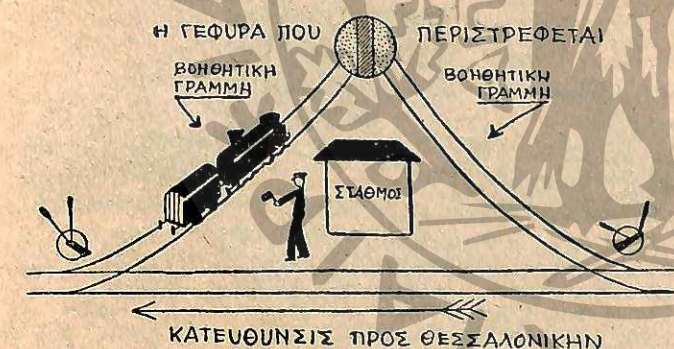
Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο εὐκόλο γιὰ τὸν μηχανοδηγόν, ἐάν ἡ ατμομηχανὴ εὐρίσκετο πρὶν ἀπὸ τὸ βαγόνι. Ἀλλὰ, ὅπως βλέπετε στὴν εἰκόνα, πρῶτα εἶναι τὸ βαγόνι καὶ ἔπειτα ἡ ατμομηχανὴ καὶ δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ταξειδεύσῃ ὁ μικρὸς συρμὸς μετὰ αὐτὴ τὴν τάξιν. Καὶ ὁ μηχανοδηγὸς δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπ' τὴν διακλάδωσιν (ποὺ φαίνεται ἀριστερὰ τῆς εἰκόνης) στὴν κυρίαν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν (τὴν ὀριζόντιαν) καὶ νὰ ταξειδεύσῃ πρὸς Θεσσαλονικίαν.

Ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ταξεῖδι, νὰ μποῦν τὰ ὀχήματα στὴν κανονικὴν τοὺς θέσιν: Πρῶτα ἡ ατμομηχανὴ καὶ ἔπειτα τὸ ρυμουλκούμενον βαγόνι. Ὁ μηχανοδηγός, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοπὸν του, μπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπ' τὴς δύο διασταυρώσεις (ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ) καὶ ἀπὸ τὴν περιστρεφόμενη γέφυρα ποὺ φαίνεται στὸ ἄνω μέρος τῆς εἰκόνης, νὰ ἀφήσῃ τὸ βαγόνι ἐκεῖ ποὺ πρέπει, νὰ συνεχίσῃ τὴς μανοῦθρες τῆς ατμομηχανῆς, νὰ πάρῃ τὸ βαγόνι ἀπὸ πίσω του, νὰ μῇ στὴν εὐθείαν γραμμὴν καὶ νὰ ἀρχίσῃ τὸ ταξεῖδι πρὸς τὴν Θεσσαλονικίαν.

Γιὰ ὅσους δὲν γνωρίζουν ἐξηγουμε ὅτι ἡ γέφυρα ποὺ περιστρέφεται εἶναι μιά κινητὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ γυρνᾷ μετὰ ἓνα μηχανισμὸν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς μιάς ἢ τῆς ἄλλης βοηθητικῆς γραμμῆς καὶ ἐνῶνεται μ' αὐτήν, ὅποτε τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς ἐπεκτείνεται κατὰ τι. Ἐνα σιδηροδρομικὸν ὄχημα, εὐρισκόμενον ἐπὶ τῆς γεφύρας, μπορεῖ νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν ἄλλην βοηθητικὴν γραμμὴν, γιὰτὶ ἡ γέφυρα μαζί μετὰ τὸ ὄχημα θὰ στραφῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἄλλης βοηθητικῆς γραμμῆς καὶ θὰ ἐνωθῇ μετὰ αὐτήν. Ἡ ἐξήγησις αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ ἔχῃ ὁ ἀναγνώστης ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ προβλήματος.

Καὶ τώρα πρέπει νὰ βροῖτε: Τί χειρισμοὺς (μανοῦθρες) θὰ κάνῃ ὁ μηχανοδηγὸς γιὰ νὰ βάλλῃ τὸ βαγόνι πίσω ἀπ' τὴν ατμομηχανὴ καὶ νὰ ἀρχίσῃ κανονικὰ τὸ ταξεῖδι του;

Σὰς ἐπαναλαμβάνουμε τὰ τρία σημεῖα ποὺ ἔχει στὴ διάθεσίν του γιὰ νὰ κάνῃ τὴς μανοῦθρες του. Τὴς δύο διασταυρώσεις τῶν ἄκρων καὶ τὴν κινητὴ γέφυρα. Πρέπει βέβαια νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ἡ μηχανὴ κινεῖται καὶ πρὸς τὰ ἔμπροσθ καὶ πρὸς τὰ πίσω.

Δευτεροστιχίς

Ἀπὸ τὰ δευτέρα γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα ἑνὸς μεγάλου ἀρχαίου ῥήτορος.

1) Ἔτσι ἐλέγετο ἡ Θεὰ Ἀθηνᾶ, 2) Νῆσος τοῦ Ἀν. Αἰγαίου, 3) Κράτος τῆς Ν. Δ. Εὐρώπης, 4) Ἡρώς τοῦ Ὀμήρου, 5) Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Γαίου Γράκκου, 6) Περιφρῆνος Καρχηδόνιος στρατηγός, 7) Ἱερά τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 8) Μία τῶν ὑπερώνων.

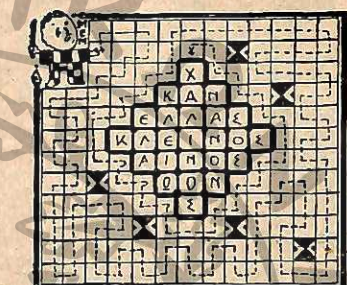
Α. ΡΟΥΜΠΙΝΑΣ

Ἐρωτήσεις

- 1) Ποία Ἑλληνικὴ νῆσος σημαίνει κυνήγιον;
- 2) Ποία πόλις εἶναι καινούργια;
- 3) Ποία πόλις εἶναι πάρα πολὺ καλὰ στὴν υγείαν τῆς;
- 4) Ποῖος ἄνθρωπος ἔχει δύο μάτια;
- 5) Ποῖον πέλαγος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἄνθη;
- 6) Ποία πόλις ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο πλοῖα;

Ε. ΠΑΡΑΣΚΑΚΗΣ

Αἱ λύσεις τοῦ 36ου φύλλου

Ἀκροστιχίς: Πολυθρόνα (Πειραιεύς, Ὄνος, Λέων, Ὑπερθετικός, Θεσσαλονίκη, Ρώμη, Οὐράλια, Νέρων, Ἀθῆναι).

Τρίγωνον: Μπότα, ποτά, ὅτε, τά, Α.

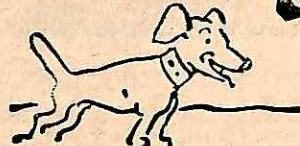
Μεσοστιχίς: Βουκεφάλας (Θῆβαι, Ξενοφών, μύς, Ἡρακλῆς, Ἀλφειὸς, σοφός, Δράμας, Ἑλλάς, Καλαμαί, Κάσος).

Αἰνίγμα: Πίνδος—Ἰνδός.

Κρυπτογραφικόν: Πίνδαρος, παιάν, ἵππος, ὄπιον, Παρίσιοι, Σινᾶ, ὁποῖος.

Ναὶ ἡ ὄχι: 1, 2, 6 ὄχι, 3, 4, 5 ναί.

λίγη ευθυμία

Εύλινο!

«Ο νέος γιατρός, που δεν είχε πελατεία, πληροφορήθηκε από κάποιο φίλο του ότι ένας γείτονας του έσπασε το πόδι του. Ευκαιρία, σκέφθηκε, να πιάσω ένα πελάτη. Έτρεξε λοιπόν λαχανιασμένος στο σπίτι του ανθρώπου που έσπασε το πόδι του και ρώτησε, όταν άνοιξε η πόρτα, την υπηρέτρια:»

— Έδω είναι ο κύριος που έσπασε το πόδι του; — Μάλιστα, κύριε, του άπληντσε η υπηρέτρια. Μήπως είσθε ευλογηγός; — Ευλογηγός; Όχι παιδί μου, που σου κατέθηκε; Έγώ είμαι γιατρός, καλός χειρουργός και θα κάνω τον κύριό σου καλά. — Μα δεν μας χρειάζεται γιατρός. Θέλουμε ένα ευλογηγό, γιατί το πόδι του ήταν... Εύλινο!...

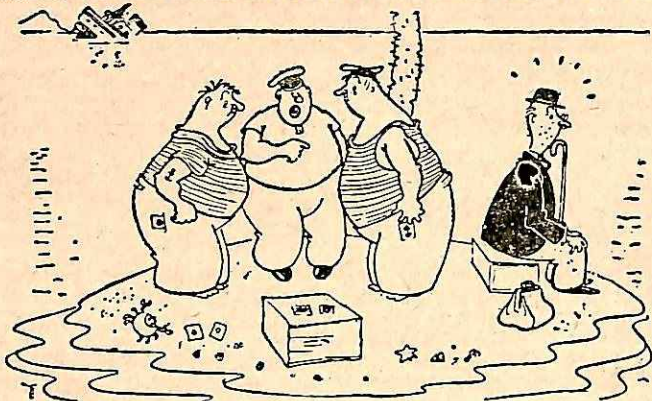
Η Σκανδιναβική!

«Η δασκάλα ρωτάει μία μέρα τη μικρή Νίνα; — Τι σχηματίζουν, παιδί μου, η Νορβηγία και η Σουηδία; — Μιά χερσόνησο, δεσποινίς! — Και πώς λέγεται αυτή η χερσόνησος; — ; ; ; ; — Πρόσεξε λίγο... Σκέψου!... — ; ; ; ; — Θέλεις να σε βοηθήσω; Σκαν... Σκανδ... για πέστο... — Σκανδαλώδης, δεσποινίς! !

Κάτι έφερε...

Και πάλι για τους Σκωτσέζους: «Ήταν μία συγκέντρωση φίλων και στον καθένα είχαν πη νά φέρη από κάτι. Ο "Αγγλος λοιπόν έφερε μία μπουτίλλια ούισκυ, ο Τούρκος μία πιατέλια πιλάφι, ο Γερμανός ένα μπουγάκι μπύρα, ο Ιρλανδός ένα πακέτο μπισκότα, ο Έλληνας μία χύτρα φασιολάδα και ο Σκωτσέζος τόν άδελφό του!

ΣΟΒΑΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ...

Οι τρεις ναυαγοί, που σώθηκαν σ' ένα έρημονησι, συζητούν για την τύχη του τετάρτου: — Να τον φάμε ή να τον πάρουμε τέταρτο για να παίξουμε ξερή;

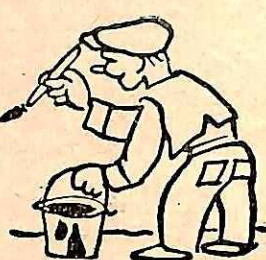
ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟ

«Ένας άρρωστος άνηγγέλθη και εισήχθη στο ιατρείο του περιφήμου καθηγητού κ. Χ. — Δεν ξέρω ακριβώς τί έχω, απήντησεν ο άρρωστος στην έρώτησι του Ιατρού. Ο καθηγητής τόν εξέτασε με προσοχή, τόν έβαλε να βήση, τού κτύπησε την πλάτη κι έκανε όλα όσα γίνονται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ο πελάτης του όμως δεν είχε τίποτα. — Είσθε απολύτως καλά στην ύγεια σας, απεφάνθη. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ήλθατε σέ μένα. Ο επισκέπτης όμως δεν ήταν ευχαριστημένος απ' τη διάγνωσι. — Κυτάξτε με καλύτερα, κύριε καθηγητά, τού είπε. Έκ πρώτης όψεως φαίνομαι υγιής, αλλά αισθάνομαι ότι κάτι έχω. Δεν είμαι καλά, καταλαβαίνετε; Ο γιατρός δεν ήξερε πώς έπρεπε να ξεμπερδέψη με τόν κατά φαντασίαν αυτόν ασθενή. — Μήπως αισθάνεσθε κόπο όταν δουλεύετε; Έργάζεσθε γερά; — Σάν τ'όλογο, δόξα σοι ο Θεός. — Καλά! Έχετε όρεξι, τρώτε καλά; — Σάν τ'όλογο, γιαντρέ μου. — Μήπως έχετε άπνιες; Κοιμάσθε καλά; — Δόξα νά έχη ο Ύψιστος, κοιμάμαι σάν τόν γάϊδαρο. — Ωστε τρώτε σάν τ'όλογο, κοιμάσθε σάν τ'όλογο, γάϊδαρο και δουλεύετε σάν τ'όλογο; — Δόξα σοι ο Θεός, κύριε καθηγητά! — Ωραία. Έν τοιαύτη περιπτώσει έχω τη γνώμη ότι εγώ είμαι άκατάλληλος. Καλά θα κάνετε νά πάτε νά εξετασθήτε σ' ένα κτηνίατρο!

Η ΠΕΝΙΑ ΦΟΥΓΑΡΑ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ...

Τό μεγάλο καράβι είναι έτοιμο στην προκυμαία για ταξίδι και ο κ. Πονηρίδης, που θέλει νά ταξιδεύση χωρίς νά έχη χρήματα για νά βγάλη εισιτήριο, μηχανεύεται τό κόλπο που βλέπετε. Σέ λίγο τό καράβι απέπλευσε με τρία, άντι δύο, φουγάρα.

Είχε δίκαιο...

Ο καθηγητής της γεωλογίας είχε τοποθετήσει μερικά δείγματα βράχων στην έδρα του και έπρόκειτο νά τ'α περιγράψη στους μαθητάς. Όπως όμως για μία στιγμή είχε γυρισμένη την πλάτη του, ένας κακός μαθητής βρήκε την ευκαιρία και τοποθέτησε κοντά στα κομμάτια τών βράχων ένα ξεροκόμματο φωμίου.

Ευθύς αμέσως ο καθηγητής πλησίασε τ'α δείγματα κι άρχισε νά τ'α εξηγεί ένα-ένα: Αυτό είναι ένα δείγμα άμμόπετρας. Αυτό είναι ένα δείγμα από γρανίτη.

Και μόλις έφθασε στο ξεροκόμματο, προσέθεσε: — Και αυτό, είπε κρατώντας το ψηλά, είναι ένα δείγμα... άναίσχυντας!...

Η εξέγησις

— Και τώρα, ρώτησε ο καθηγητής της Χημείας τόν εξεταζόμενο φοιτητή, άν ρίξω ένα άσημενίο νόμισμα μέσα σ' αυτό τό κοχλάζον όξύ, θά διαλυθής; — Όχι, κύριε καθηγητά! — Όχι; Τότε ίσως νά μωρής νά μου εξηγήσης τό γιατί.

— Μάλιστα. Γιατί άν διαλυόταν, δεν θά τό ρίχνατε κύριε καθηγητά!

Απορία...

Ο θεός της μικρής "Αννας είχε πέσει στο κρεβάτι με γρίπη και η μητέρα της ήταν άπασχολημένη με την άποστείρωση τών πιάτων που μεταχειρίζοταν ο άρρωστος.

— Γιατί τό κάνεις αυτό μητέρα; ρώτησε η "Αννα. — Γιατί ο θεός σου έχει μικρόβια που έχουν πάει και στα πιάτα που μεταχειρίσθηκε.

Η "Αννα σκέφθηκε για μία στιγμή και κατόπιν ρώτησε:

— Και γιατί δεν βράζει τόν θεό νά σκοτώσης όλα τ'α μικρόβια και ν'άπαλθουν; Η παραβολή του... υιού — Ρ. Σ.

A. B. K.

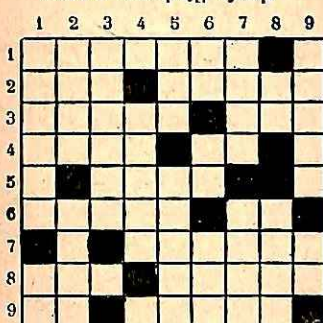
για να ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως:

1. Περιφημος γλύπτης του Ε' αιώνας, φιλοτεχνήσας τόν Παρθενώνα.
2. Θάλασσα (άρχ.) — Σπόρος, από τόν όποιον κατασκευάζομεν την κυριωτέραν μας τροφήν.
3. Δένδρον τών δρεινών κυρίως περιοχών — Βρομώ.
4. Θηκάρι — Βυζαντινή νότα.
5. Κλωστής (αίτ.).
6. Περιβρέχεται από την θάλασσαν — Υποθετικόν.
7. Έχει 44 όκάδας.
8. Άντωνυμία κτητική (β' προσ. πληθυντ.) — Χωρίς αυτό δεν είναι δυνατόν νά... υπάρξη ζωή.

9. Κλωστή — Πρωτεύουσα νομού γνωστή από τό ποιήμα του γεφυριού.

Καθ'έτως:

1. Υιός του Απολλωνος κατακεραυνωθείς υπό του Διός — Νότα ευρωπαϊκής μουσικής.
2. Έδωσε τό όνομά της εις τόν Έλλησποντον — Αρχαία Θεά (γεν.).
3. Έξ ίσου.
4. Νήσος του Αιγαίου.
5. Όμοία καθ'όλα — Ουράνιον σώμα και... ήθοποιός του κινηματογράφου.
6. Άρθρον (πληθ.) — Π. Σ. — Στρατιωτικόν παράγγελμα.
7. Υπήρχεν εις τας αρχαίας αλλά υπάρχει και εις τας συγχρόνους Αθήνας, με καταστήματα έντός αυτής — Άλογα (δημ.).
8. Ο Ζ — Πλοϊον (άρχ. γεν.).
9. Σπάταλα, χαμένα (πληθυντ.) — Η παραβολή του... υιού — Ρ. Σ.

ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ

Παίζεται από έξ, όκτώ, δέκα και περισσότερους παίκτας, είναι δέ απαραίτητος και ένας διαιτητής. Οι παίκται χωρίζονται σέ δύο ομάδες — από 3, 4, 5 κ.ο.κ. ή κάθε μία — και κάθε όμάς παρατάσσεται σέ μία γραμμή. Οι γραμμές τών δύο ομάδων είναι παράλληλες και μεταξύ αυτών μεσολαθεί απόστασις 30 μέτρων (περισσότερων ή ολιγοτέρων, αναλόγως της διαθέσεως τών παικτών). Στη μέση ακριβώς της απόστάσεως αυτής χαράσσεται ένας κύκλος διαμέτρου ενός μέτρου, στο κέντρο του όποιου τοποθετείται μία μπάλλα ή άλλο αντικείμενο.

Οι παίκται, που είναι στίς δύο παράλληλες γραμμές, παίρνουν από ένα αριθμό. Έάν λ. χ. οι ομάδες αποτελούνται από πέντε παίκτας ή κάθε μία, οι παίκται αυτοί φέρουν τούς αριθμούς 1, 2, 3, 4, 5. Κατ' αυτόν τόν τρόπον τόν αριθμόν 1 τόν έχει ένας παίκτης της μιας και ένας της άλλης ομάδος, τόν αριθμό 2 επίσης κτλ.

Ο διαιτητής φωνάζει δυνατά έναν αριθμό, λ. χ:

— Πέντε!

Οι παίκται τών δύο ομάδων που έχουν αυτούς τούς αριθμούς, θά ξεκινήσουν τότε τρέχοντας γρήγορα, από τις γραμμές τους, με σκοπό νά φθάσουν στο κέντρο ταχύτερα στόν κύκλο και νά πάρουν την μπάλλα. Όποιος φθάση πρώτος, σκύβει, παίρνει τη μπάλλα και ξεκινώντας πάλι με ταχύτητα, πρέπει νά φθάση στή δική του γραμμή ή στή γραμμή της άλλης ομάδος, χωρίς νά τόν έγγιση ή αντίπαλός του. Γιατί ο παίκτης της αντίθετου ομάδος, που έτρεξε και αυτός νά πάρη τη μπάλλα, όταν δεν προλάβη και δη ότι την μπάλλα την πήρε ο άλλος, έχει δικαίωμα νά τόν κυνηγήση — μέχρι τών δύο γραμμών έννοείται — και νά τόν έγγιση με τό χέρι του. Έάν επιτύχη και τόν έγγιση, ή όμάς του κερδίζει ένα βαθμό, εάν αντίθετως ο παίκτης με την μπάλλα κατορθώση και περάση μία απ' τις δύο γραμμές, αποφεύγοντας τό κυνηγητό του αντίπαλου, δίδει αυτός στήν ομάδα του δύο βαθμούς.

Υπάρχει όμως και μία άλλη περίπτωση: Η περίπτωση, κατά την όποιαν οι δύο παίκται ξεκινώντας απ' τις γραμμές τους, φθάνουν ταυτοχρόνως στόν κύκλο και δεν έχουν καιρό ν' άρπάξουν τη μπάλλα, γιατί ο αντίπαλος είναι κοντά, έτοιμος νά τόν έγγιση. Στην περίπτωση αυτή οι παίκται στέκονται έξω από τόν κύκλο — που έχει διάμετρο 1 μέτρον — και προσπαθεί ο ένας νά ξεγελάση τόν άλλον, νά άρπάξη τη μπάλλα και νά φύγη. Έπειδή όμως τό πράγμα είναι δύσκολο και είναι πιθανόν οι δύο αντίπαλοι νά στέκονται πολλή ώρα γύρω από τόν κύκλο, ο διαιτητής έχει δικαίωμα, ύστερα από ένα λεπτό λ.χ., νά διακόψη τό παιχνίδι.

Όταν κατά τόν ένα ή άλλο τρόπο λήξη ή πρώτη φάσις του παιχνιδιού, οι παίκται επανέρχονται στίς θέσεις τους, ο διαιτητής σημειώνει τούς βαθμούς που επέτυχεν ή νικήτρια όμάς και τό παιχνίδι συνεχίζεται από τόν διαιτητή που έκφωνεί ένα άλλο αριθμό.

Νικήτρια αναδεικνύεται ή όμάς που θά σημειώση πρώτη δέκα βαθμούς.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 35 ΦΥΛΛΟΥ

Ο «Κάου — μπόυ». — Οριζοντίως: 1 Κόβρος, 2 ζώ, 3 ής — Κάκ, 4 τά, 5 ύ — όμά, 6 Κώ — Άτ. 7 όν — νή, 8 νάρκης. Καθ'έτως: 1 Κρητικόν, 2 Σάλανα, 5 όζω — Μάση, 6 Σωκράτης. Ο «Μεξικανό φ». — Οριζοντίως: 1 Άλπει, 2 λά — σού, 4 ΙΔ' — ελ, 5 νά — έλα 6 όν — σάν, 7 οί — τό, 8 σαύρας. Καθ'έτως: 1 Άλκίνοος, 2 λά — Δανία, 4 ές — ές, 5 ΙΟ — έλατα, 6 Συριανός.

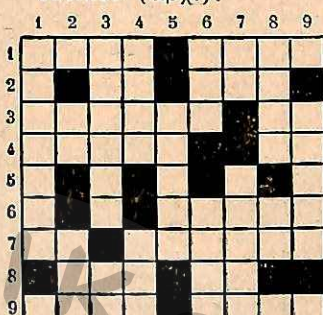
ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ

Τού πρώτου Σταυρολέξου. — Οριζοντίως: 1 Κρατερός, 2 Ιεσό, 3 ρήτωρ, 4 ήπαρ, 5 όν, 6 άφείη — άν, 7 νά, 8 Αθηνάϊος. Καθ'έτως: 1 κόρο — άνά, 2 ΦΑΘ, 3 Άνταίς, 4 Όθων, 5 ειρήνη, 6 πέ — σί, 7 Όσσα, 8 Σά — Ρήνος. Τού δευτέρου. — Οριζοντίως: 1 Δευτέρα, 2 άν — τα, 3 Ραφήνα, 4 άμάν, 5 τα — Αϊα, 6 όρά, 7 μοναχή, 8 Θανάσις. Καθ'έτως: 1 Δαρειός, 2 ένα — άρ. 3 φα — άμα, 4 τήμη — άν, 5 νά — νά, 6 Άνανάς, 7 αί — ΧΗ, 8 Άπρίλης.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως:

1. Θεός τών αρχαίων Έλλήνων, όπως λέγεται εις την δημοτικήν — Λάσπη.
2. Ο πλέον γνωστός πλανήτης — Ασηνικόν.
3. Είς έκ τών τεσσάρων ευαγγελιστών — Όσις.
4. Με αυτά οδηγούμεν τόν ίππον (γενική πληθυντικού) — Νότα ευρωπαϊκής μουσικής.
5. Υπάρχουν σχολεία άρρένων, σχολεία θηλέων και σχολεία... — Αρθρον (πληθ.).
6. Μας επισκέπτεται όταν είμεθα άσθενείς, συνήθως.
7. Θρεπτική τροφή — Υποθετικόν (άρχ.).

9. Τό αυτό με τό 4 όριζοντίως, εις την όνομαστικήν του πληθυντικού — Πόλις.

Καθ'έτως:

1. Γυναικείον όνομα, ληφθέν από τό όνομα αρχαίας θεάς της γεωργίας.
2. Υποθετικόν — Κάτοικος της Ιωνίας.
3. Δεν είναι πολιτισμένος — άρθρον (πληθ.).
4. Προστακτική ρήματος, άπαγορεύουσα τό καθίσμα — Σύνδεσμος.
5. Έχομεν όλοι έκτός του επιθέτου και... — Φαρμάκι, δηλητήριο — Πόλις του Κορινθιακού κόλπου.
6. Λόγου χάριν — Καταστρεπτικόν εις την γεωργίαν έντομον.
7. Είναι τό παιδί του πατρός... — άρθρον.
8. Έθνικός ευεργέτης, τό όνομα του όποιου φέρει ή Ακαδημία.

X. ΜΕΡΗΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Η Κεντρική Διοίκησης Ε.Ο.Ν. Έλ- λάδος δι' έγκυκλίου της προς πάσας τας περιφερειακάς διοικήσεις προκη- ρύσσει ήμερήσιον άθλητικόν διαγωνι- σμόν διά τὸ Β' δεκαπενθήμερον τοῦ μηνός 'Ιουλίου, ὑποχρεωτικόν δι' ὅ- πάσας τὰς διοικήσεις μετ' ὃ κάτῳι πρόγραμμα:

Άγωνίσματα Φαλαγγιτών

- 1) Δρόμοι: 100 μ., 400 μ., 800 μ. καὶ 3.000 μ.
- 2) Άλματα: Εἰς μήκος, εἰς ὕψος καὶ τριπλοῦν.
- 3) Ρίψεις: Σφαίροβολία, ἀκοντι- σμός, ἔλευθ. δισκοβολία.
- 4) Σκυταλοδρομία 6 ἐπὶ τὸν γυ- ρον τοῦ στίβου εἰς ὃν θὰ λάθῳσι χώ- ραν οἱ ἀγῶνες.
- 5) Δρόμος 200 μ. μετ' ἔμποδιῶν (προαιρετικὸς).

Άγωνίσματα Φαλαγγιτισσῶν

- 1) Δρόμος 60 μ. φαλαγγιτισσῶν.
- 2) Άλμα εἰς ὕψος φαλαγγιτισσῶν.

Ποῦ τελοῦνται οἱ ἀγῶνες.

Αἱ περιφέρειαι αἵτινες θὰ συναντη- θοῦν μεταξύ των ἔχουν κανονισθῇ ὡς ἑξῆς:

- 1) Χανίων, Ρεθύμνου, Ἡρακλείου, Λασηθίου, μετέλουν ἀγῶνων εἰς Χανιά.
- 2) Ἀχαΐας, Ζακύνθου, Κεφαλληνί- ας, Αἰτωλοακαρνανίας, Ἡλείας μετέλουν ἀγῶνων εἰς Πάτρας.
- 3) Λακωνίας, Μεσσηνίας, Ἀργολι- δοκορινθίας, Ἀρκαδίας, μετέλουν ἀγῶνων εἰς Καλάμας.
- 4) Πρεβέζης, Ἄρτης, Ἰωαννίνων, Κερκύρας, Θεσπρωτίας, μετέλουν ἀ- γῶνων εἰς Ἰωάννινα.
- 5) Εὐβοίας, Κυκλάδων, Ἀττικοβοι- ωτίας μετέλουν ἀγῶνων εἰς Ἐλευ- σίνα ὑπὸ τῆς Περ. Διοικήσεως Ἀττι- κοβοιωτίας.
- 6) Σάμου, Χίου, Λέσβου, μετέ- λουν ἀγῶνων εἰς Χίον.
- 7) Λαρίσης, Κοζάνης, Τρικκάλων, Θεσσαλονίκης, Λαμίας, μετέλουν ἀγῶνων εἰς Κοζάνην.
- 8) Φλωρίνης, Ἐδέσσης, Κιλκίς, Χαλκιδικῆς μετέλουν ἀγῶνων εἰς Ἐδεσσάν.
- 9) Σερρών, Δράμας, Ἐβρου, Κα- θάλλας, Ροδόπης, μετέλουν ἀγῶνων εἰς Καθάλλαν.
- 10) Οἱ ἀγῶνες εἰς τὴν Πρωτεύου- σαν θὰ τελεσθῶσιν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Περιφ. Διοίκησης Πρωτευούσης θὰ κατέλθῃ μετ' ὅμοιαν διὰ:

α) Ὁμάς Βορρᾶ—Ἀθηνῶν καὶ β) Νότου—Πειραιῶς φαλαγγιτῶν καὶ φα- λαγγιτισσῶν.

Ἡ Διοίκησης Ἀνωτάτων Σχολῶν θὰ ἀντιμετώπισῃ τὰς ὡς ἄνω ομάδας μετ' ὅμοιαν διὰ τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν τῆς ομάδας, εἰς τὴν ὅποιαν θὰ συμπεριληφθοῦν κοι- νῇ συνεννοήσει μετ' ὅμοιαν διὰ τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ὡθλέων, αἱ ἀθλήτριαί τῆς Υ. Θ. Α. Σ.

Οἱ ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσιν εἰς τὸ Σχολεῖον Γυμναστικῆς ἢ εἰς τὸ νέον γήπεδον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστ. Συλλόγου. Τὴν ὁργάνωσιν τῶν ἀγῶ- νων θὰ ἀναλάβῃ ἡ Δ. Α. Σ.

Ἐξ ἑκάστης Περιφέρειας θὰ μετὰ- σχοῦν 3 κατ' ὀνόματι ὄμιον εἰς ἑκά- στον ἀγώνισμα, τὸ αὐτὸ δὲ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Πρωτεύουσάν καὶ Δ. Α. Σ. Δη- λαδὴ ἡ μικτὴ ὁμάς Βορρᾶ—Ἀθηνῶν θὰ κατέλθῃ εἰς ἑκάστον ἀγῶνα μετ' 3 ἀθλητὰς κ. λ. π.

Βαθμολογία τῶν ἀγῶνων θὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ ἀτομικὰ ἀγωνίσματα 6, 5, 4, 3, 2, 1, διὰ δὲ τὴν σκυταλοδρομίαν 6, 3, 1.

Ἐντέλλονται ἅπανσι αἱ Περιφ. Δι- οικήσεις ἀρρένων, εἰς τὰς ἑδρας τῶν ὁποίων θὰ λάθῳν χώραν οἱ ἀγῶνες, ὅπως ἀπαραιτήτως ἔλθῳσιν εἰς συνεν- νοήσεις μετ' ὅμοιαν διὰ τὴν Περιφερει- ακὰς Διοικήσεις ἀρρένων καὶ Ὡθλέων μετ' ὅμοιαν διὰ τὴν διαγωνισθῶσι κα- νονίζουσαι τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀ- γῶνων καὶ ὀρίζουσαι ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἡμέραν τελέσεως αὐτῶν.

Τὰ ἔξοδα μετακινήσεως τῶν ἀθλη- τῶν καὶ παραμονῆς αὐτῶν εἰς τὴν πό- λιν τελέσεως τῶν ἀγῶνων θὰ βαρῶ- νουσιν ἑκάστην Περιφ. Διοίκησιν.

Διπλώματα καὶ μετάλλια θὰ στα- λῶσιν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ κατόπιν αἰτήσεως τῆς διοργανω- τρίας Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων.

Οἱ ἀγῶνες θὰ εἶναι μίς κατηγο- ρίας διὰ τὰ ἀγωνίσματα τῶν φαλαγ- γιτῶν καὶ μίς διὰ τὰ ἀγωνίσματα φαλαγγιτισσῶν.

Ἡ ὁργανώτρια Περιφέρεια Ἀρρέ- νων θὰ ἀναλάβῃ μετ' ὅμοιαν διὰ τὴν Πρωτεύουσάν τὴν τεχνικὴν ὁργάνωσιν τῶν ἀγῶνων καὶ προμήθειαν ἀθλητικῶν ὁργάνων.

Ἡ ὁργανώτρια Περιφ. Διοίκησης θέλει ἐπίσης μεριμνήσῃ διὰ καταλύ- ματα καὶ ξενοδοχεῖα φαγητοῦ, ἔξο- δοις πάντοτε τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὸν ἀγῶνα Περιφερειακῶν Διοική- σεων.

«Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» συνιστάται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ καὶ τὴν Ε. Ο. Ν. ὡς ὁ καλύτερος πνευματι- κὸς σύντροφος τῶν Νέων κα- τὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς.

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς 75ετηρίδος τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἑπτα- νήσου ἡ Περιφ. Διοίκησης Ε.Ο.Ν. Κε- φαλληνίας προεκήρυξεν ἀθλητικὸν ἀγῶνα, οἵτινες ἐτελέσθησαν τὸ ἀπό- γευμα τῆς 22ας Μαΐου ἐ. ἔ., μετὰ πά- σης ἐπισημότητος καὶ συμμετοχῇ ἱκα- νοῦ ἀριθμοῦ ἀθλητῶν.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀ- γῶνων ἔχουν οὕτω:

Δρόμος 100 μ. Φαλαγγιτῶν : 1) Βαρδαράματος Ἀθ. ΙΙ Τάγμα Ληξού- ριου, 2) Στεφανίτης Ἐλευθ. ΙΙ Τάγ- μα Ἀργοστολίου.

Δρόμος 60 μέτρων Σκαπανέων: 1) Διθάρης Ι Τάγμα Ληξουρίου, 2) Με- σάρης ΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου.

Λιθοβολία: 1) Λεγάτος Ι Τάγμα Ληξουρίου 18.70, 2) Βαρδαράματος ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου.

Άλμα ἀπλοῦν Φαλαγγιτισσῶν: 1) Χάμου Ι Τάγμα Ἀργοστολίου 3.88, 2) Γαλιατσάτου ΙΙ Τάγμα Ἀργοστο- λίου.

Άλμα τριπλοῦν Φαλαγγιτῶν : 1) Τζαντάς 12.20 ΙΙ Τάγμα Ἀργοστο- λίου, 2) Βαρδαράματος ΙΙ Τάγμα Λη- ξουρίου 11.96.

Άλμα ἀπλοῦν Σκαπανέων: 1) Δι- θάρης Ι Τάγμα Ληξουρίου 5.20, 2) Κοζάτζας Ι Τάγματα Ἀργοστολίου.

Άλμα εἰς ὕψος Φαλαγγιτῶν : 1) Τζουγαντάς Ι Τάγμα Ἀργοστολίου 1.45', 2) Τότολος ΙΙ Τάγμα Ἀργο- στολίου.

Σφαίροβολία: 1) Ματθαϊάκης ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου 11.95, 2) Ρασιάς Ι Τάγμα Ληξουρίου 10.60.

Δρόμος 50 μ. Φαλαγγιτισσῶν: 1) Μουσούρη Ι Τάγμα Ἀργοστολίου, 2) Βεργωτῇ Ι Τάγμα Ἀργοστολίου.

Σκυταλοδρομία Φαλαγγιτισσῶν 4Χ50: 1) Ὁμάς Ι Τάγματος Ἀργο- στολίου.

Δρόμος ἀνώμαλος 3000 μ: 1) Τζου- μαλῆς ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου, 2) Μα- ζαράκης ΙΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας παρίσταντο αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, πλήθος κόσμου καὶ ἅπανα ἡ δύναμις τῶν φαλαγγιτῶν Ἀρρένων καὶ Ὡθλέων Ἀργοστολίου ὡς καὶ ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑ- πόδιοι κῆσεως Ε.Ο.Ν. Πάλλης. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγῶνων ἡ Ἑλλανόδι- κὸς Ἐπιτροπὴ ἀπένευεν εἰς τοὺς νι- κητὰς ὥραϊα μετάλλια.

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἡρξάτο λειτουργῶν ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθ- μὸς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐκπο- παὶ καθ' ἑκάστην 7—9 μ.μ.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Μουσικὴν, Δια- λέξεις, Εἰδήσεις κ. λ. π. Βραχέα κύματα 35 μέτρα ἢ 8500 χιλιόκυκλοι.

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Τὴν 10.30' π.μ. προπαραελθούσης Πέμπτης ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν. Διάδοχος Παῦλος ἐπεσκέφθη τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραγεώργη τῆς Σερβίας 4 γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς ὁργανώσεως καὶ παρέμεινεν ἐπὶ τρίωρον συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρό- που κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπη- ρεστῶν.

Ἡ Α. Β. Υ. κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ε. Ο. Ν. ἐγένετο ἀντικείμενον ζωηροτάτων ἐκδηλώ- σεων ἐκ μέρους τοῦ συγκεντρωθέντος ἐν τῷ μεταξύ πλή- θους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας μαθηταὶ Φαλαγγίται ὑπῆρξαν θύματα ὡς γνω- στὸν αὐτοκινήσιον δυστυχήματος παρὰ τὴν Τρίπολιν, ἀπέστειλε πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν Νεολαίας τὸ κά- τῳι εὐχαριστήριον ἔγγραφο:

«Οἱ μαθηταὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας προΐσταμαι, εἶναι, ὡς γνωρίζετε, ὅλοι Φαλαγγίται. Ὡς τοιοῦτους ἡ Ὀργάνωσις τοὺς ἐβοήθησε νὰ ἐκδράμουν εἰς τοὺς ἱεροὺς χώρους τῆς Πελοποννήσου, ὅπου ἐγεννήθη τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὅπου ὁ Ἕλλην ἔγραψεν ὥραϊας σε- λίδας, διὰ νὰ εὐρύνουν τὰς γνώσεις των, διὰ νὰ ἐλοκλη- ρώσουν τὸ ἑθνικὸν τὸν φρόνημα. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐπλή- ρωσε τὴν ψυχὴν μου μετ' αἰσθημα εὐγνωμοσύνης. Ὅταν ὁ- μως, μετὰ τὸ ἐπισυμβῆναι μοιραῖον καὶ τραγικὸν δυστύχη- μα, εἶδον ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπεδείξατο ἡ Ὀργά- νωσις, ἔλασεν ἔκτασιν, τὴν ὁποῖαν μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ φαντασθῶ, ὅταν εἶδον ὅτι ἡ συνδρομὴ, ἡ ὁποία παρεσχέθη εἰς τοὺς ἀτυχήσαντας μαθητὰς μου, ἦτο τόσο, ὅσῳ οὐτε οἱ ἴδιοι, οὐτε ἐγὼ θὰ ἐτολμῶμεν νὰ ἐπιθυμήσωμεν, ὅταν εἶδον ὅτι ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος διὰ νὰ σπεύσῃ νὰ βοηθήσῃ διήνυσεν νύκτωρ 225 χιλιόμετρα εἰς τρεῖς καὶ ἡμί- σεϊαν ὥρας, διελθὼν διὰ τῆς ἐπικινδυνότητος ὁδοῦ Μύ- λων—Ἀχλαδοκάμπου, τὰ αἰσθηματὰ, τὰ ὁποῖα ἐνενητήθη- σαν εἰς τὴν ψυχὴν μου, οὐτε νὰ περιγραφῶν δύναται, οὐτε νὰ καθορισθῶν κἂν. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, ὅπως τό- σον ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ὅσον καὶ ἡ Ὀρ- γάνωσις ἐν γένει δεχθῶν τὰς εὐλοκιστάτας καὶ βαθυτάτας εὐχαριστίας καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἀτυχησάντων μαθητῶν μου καὶ τῶν νονέων των καὶ τὰς βαθυτάτας εὐχὰς μας ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ὀργανώσεως πρὸς ἐν- ἰσχυσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς 4ης Αὐγούστου».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πε- ριφερ. Διοικητὴν Πρωτευούσης παρέστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Νομάρχου καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀττι- κοβοιωτίας Κισσοπούλου.

Εἰς τὴν σορὸν τοῦ μεταστάντος κατετέθη στέφανος ἐκ

μέρους τῆς Ὀργανώσεως, κατὰ τὴν κατάθεσιν δὲ ὡμίλη- σε σχετικῶς μέλος τῆς Ε. Ο. Ν. εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ συναγωνιστοῦ, Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀττικοβοιωτίας Νικολάου Κισσοπούλου οἱ συναγωνισταὶ τοῦ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας προσερχόμενοι μετ' εὐλαβείας καὶ βαθυτάτης δόξης, τὸν στέφανον τοῦτον καταθέτουσιν, εἰς ἀπότιον ὑστάτης τιμῆς πρὸς Ἐκείνον ποῦ ἐκ τῶν πρῶ- των ἔσπευσεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ νὰ θέσῃ μετὰ τῶν ἄλλων πρωτοπόρων τὰ πρῶτα θεμέλια τοῦ ὠραιοτέ- ρου Ἑλληνικοῦ οἰκοδομήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου τὸ Ἐθνι- κὸν ἱμαλφές τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος τελειούμενον θὰ προσδώσῃ τὴν αἴγλην καὶ τὴν λαμπρότητα εἰς τὸν δημιουρ- γούμενον Ἐθνικὸν ἔργον τοῦ καθεστώτος τῆς 4ης Αὐ- γούστου».

Ο Κ. Ε. Ν. ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Κα- νελλοπούλος, τυχὼν ὀλιγοήμερου ἀδείας ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ, μετέβη εἰς Θεσσαλονικὴν, ὁπότεν ἐπέστρεψεν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην.

Η ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημε- ρίδα τῆς Κυβερνήσεως» νόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου ρυθμίζον- ται τὰ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἡθικῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας.

Κατὰ τὸν νόμον, ἡ ἡθικὴ καὶ ἡθικὴ ἀγωγή τῶν νέων εἶναι ἔργον τοῦ Κράτους. Ἡ ἐφεξῆς ἴδρσις συλλόγων, σωματείων, ἰδρυμάτων κλπ., σκοπὸν ἔχόντων τὴν ἀγωγὴν τῆς νεολαίας, ἀπαγορεύεται. Αἱ ἡδη ὑφιστάμεναι παρό- μοιαι ὁργανώσεις ὀφείλουν, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημο- σιεύσεως τοῦ νόμου, νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ των, μετὰ τοῦ ἀκριβοῦς καταλόγου τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβου- λίου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῶν. Ὀργανώσεις μὴ συμ- μορφούμεναι πρὸς τὴν ἐν λόγω διάταξιν διαλύονται, τὰ δὲ Διοικητικὰ των Συμβούλια διώκονται ποινικῶς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφα- σίσῃ περὶ τῆς διαλύσεως οἰασθῆποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁρ- γανώσεων.

Ὁ νόμος ὀρίζει περαιτέρω, ὅτι ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 1966 νό-μος τῆς 18ης Νοεμβρίου τοῦ 1917 περὶ συστάσεως τοῦ Σώματος Προσκόπων καταργεῖται.

Οἱ ποδοκροτοὶ συγχωνεύονται εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Ἐ- θνικῆς Νεολαίας, διατηροῦντες ὅμως τὰ διακριτικὰ τῶν εἰ- δικοτήτων των καὶ λαμβάνοντες εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Νεο- λαίας βαθμοὺς ἀναλόγους ἐκείνων, τοὺς ὁποῖους εἶχον ὡς ποδοκροτοί.

Ἡ συνγνώμενσις θὰ συντελεσθῇ βαμνδὼν καὶ κατὰ περι- φερείας ἢ Νομοῦς.

Ἡ περιουσία τῶν προσκοπικῶν ὁργανώσεων περιορίζε- ται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας, ἥτις ἀναλαμ- βάνει καὶ πᾶσαν συναφῇ ὑποχρέωσιν.

ΤΑ ΣΤΑΛΕΝΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Δι' ἀναφορὰς τοῦ πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ὁ Ἀγγ. Καραβίας, ὑ- παρχηγὸς τοῦ προσκοπικοῦ σώματος Θήρας, ἐκφράζει τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν ἐπελθούσαν ἐνσωματώσιν τῶν προσ- κόπων εἰς τὰς φάλαγγας τῆς Νεολαίας καὶ ἐκφράζει τὴν ἐνθου- σιασμόν τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὀργανώσεως.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Νεολαίας Ροδόπης ἀ- πέστειλε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ὀργανώσεως κ. Ἰωάν. Μετα- ξᾶν συγχαρητήριον τηλεγράφημα διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐνσωματώσῃ τοὺς προσκό- πους εἰς τὰς φάλαγγας τῆς Νεολαίας καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπὸ τὴν στίβαράν διοίκησιν τοῦ Κυβερνή- του ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας θὰ ἀποβῇ ὁ σιδηροὺς ὁργανισμὸς τῆς περιφρουρήσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

ΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἦρχισαν αἱ προετοιμασίαι διὰ τοὺς κολυμβητικούς ἀγῶνας εἰς ὅλας τὰς ὑποδιοικήσεις.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚ. ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Εἰς μίαν ἐκ τῶν αἰθουσῶν τῆς Υ. Θ. Ἀθηνῶν ἐποθε-
τήθη ἀργαλειὸς καὶ θὰ ἀρχίσῃ προερχῶς ἡ ἐκπαίδευσις
Φαλαγγιτιστῶν εἰς τὴν ὑφ'αυτοῦ.

Ἡ ὑποδιοικήτρια Θηλέων Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Ἐπιτε-
λείου τῆς καὶ τῶν τομεάρχων καὶ ὑπομεαρχῶν παρη-
κολούθησαν τὴν κηδεῖαν τοῦ Νομάρχου Κισσοπούλου.

Λόχος Σκαπανιστῶν παρετάχθη εἰς τὸν σταθμὸν καὶ
ὕπεδ'εχθη τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, Ἀρχηγὸν τῆς Ε. Ο.
Ν. ὡς καὶ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Νεολαίας.

Λόχος ἐργαζομένων τοῦ 17ου ὑποτομέως ἔκαμεν ὠραι-
οτάτην ἐκδρομὴν εἰς τὸ εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν στρατόπεδον
«Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Αἱ δὲ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι τοῦ 19ου ὑπο-
τομέως παρηκολούθησαν τὰς εἰς τὸ γήπεδον τῆς Νίαρ
Ἦστ γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν Δημοτ. Σχολείων Καί-
σαριανῆς.

Εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομεῖς γίνονται τακτικὰ συγκεντρώ-
σεις. Εἰς τὸν ὑποτομέα Καλογρέζης ὤμιλησεν ἡ δόκιμος
φαλαγγάρχης Πανταζοπούλου «Περὶ ὑγιεινῆς τοῦ σώμα-
τος». Ἦρχισεν ἐπίσης ἡ προπόνησις τῶν Φαλαγγιτιστῶν
στο ἀκόντιον καὶ τὸν δίσκον.

Ἡ Διοικήτρια καὶ ὑποδιοικήτρια τῆς Υ. Θ. Πειραιῶς
παρευρέθησαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ 9ου ὑποτομέως
καὶ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι ἐχόρευσαν ὠραιότα-
τα ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ ἀπήγγειλαν ποιήματα, ἐπίσης
εἰς τὸν 14ον ὑποτομέα ἡ ὑπομεάρχης κατὰ τὴν ὀρι-
σθεῖσαν συγκέντρωσιν ὤμιλησε «περὶ θερινῶν συγκεν-
τρώσεων».

Χθὲς τὴν 11 π. μ. ἔγιναν εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Θηλέων
Νότου τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρώτου κήπου, ὁ ὁποῖος ὠνομά-
σθη «Χαρά τῆς Σκαπάνισσας». Πρόκειται γιὰ ἓνα θαυμά-
σιο κέντρον ψυχγωγίας, πλουτισμένο μὲ ὅλα τὰ εἶδη παι-
χνιδίων, αἰῶρες, τραμπάλες, τσουλίθρες, κούνιες, σαστίζει
δὲ κανεῖς μὲ τὴν ποικιλίαν τῶν.

Αἱ μικρὲς Σκαπάνισσες μὲ τίς ὁμοιόμορφες φόρμες
τῶν ἀπῆλυσαν γιὰ πρώτη φορά τὸ θαυμάσιον αὐτὸ κέν-
τρον τους, τὸ ὁποῖον ἐδῶρσεν ὁ Δήμαρχος Καλλιθέας κ.
Ἀραπάκης.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κέντρου ἐωρτάσθησαν μεγαλοπρεπῶς.
Τὸν Ἀρχηγὸν προσεφώνησεν ὁ Δήμαρχος Καλλιθέας καὶ
μία μικρὰ Σκαπάνισσα ἐκ μέρους ὧλων τῶν Σκαπανισ-
τῶν, προσφέρουσα ἀνθοδέσμη.

Ἡ εὐγενὲς προσφεθεῖσα μουσικὴ τοῦ Δήμου Καλλι-
θέας ἐπαίναντιζε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν, ἡ δὲ χορδία
τῆς ὑποδιοικήσεως ἔμαλλεν ὠραιότατα πατριωτικὰ τρα-
γούδια ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνεργάτου κ. Π. Γλυκο-
φρίδη.

Ὁμοίως ἐγκαινιάσθη εἰς Χολαργὸν τὸ ἐργαστήριον
χειροτεχνημάτων τῆς ὑποδιοικήσεως Θηλέων Βορρᾶ, τὰ
ἐκτεθέντα δὲ χειροτεχνήματα τῶν Φαλαγγιτιστῶν ἦσαν
ἄξια ἰδιαίτερας προσοχῆς.

Τὴν Α.Ε. τὸν Ἀρχηγὸν προσεφώνησεν ἡ συνεργάτης
Κα Κατσιμπίρη, ἀπηγγέλησαν δὲ ὠραιότατα ποιήματα
ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν τῆς ὑπο-
διοικήσεως.

Εἰς τὰ ἐγκαίνια παρευρέθησαν ἡ Α.Ε. ὁ Ἀρχηγός, ἡ
Ἀξιότιμος Κυρία Λ. Μεταξᾶ, τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Κεντρι-
κῆς Διοικήσεως, ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Πρω-
τεύουσας μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚ. ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἡ ὑποδιοίκησις Πανεπιστημίου τῆς Ε. Ο. Ν. ὁργανώ-
ναι διὰ τὴν 25ην Ἰουνίου ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς τὸ στρα-
τόπεδον ἐκπαιδεύσεως «Ἰω. Μεταξᾶς», εἰς τὴν ὁποίαν θὰ
μετάσχουν 300 Φαλαγγίται φοιτηταί.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα οἱ Φαλαγγίται τῆς Σχο-
λῆς «Προμηθέως» τῆς ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς συνεκεν-

τρώθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀλεξάνδρας. Τούτους ἐπεθε-
ώρησεν ὁ Διοικητὴς τῆς ὑποδιοικήσεως, ἐκφράσας τὴν
ἱκανοποίησιν του διὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐν γένει τάξιν καὶ
πειθαρχίαν τῶν.

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ

Πρωτοβουλία καὶ μερίμνη τοῦ ὑποτομέαρχου τοῦ 6ου
ὑποτομέως τῆς ὑποδιοικήσεως Νότου Ἀρρένων, ὁ ὑπο-
τομεὺς ἐπρομηθεύθη ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγι-
εινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἀντιτυφικὸν ἐμβόλιον.

Τὸν ἀντιτυφικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ
Σκαπανέων ἐνήργησε, διαταγῇ τοῦ κ. διοικητοῦ τῆς ὑπο-
διοικήσεως Νότου, ἱατρὸς συνεργάτης τῆς Ἐθνικῆς Ὀρ-
γανώσεως Νεολαίας.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Τὴν 6.30 π.μ. τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἔλαβε χώραν
εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου, ὁγκώδης ἀποχαιρε-
τιστήριος συγκέντρωσις τῆς Υ.Θ.Α.Σ. καὶ τῆς ὑποδιοική-
σεως τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Δ.Α.Σ. ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει
τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν, λόγω τῶν θερινῶν
διακοπῶν.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας καὶ συγκεντρωθεῖσας
σπουδαστὰς καὶ σπουδαστρίδας ὤμιλησε πρῶτον ὁ καθη-
γητὴς κ. Τσιπούρας, ἀκολουθῶς δὲ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ
Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως τῆς Κεντρικῆς
Διοικήσεως κ. Κυριάκος Καραμάνος, ὅστις καὶ ἐξήρσε τὴν
συμβολὴν τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν εἰς τὴν ὁλοκλήρω-
σιν τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ὑψηλῶν ἰδεω-
δῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ ἐπικρατήσας ἐνθουσιασμὸς ὑπῆρξεν ἄνευ προη-
γουμένου.

Ἀπαντες οἱ σπουδασταὶ καὶ αἱ σπουδάστριαι ἐζητω-
κραύγαζον συνεχῶς ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.
καὶ ἐχειροκρότουσαν τοὺς λόγους τοῦ ὁμιλητοῦ Διευθυντοῦ.

Ἡ συγκέντρωσις ἔληξεν ἐν μέσῳ πρωτοφανῶν καὶ συγ-
κινητικῶν ἐκδηλώσεων, ἅπαντες δὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι θὰ κα-
ταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θε-
ρινῶν διακοπῶν, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν, ἀνάπτυξιν καὶ ἐπέ-
κτασιν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθου-
σαν τῆς Διοικήσεως Ἀνατάτων Σχολῶν συγκέντρωσις
ἐργατῶν νέων τοῦ ἐργοστασίου Μαλτασινώτη, καθ' ἣν ἐτέ-
θησαν αἱ βάσεις διὰ τὴν ἱδρυσιν ἰδιαίτερου σχηματισμοῦ
τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἐργάτας—νέους ὤμιλη-
σε διὰ μακρῶν ὁ παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει Διευθυντὴς
τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως κ. Κυριάκος Καραμάνος, ἀνα-
πτύξας τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐθνικὰς κατευθύνσεις τῆς
Ε. Ο. Ν. ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπίσης ὁ κ. Καραμάνος ὑπεγράμμισε πρὸς αὐτοὺς τὰ
καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐναντὶ τῆς ὁργανώ-
σεως, ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν ὅτι ταχέως ἅπαντες οἱ
ἐργάται—νέοι τοῦ ἐργοστασίου Μαλτασινώτη, ἀκολουθοῦν-
τες τὸ παράδειγμα τῶν συναδέλφων τῶν πλειόνων ἐργο-
στασιῶν, θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ τέλος τῆς ἐμπνευσμένης ὁμιλίας τοῦ κ. Διευθυντοῦ
τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως ἐκάλυψεν αἱ ἐνθουσιώδεις ζη-
τωκραυγαὶ τῶν συγκεντρωμένων νέων ἐργατῶν, οἵτινες
συνεχῶς διεδήλωνον παντοιοτρόπως τὴν πίστιν καὶ τὴν
ἀφοσίωσιν τῶν πρὸς τὰ ἰδανικά τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀπαντες οἱ συγκεντρωθέντες ἐργάται, νέοι καὶ συνει-
δητοὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀγωνιστοὶ τῆς Ε.Ο.Ν., προέβησαν εἰς τὴν
δήλωσιν ὅτι θὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὸ τὴν δημιουργὸν πνοὴν
τοῦ Ἀρχηγοῦ, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶδων
καὶ ὅτι θὰ ἐργασθοῦν μὲ φανατισμὸν καὶ ἀπόφασιν διὰ
τὴν δημιουργίαν ἀκλονήτων ὀγῶν ἐργατικῶν βάσεων, ἐφ'

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

ὡν θὰ δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ στηρίξη τὴν Ἐθνικὴν τῆς ὑπαρ-
ξιν καὶ ὁ λαὸς τὴν γαλήνην καὶ τὴν πρόδοδον του.

Ὁ ἐπικρατήσας ἀφάνταστος ἐνθουσιασμὸς μεταξὺ τῶν
συγκεντρωθέντων νέων συναγωνιστῶν τῆς ἐργατικῆς Νεο-
λαίας, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὸν πρῶτον πυρῆνα τῆς συγκρο-
τήσεως ἰδιαίτερου σχηματισμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰ ἐργο-
στάσια Μαλτασινώτη, κατέδειξε καὶ πάλιν τὴν θάβειαν καὶ
γόνιμον ἀπήχησιν, τὴν ὁποίαν ἔσχεν εἰς τὰς ἐργατικὰς
μάζας ἡ Μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θηλέων Πρωτεύουσας
ἀπευθύνει τὴν κατωτέρω ἐκκλήσιν: «Τὸ Τμήμα Ἐθελοντι-
κῆς Ἑργασίας Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας παρακα-
λεῖ θερμῶς ὅπως ὅσοι ἐπιθυμοῦν καὶ δύνανται νὰ διαθέ-
σουν παλαιὰ περιοδικὰ, ἑλληνικὰ καὶ ξένα ἢ βιβλία νὰ τὰ
ἀποστείλουν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θηλέων
Πρωτεύουσας: Κυρίαν Μ. Λεβίδη, Σόλωνος 33α, διὰ τὰ
ἄρρωστα παιδάκια τοῦ Ἀσκληπείου Βούλας καὶ ἄλλων
νοσοκομείων, καθόσον τὸ Τμήμα Ἐθελοντικῆς Ἑργασίας
μεταβαίνει συχνότατα ἐπὶ τόπου καὶ τὰ διανέμει. Τοιοῦτο-
τρόπως ἄνευ οὐδενὸς κόπου προσφέρετε μίαν μεγίστην
πνευματικὴν ἀνακούφισιν εἰς τοὺς πάσχοντας».

Συνεχίζονται τακτικῶς εἰς τοὺς ὑποτομεῖς Πρωτεύου-
σης αἱ διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι. Οὕτω εἰς τὸν Χολαργὸν ὤμι-
λησεν ἡ συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. Νικ. Κατσιμπίρη, ἀνα-
πτύξασα ὠραῖον ἠθικοπλαστικὸν θέμα.

Ὁμοίως ἐγένοντο σχετικαὶ ὁμιλίαι εἰς τὸν 6ον ὑποτο-
μέα Θηλέων Ἀθηνῶν καὶ τὸν 19ον τοιοῦτον.

Εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ ὤμιλησεν εἰς
συγκέντρωσιν Φαλαγγιτιστῶν δόκιμος τετράρχης μὲ
θέμα: «Καθῆκον πρὸς τὸν ἐαυτὸν μας».

Ὁμάς φαλαγγιτιστῶν τῆς ὑποδιοικήσεως Θηλέων Βορ-
ρᾶ ἔκαμε τὴν πρώτην τῆς ποδηλατικὴν ἐξόρμησιν μὲ θαυ-
μάσια ἀποτελέσματα.

Βαθμοφόροι τῆς ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν μὲ
ἐπὶ κεφαλῇ τὴν ὑποδιοικήτριαν παρηκολούθησαν τὴν
κηδεῖαν τοῦ Νομάρχου Κισσοπούλου.

Τὴν Κυριακὴν θὰ ἐκδράμῃ εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν «Στρα-
τόπεδον Ἰωάννης Μεταξᾶς» λόχος ἐργαζομένων τοῦ 17ου
ὑποτομέως τῆς ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν.

Λόχος Σκαπανιστῶν τῆς ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν, πα-
ραταχθεὶς εἰς τὸν σταθμὸν, ὑπεδέχθη τὴν Α.Β.Υ. τὸν Δι-
άδοχον Γενικὸν—Ἀρχηγὸν τῆς Νεολαίας.

Ἦρχισεν ἡ προετοιμασία διὰ τοὺς κολυμβητικούς ἀ-
γῶνας, ὡς καὶ διὰ τὰς θαλασσίας ἐκδρομὰς τῆς ὑποδι-
οικήσεως Θηλέων Πρωτεύουσας.

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Μία πρωτότυπος ὅσον καὶ πλουσία εἰς ἐκθέματα μαθη-
τικῆς ἐκθεσίς ἐξέπληξε κυριολεκτικῶς τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ
Γυμνασίου Ἀρρένων Ἀμαρουσίου.

Ἡ ἰδέα τῆς μαθητικῆς αὐτῆς ἐκθέσεως ὀφειλομένη εἰς
τὴν ἐμπνευσιν τοῦ γυμνασιάρχου κ. Κόντου καὶ τῶν καθη-
γητῶν κ. κ. Κώνστα καὶ Κελεμένη εἶναι ἀξία μνημείας
ἀπὸ ὅλα τὰ γυμνάσια τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ μαθηταὶ ἐκθέτουν ἔργα πυρογραφίας, ξυλοκοπι-
κῆς, διακοσμητικῆς, ζωγραφικῆς, ἀγγειοπλαστικῆς, χει-
ροτεχνίας κ.τ.λ., προκαλοῦντα τὸν θαυμασμόν, ἀληθινὰ
καλλιτεχνήματα, λαμβανομένην ὑπ' ὄψιν τῆς ἡλικίας τῶν
ἐκθετῶν καὶ τῶν μέσων—ἀτελῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον—
τὰ ὁποῖα διαθέτουν. Οἱ πλείστοι τῶν ἐκθετῶν μαθητῶν εἶ-
ναι μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΣ

Κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορικῆς
Ναυτιλίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κ.Δ.Α.Σ.
ἀπεφάσισε νὰ παράσχῃ τὰς κάτωθι διευκολύνσεις εἰς τὰ
μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.:

Νὰ χορηγοῦνται δωρεὰν εἰσιτήρια γ' θέσεως εἰς ὁμά-
δας ταξιδευούσας δι' ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῇ βάσει φύλλου πο-

ρείας κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου, 4ην Αὐγούστου καὶ λοιπὰς
ἐθνικὰς ἐορτάς. Αἱ ὁμάδες αὗται δὲν δύνανται νὰ ὑπερ-
βαίνωσι τὰ ἑξ ἄτομα ἐξ ἐκάστου μέρους, ὅταν ὅμως πρό-
κειται περὶ θηλέων θέλουσι ταξιδεῦναι ταῦτα εἰς β' θέ-
σεις.

Προκειμένου νὰ ταξιδεύσῃ δι' ἀγῶνας τότε θὰ χο-
ρηγοῦνται εἰσιτήρια γ' θέσεως ὁμαδικὰ δωρεὰν πεντή-
κοντα ἀτόμων ἐξ ἐκάστου Νομοῦ.

Νὰ χορηγῶνται 5 ἐν συνόλῳ δωρεὰν εἰσιτήρια β' θέ-
σεως κατὰ μῆνα διὰ βαθμοφόρους ταξιδευόντας δι' ὑπη-
ρεσίαν ἐπὶ τῇ βάσει φύλλου πορείας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ
τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Οἱ βαθμοφόροι οὗ-
τοι ὅταν ἀνήκουν εἰς τὰ ἀνώτερα στελέχη τῆς Ε. Ο. Ν. δι-
καίουται νὰ ταξιδεύουν εἰς τὴν α' θέσιν ἐπὶ πληρωμῇ
τῆς διαφορᾶς ναύλου μεταξὺ β' καὶ α' θέσεως. Σημειω-
τέον ὅτι τὰ μὴ τυχόν χρησιμοποιούμενα κατὰ μῆνα εἰσιτή-
ρια θὰ ἀκυροῦνται.

Τέλος θὰ χορηγῶνται ἐκπτώσεις 65 % πρὸς ἐνέργειαν
ὁμαδικὴν ἐκδρομῶν.

Ἡ τοιαύτη ἐκπτώσις θὰ παρέχεται κατόπιν εἰδοποιή-
σεως πρὸς τὴν Κ.Δ.Α.Σ. 48 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τοῦ
ἀπόπλου τοῦ πλοίου μὲ οἰονδήποτε πλοῖον καὶ δι' οἰονδή-
ποτε λιμένα ἵνα ἐκδράμωσι τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν., θέλουσιν
ὅμως τὰ ἀτιμόπλοια παραλαμβάνει τόσο ἀριθμὸν ἐκδρο-
μῶν ὅσον ὑπερῶν τοῦ κεκανονισμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν,
ὅσον ἡ Ἐπιθεώρησις Ἐμπορικῶν Πλοίων ἐπιτρέπει εἰδι-
κῶς δι' ἐκδρομὰς.

ΒΕΡΟΙΑ.— Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς ΣΤ'
τάξεως γυμνασίου Βεροίας καὶ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπε-
σκέφθησαν τὰς Ἀθήνας μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν γυμνασιάρχην
τῶν καὶ τοὺς καθηγητὰς τῶν.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰς ἀρχαιότητες τῶν Ἀθη-
νῶν, τὸ Στρατόπεδον «Ἰ. Μεταξᾶς», τὴν λιμνὴν τοῦ Μαρ-
θῶνος, τὸ Ἀεροδρόμιον κ.ἀ.

Οἱ Φαλαγγίται μαθηταὶ ἐπεσκέφθησαν ὡσαύτως τὴν
Κόρινθον, τὰς Μυκῆνας, τὸ Ἄργος, Ἰνάπλιον καὶ Τίρυνθα.

Ὁ πρεσβυτὴς καὶ συνεργάτης τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Β. Πα-
παδάκης ἐπεσκέφθη τὴν Βέρροιν ἐνθα ὤμιλησεν ἐνώπιον
συγκεντρώσεως χιλιάδων λαοῦ, Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγ-
γιτιστῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, συνοδευόμενος παρὰ
τοῦ κ. Λεμπέση μετέβη εἰς Νάουσσαν ὅπου ὤμιλησεν ὡ-
σαύτως ἐνώπιον μεγάλης συγκεντρώσεως μελῶν τῆς Ε.
Ο. Ν. καὶ λαοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπαδάκης μετέβη εἰς Θεσσαλονί-
κην ἐνθα ὤμιλησεν ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς συγκεντρώσιν ἀξιο-
ματικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ «Πάλλας» ἐνώπιον Φαλαγ-
γιτῶν, Φαλαγγιτιστῶν, πλῆθους λαοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν.

ΧΑΝΙΑ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Χανίων τῆς
Ε. Ο. Ν., συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του, μετέβη
καὶ ἐπεθεώρησε τὴν ὑποδιοίκησιν Βάμου Ἀποκορώνου,
κηρύξας τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων οὐλαμοῦ κατωτέρων
βαθμοφύων. Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεθεώρησεν
ἐπίσης τὸν τομέα Ἀλυσκου Κυδωνίας. Ἡ Περιφερειακὴ
Διοικήτρια Θηλέων Χανίων τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεθεώρησε τὴν
λέσχην θηλέων, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν 249ην Φάλαγγα. Ἡ Πε-
ριφερειακὴ Διοικήτρια συνεχάρη θερμῶς τὰς βαθμοφό-
ρους τῆς Φάλαγγος διὰ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν.

ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΣ.— Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θη-
λέων Ἀργολιδοκορινθίας ἐπεθεώρησε τὸν Σχηματισμὸν
Θηλέων Ἀχλαδοκάμπου καὶ ὑπενθύμισεν εἰς τὰς Φαλαγ-
γιτίσσας τὰς ὑψηλὰς τῶν ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Πατρίδα
καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Χώρας.

ΕΔΕΣΣΑ.— Εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Ἐδέσσης καταρτί-
ζεται διὰ τῆς ἐπιλογῆς καλλίφωνων Φαλαγγιτιστῶν χο-
ρωδία, τὰ μαθήματα τῆς ὁποίας θ' ἀρχίσουν λίαν προ-
σεχῶς.

—Τὸ Τμήμα Θηλέων τῆς ὑποδιοικήσεως Ἀλμωπίας
ἐξέδραμε μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὰς βαθμοφόρους του εἰς Ξυ-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

φώνειαν. Τὰς Φαλαγγίτισσας ὑπεδέχθησαν με ἄδολον ἐνθουσιασμόν αἱ συνάδελφοί των Ξυφώνεας.

— Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἰδρυθείσης λέσχης Νέας Καρυωτίσσης τῆς Ε.Ο.Ν. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ γυμνασιάρχης Ἐδέσσης ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου, αἱ κοινοτικάι Ἀρχαὶ καὶ πλήθος κόσμου, τὸ ὅποιον προέβη εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΑΜΥΝΤΑΙΟΝ (Φλωρίνης).— Ἀφαντάστους προόδους ἐπετέλεσαν τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀμυνταίου ἐντὸς ἐνὸς ἔτους. Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀξιωματῶν τῆς Ὁργανώσεως, ἐπραγματοποίησαν ἐπιδιώξεις, θεωρουμένας ἂν ὄχι ἄδυνάτους, τοῦλάχιστον πολὺ δυσκόλους.

Οὕτω Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι ἔδωσαν ἀπὸ σκηνῆς τῇ διδασκαλίᾳ τῶν δημοδιδασκάλων Π. Μουρμιούρη καὶ Π. Κωτούλα τὰ ἔργα «Ἡ Ἑλλάς καὶ αἱ θυγατέρες τῆς», «Ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου» καὶ τὰς κωμῳδίας «Οἱ μουσαφράιοι», «Τὰ ἐπαγγέλματα», καὶ «Οἱ τρεῖς ἀπένταροι».

Τὰς παραστάσεις, ἐκτὸς τῶν Φαλαγγιτῶν, παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι Ἀμυνταίου.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διακοπῶν τῶν σχολείων ομάδες Φαλαγγιτῶν τῆς 90ης Φάλαγγος, μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ πρακτικοῦ λυκείου Κалаμῶν ἐξέδραμον εἰς Ναύπλιον, Ἐπίδαυρον, Τίρυνθα, Ἄργος, Μυκῆνας καὶ Δερβενάκια.

Οἱ Φαλαγγίται μαθηταὶ ἐπεσκέφθησαν τὰς εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς ἀρχαιότητας, ἐνθα οἱ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἐκδρομῆς καθηγηταὶ τῶν ἐξήγησαν τὴν ἱστορίαν τῶν διαφόρων μνημείων. Ἡ ἐκδρομὴ διήρκεσεν ἐπὶ τριήμερον.

Με ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ τμήματος ψυγωγίας τῆς διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Μεσσηνίας ἡ δευτέρα ἐαρινὴ συναυλία ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς, ἐνώπιον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ πλήθους κόσμου. Ἡ χορὴ διὰ ἀποτελούμενη ἀπὸ ὑπερπεντήκοντα Φαλαγγίτας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τσαντίλα, ἔφαλεν ὡραιότατα ἄσματα. Ἐπίσης ἀπηγγέλθησαν ποιήματα.

Τὴν 8ην τρέχοντος εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς ἐγένετο ἡ διάλεξις τοῦ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Πέτρου Μουντεβελή, καθηγητοῦ, «Περὶ τῶν μέσων προστασίας ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν κατὰ τὸν συναγεμῶνα». Τὸ τέλος τῆς ἐκάλυψαν ἐπευφημίαι ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ.— Ὁ νέος πρόεδρος τῆς κοινότητος Στρατονίκης, φαρμακοποιὸς κ. Χριστόφορος Γιαφές, δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπόπτην τῆς Ε.Ο.Ν. Χαλκιδικῆς γνωρίζει ὅτι τὰ ἔξοδα παραστάσεώς του ὡς πρόεδρου τῆς κοινότητος παραχωρεῖ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. τοῦ Σχηματισμοῦ Στρατονίκης, πρὸς τὸν σκοπὸν ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας ἐντευκτηρίου καὶ βιβλιοθήκης.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ.— Διακόσιοι Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίται τῆς 97ης Φάλαγγος ἐξέδραμον εἰς Κυπαρισσίαν ἐπισκεφθέντες τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως.

ΛΙΑΝΟΚΛΑΔΙ.— Ἡ ὁμάς τοῦ Σχηματισμοῦ Ε.Ο.Ν. Λιανοκλαδίου ἐξέδραμον εἰς Δελφούς. Κατὰ τὴν διαδρομὴν οἱ ἐκδρομεῖς ἐστάθμευσαν εἰς Χαλκομέταν, Γραβιάν, Ἀμφισσαν καὶ Χρυσό, ἐνθα ἔστησαν τὰ μνημεῖα τῶν πεσόντων. Εἰς Δελφούς οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα μνημεῖα καὶ τὸ μουσεῖον. Τὸ ἑσπέρας ἔπαιξαν πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν ξένων καὶ τῶν συναδέλφων των τῶν Δελφῶν τὴν «Ἐσμέ», ἡ παράστασις τῆς ὁποίας ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΠΡΕΒΕΖΑ.— Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Πρεβέζης ὤμιλησεν εἰς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτιστῶν με θέμα: «Ἡ Ἑλληνὶς ὡς μητέρα καὶ σύζυγος», προκαλέσασα τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου τῆς.

ΠΑΤΡΑΙ.— Εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πατρῶν ὤμιλησε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν λοχίτης τῆς ἄνω Διοικήσεως με θέμα: «Ἡ πειθαρχία».

ΑΙΓΙΟΝ.— Τὴν Κυριακὴν ἡ Ὑποδιοίκησις Ε.Ο.Ν. Αἰγίου ἔδωκε καλλιτεχνικὴν θεατρικὴν παράστασιν μετ' ἔργον «Σκλάβος».

Τοὺς διαφόρους ρόλους ὑπεδύθησαν λίαν ἐπιτυχῶς Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ε.Ο.Ν. Αἰτωλίας κ. Ἀλέξ. Πριονᾶς ἀπένευμε δίπλωμα ἐπαίνου καὶ ἀπηύθυνε συγκινητικώτατον συγχαρητήριον ἐγγράφον πρὸς τὴν μαθητιῶσαν Νεολαίαν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Μεσολογγίου (Σκαπανεῖς καὶ Σκαπανίτσας ἅπαντας) διὰ τὴν ἀριότητα τῆς γυμναστικῆς τῶν ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τέλεσιν τῶν γυμναστικῶν τῶν ἐπιδείξεων καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὰς ἀσκήσεις ἐκεῖνας ἃς ἔκαμον ἐν σχήματι «Ε.Ο.Ν.» καὶ «ΕΛΛΑΣ».

ΛΑΜΙΑ.— 400 Φαλαγγίται τῆς Λαμίας ἐξέδραμον τὴν 4ην τρέχοντος εἰς Θερμοπύλας δι' αὐτοκινήτων. Κατὰ τὴν διαβάσιν τῶν ἐκ τῆς γεφύρας τῆς Ἀλαμάνας, ὅπου ἡ προτομὴ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, οἱ Φαλαγγίται διήλθον ἐν τιμητικῇ σιγῇ χαιρετῶντες διὰ στροφῆς τῆς κεφαλῆς καὶ ἀντάσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς.

Ὁ κ. Χωραφᾶς ἐξήγησε τὴν μάχην τῶν Θερμοπυλῶν. Ἐπίσης ὤμιλησεν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας κ. Μαρινάτος. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπανήλθον τὴν ἑσπέραν εἰς Λαμίας.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.— Ἐξακολουθεῖ ζωηροτάτῃ ἡ κίνησις τῶν σχηματισμῶν Ε.Ο.Ν. Τρικκάλων. Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν αἱ συγκεντρώσεις τῶν μελῶν καὶ αἱ πρὸς αὐτὰ ὁμιλίας συνεχίζονται τακτικῶς, ἤρχισε δὲ καὶ ἡ στρατιωτικὴ προπαιδεύσις τῶν Φαλαγγιτῶν.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῶν θερινῶν ἐκδρομῶν ὁργανοῦται ἡ πρώτη τοιαύτη 75 φαλαγγιτῶν εἰς Λάριссαν.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Φαλαγγιτῶν τηλεφωνητῶν παρὰ ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ. ἤρχισεν ἀπὸ ἡμερῶν.

ΣΕΡΡΑΙ.— Ὁ συνεργάτης τῆς Ε.Ο.Ν. πρεσβευτῆς κ. Παπαδάκης συνεχίζων τὴν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιόδειόν του, ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν σχηματισμῶν Ε.Ο.Ν. Σερρῶν.

Ὁ κ. Παπαδάκης ὤμιλησεν ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, παρουσίᾳ τῶν σχηματισμῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, τονίσας τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας στηρίζει εἰς αὐτοὺς ἡ πατρίς καὶ ὁ Ἀρχηγός.

ΔΡΑΜΑ.— Τετρακόσιοι πενήκοντα Φαλαγγίται τῆς Δράμας ἐξέδραμον εἰς Ἀγγίσταν ὅπου ἔτυχον θερμότητος ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ ἐκεῖ λόχου. Τοὺς ἐκδρομεῖς συνόδευσε καὶ ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Ε.Ο.Ν. Δράμας. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν τὴν 10ην νυκτερινήν.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Δράμας ἔλαβον χώραν συγκεντρώσεως τῶν σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Οἱ Φαλαγγίται ἠσκήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσωρινῶν κανονισμῶν Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως με ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Τὰς ἑορτάς τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου παρηκολούθησεν ἅπανα ἡ δύναμις τῶν ἐν στολῇ.

Συνεχίζονται ἐπίσης τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων, τῆς Φιλαρμονικῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας καὶ τῆς Χορωδίας.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Ρεθύμνου ἐγένοντο διάφοροι ὁμιλίας καὶ διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων ἠθικοπλαστικοῦ περιεχομένου με ὁμιλητὰς τοὺς κ. κ. Κυριακά-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

κην, δημοσιογράφον, Τσαγκαράκην, Γενεράλην, Νησιανάκην καὶ Σαλοῦστρον.

Καθιερώθησαν ὁμοίως μορφωτικαὶ διαλέξεις καὶ εἰς τὸ Ε' ἀνεξάρτητον τάγμα Ἀμαρίου (Ρεθύμνης). Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Ἀσωμάτων συνεχίζεται ἡ ἀρξαμένη ἐργασία πρὸς γεωργικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀμαρίου.

Ἐπίσης ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ρεθύμνης δι' ἡμερησίας διαταγῆς ἀπένευμεν ἐπαίνον εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας Κωνστ. Καλούδη, Κων. Ζαχαράκην, Ἰωάν. Κουτρουλάκην, Κων. Μανιάκην καὶ τοὺς Φαλαγγίτας Δημ. Τζωρτζάκην, Ἐμμ. Καρατόραν, Γεώργ. Τζωρτζάκην, Κων. Σγουρόν, Ἀλ. Πολυχρονάκην, Κων. Παπαδάκην καὶ Κων. Γαβριλάκην, ἅπαντας τοῦ τμήματος Ἀγγελιανίου, διότι εἰς συμβᾶσαν πυρκαϊάν εἰς τινὰ οἰκίαν τοῦ χωρίου τῶν συνετέλεσαν εἰς τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ πυρός με ἀληθινὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς των.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).— Τὴν πρωτὴν τῆς Κυριακῆς 11ην τρέχοντος, ὁμάς ἐκ τριακονταεσσάρων Φαλαγγιτῶν τοῦ προαστείου Νέων Βρυούλων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἡρακλείου, με ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ὁμαδάρχην τῆς ἐξέδραμε δι' αὐτοκινήτου εἰς Νεάπολιν τοῦ Νομοῦ Λασιθίου. Κατὰ τὴν διαδρομὴν οἱ Φαλαγγίται ἐστάθμευσαν ἐπὶ δεκάλεπτον εἰς Ἅγιον Γεώργιον Σελινάρη, ὅπου προσεκύνησαν καὶ παρηκολούθησαν ἐπ' ὀλίγον τὴν θείαν λειτουργίαν. Εἰς Νεάπολιν ἀφίχθησαν τὴν 8ην πρωϊνὴν ἔνθα τοὺς ὑπεδέχθησαν τμήμα Νεολαίας καὶ ἀρκετὸς κόσμος με ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις.

ΧΙΟΣ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Χίου καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια μετ' ἄλλων ἀνωτέρων βαθμοφόρων μετέβησαν εἰς Λαγκαδάς καὶ Καρδαμύλην. Εἰς τὴν πλατείαν τῆς Λαγκαδᾶς εἶχον παραταχθῇ κατὰ λόχους οἱ Φαλαγγίται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς κομποτόλεως, καθὼς καὶ τῆς γειτονικῆς κοινότητος Συκιάδος. Μετὰ λε-

πομερῇ ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων ὤμιλησε πρὸς τὰ τμήματα ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς, συστήσας πειθαρχίαν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, σεβασμὸν πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀγάπην πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Νέον Κράτος. Τόσον τὰ τμήματα, ὅσον καὶ τὸ συγκεντρωθὲν πλήθος ἐξέσπασαν εἰς ζωηρὰς ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ διοικητοῦ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Νεολαίας. Τὸ ἀπόγευμα ἐσυνέχισαν τὴν περιόδειαν μεταβάλλοντας εἰς Καρδαμύλην, ὅπου ἐγένετο ἐπὶ τὴν γήπεδον τοῦ Λειβαρίου Γυμνασίου συγκέντρωσις ὑπερπεντακοσίων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, οἵτινες παρήλασαν πρὸ τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν τῶν ἐν θαυμαστῇ τάξει, ἀκολουθῶντες δὲ ὤμιλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς δι' ἐμπνευσμένου λόγου, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐκάλυψαν ζωηρότατα ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Νεολαίας κ. Ἀλ. Κανελλοπούλου.

ΕΟΡΤΗ ΘΕΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θεσσαλονίκης τῆς Ε.Ο.Ν. διοργανεῖ διὰ τὴν 25ην τρέχ. μηνὸς ἐορτὴν τοῦ θερισμοῦ εἰς Ἐπανωμὴν.

Εἰς τὴν ἐορτὴν θὰ λάβουν μέρος Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι τῆς Θεσσαλονίκης, ὡς ἐπίσης τῶν διαφόρων σχηματισμῶν τῆς ὑπαίθρου.

Οἱ Φαλαγγίται θὰ βοηθήσουν πτωχοὺς ἀγρότας εἰς τὸν θερισμὸν καὶ τὸ ἀλώνισμα. Ἡ ἐορτὴ θὰ λάβῃ πανηγυρικὸν χαρακτήρα, νεάνιδες δὲ τῆς Ἐπανωμῆς θὰ χορεύουν Ἑλληνικοὺς χοροὺς ἐνδεδυμέναι ὠραίας τοπικὰς ἐνδυμασίας.

Τὴν ἐορτὴν θὰ παρακολουθήσουν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας, αἱ ἀρχαὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἐπὶ τὸ ἔργον

Ἡ συμμετοχὴ τῶν φαλαγγιτῶν εἰς τὴν μεγάλην ἀσκήσιν Ἀεραμύνης τῆς παρελθούσης Δευτέρας δὲν εἶναι ἀπλῶς μία τὸσον ἐκτεταμένη, ἄλλως τε, ἐπιδείξις τοῦ εὐρυτάτου προορισμοῦ τῆς Ὁργανώσεως, οὐτε ἀκόμη ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους καρποὺς τῆς γιγαντιαίας προσπάθειας πού ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιβλεψίν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καταβάλλεται γιὰ νὰ καθέξη ἡ νεότης τὴν θέσιν τῆς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς δόξης.

Ὁ,τι περισσότερον ἀπ' ὅλα ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἀπὸ τὴν ἀσκήσιν τῆς Δευτέρας καὶ ὅ,τι πρέπει νὰ γυμνῇ κάθε Ἑλληνικὴ καρδίᾳ με τὴς ὡραιότερας ἐλπίδες εἶναι με ποῖον ἦθος ἀληθινῶν πολεμιστῶν ἐξεπλήρωσαν τὰ παιδιά τῆς Ε.Ο.Ν. τὸ καθήκον τους.

Μετὰ τὸ μετῴριον τῆς αὐτοπεποιθήσεως στὰ παιδικὰ τους χεῖλη, χωρὶς οὐτε ἕνας σπασμὸς ἀμφιβολίας καὶ δισταγμοῦ νὰ σκυθρωπάξῃ τὸ καθαρὸ τους μέτωπον, μετὰ τὸ βλέμμα γοργὸ καὶ ἔντονον, ἔτοιμο νὰ ἀπαντήσῃ στὰ νεύματα τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἔτοιμο νὰ ἀντιληφθῇ πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ, με ψυχραὶμὴ τέλος καὶ θετικὴ ἀντίληψις τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ἰδικοῦ των προορισμοῦ, μᾶς ἔδωσαν ἔξοχα τὴν εἰκόνα ἐνὸς νεαροῦ στρατεύματος δ-

που ὅλαι αἱ καρδίαι πάλλουσιν μετὰ τὸν ἴδιον γοργὸν ρυθμὸν καὶ τὰ πνεύματα δραματίζονται στὸ ἴδιον ἐξάισιον ὄραμα, κείνου ποὺ πλαισιώνει ἡ θυσία καὶ στεφανώνει ἡ πίστις: Τὸ καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα!...

Ἰδοὺ τὸ μεγαλειότερον κέρδος ἀπὸ τὴν ἀσκήσιν τῆς Δευτέρας: Ἐγνωρίσαμε τὴν πίστιν τοῦ Φαλαγγίτου πρὸς τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὸν εἶδομεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ἐπὶ τὸ ἔργον...

Οἱ νέοι κλῶνι ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὸν γηραδὸν ἀλλ' ἀθάνατον κορμὸν τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος γεμᾶτοι χυμοῦ καὶ ὁρᾶσμοῦ, πυκνῶνουν τὸ δασὺ φύλλωμα καὶ ἡ βαρεὶα σκιά τους γρήγορα θὰ ἀπλωθῇ καὶ πάλιν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος σάν με φερά...

Τὰ παιδιά τῆς Ε.Ο.Ν. ποὺ μᾶς ἔδειξαν στὴν ἀσκήσιν τῆς Δευτέρας πόση πνοὴ ἐνεργείας ἐθέριμαν τὸ τρυφερό τους στήθος, τὰ παιδιά μας ποὺ ἐκίνηθησαν τὸσον μεθοδικὰ καὶ μετὸς ἐντατικότητάς, μᾶς ἔδωσαν σιωπηλὰ, ἀλλὰ θετικὰ τὴν ὠραίαν αὐτὴν ὑπόσχεσιν.

Μέσα εἰς τὸ πυκνὸτατο σκότος τῆς νύκτας ποὺ ἐκάλυψε μετὰ τὸ βαρὺ τῆς πέπλου τὸ Ἄστυ καὶ ἀφῆσε μόνον νὰ

ὤψωνται σάν ἀκαθόριστὴ ὄπτασις τὸν ἱερὸ Βράχο, αἱ στραταὶ τῶν νεαρῶν στρατιωτῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐκινῶντο σιωπηλὰ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ ἦσαν παρόντες παντοῦ ὅπου ὁ κίνδυνος τοὺς ἐδίεινε μετὰ τὸ τραχὺ τοῦ δάκτυλου τὸ καθήκον.

Ἐτσι σιωπηλὰ καὶ ἔτσι θετικὰ τὴν ὠραίαν αὐτὴν ὑπόσχεσιν τὴν ἔδωσαν, περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς, στὸν Ἀρχηγό, στὸν ἀκάματο Ἀναδημιουργὸ τῆς Νέας Ἑλλάδος, Ἐκείνον ποὺ ἐξεσήκωσε τὴν Ἑλληνικὴν νεότητά ἀπὸ τὸ τέλμα ὅπου τὴν εἶχε ρίψει θνησιγενὴ ἡ ἀκόλαστος ἀδιαφορία ἐνὸς μαύρου παρελθόντος καὶ τὴν προωθεῖ πρὸς τὸ ὑπερήφανον ὕψωμα τῶν μεγάλων ἐξορμήσεων τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Ἡ ἀγαλλίασις ποὺ ἀσφαλῶς ἐπλημύρισε τὴν καρδίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὅταν εἶδε πόσο γρήγορα τὸ Ἡράκλειον ἔργον του ἤρχισε νὰ ἀποδίδῃ τοὺς πλουσίους καρποὺς του, εἶναι ὁ ὠραιότερος στέφανος ποὺ τὸ προσφέρουν εὐλαβικὰ τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος ὁπ' ὧν ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξε.

Καὶ ἡ καλλίτερη τόνωσις νὰ συνεχίσῃ...

Γ. Ἀ—

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ τονίζουμε και πάλιν:

Γράφετε πάντοτε στο πίσω μέρος της φωτογραφίας που στέλνετε, την εξήγησί της και την περιφέρεια από την οποία προέρχεται. Μη την λερώνετε μπροστά με σφραγίδες και υπογραφές. Όταν είναι δυσδιάκριτες, άχνες ή χαλασμένες μη μας τις στέλνετε, γιατί είναι ακατάλληλες. Όσο μεγαλύτερες είναι τόσο ευκολότερα δημοσιεύονται. Χρήσιμες πάλι είναι επίσης και η φωτογραφίες πόλεων και άποψων του χωριού σας ή της πολιώς σας.

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΝ, Πεύκον Βιάννου (Κρήτης). Είς την από 30-5-39 έπιστολήν σας μας γράφετε «έσωκλειστας σας στέλλω ένα διηγημα». Τουτό όμως δεν έλθθη. Διά τα άλλα σας άνηψισαμεν. — ΔΗΜΟΣΘ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Μεγαλόπολιν. Εύγενική ή προσπάθειά σας στο πρώτο στιχογράφημα, αλλά το αποτέλεσμα όχι άναξιο. Στίχοι άρρυθμοι, άμετροι, ένοιους ακοινείες, λέξεις άνυπαρκτες «παλαιοί» (:) «Οσο για τον «Πόντο του άρρώστου» που θα μπορούσε με λίγη διόρθωση να γίνη δημοσιεύσιμος, έχομε να σας δώσωμε μία συμβουλή σε σας όπως και σε πολλούς άλλους νέους. Τινάξτε την άπαισιδοξία από την ψυχή σας. Μην ζητάτε θέματα θλιβερά, πικρά, άρρωστημένα. Στην ηλικία σας, στίχος σας πρέπει να πλημυρίξη από ήλιο, από χαρά, από ζωή. — ΜΗΝ, ΕΜΜ. ΜΑΤΣΑΚΗΝ, Τα Ίδια έχομε να πούμε και για σας. ΓΕΩΡΓ. Ι. ΤΣΟΥΛΟΥΧΑΝ, Κασπί. Αποφεύγετε, τουλάχιστον στην ποίησιν, την καθαρεύουσα. Το ποιηματάκι σας δά έπετρέπετο να γραφί έδώ και έξηνα χρόνια. Σήμερα και άριστούργημα αν ήταν δεν θα μπορούσε να δημοσιευθί. Λέξεις όπως κρούω, όσφραίνω, μασιγία (το «ήγισα» μόνον στον ένικό είναι εύχρηστο), έκχέω κλπ. δεν φτάνουν ως την καρδιά μας. — ΜΑΡΚΟΝ ΚΛΑΔΕΥΤΗΝ, Νάξον. Το στιχογράφημά σας περιγραφικό μάλλον παρά έξυμνητικό, όπως, φανταζόμεθα, θα το θέλατε. Ή έννοια της Πατρίδας δεν μπορεί να κλειστή σε μία τοπογραφική περιγραφή. Μην άπογοητευθήτε άπ' αυτό. Έργασήτε με θέρη. Έχετε κάτι που πρέπει να καλλιεργήθ. — ΣΠ. ΓΕΡΟΝ, ένταυθα. Μ' έλο που τα δύο ποιήματά σας δεν είναι δημοσιεύσιμα, διακρίνουμε στο γραμμό σας μία διάθεση, που με προσοχή και με μελέτη θα μπορούσε να καρποφορήσιν μία μέρα. Πρός το παρόν μελετήστε. Κι όταν γράψετε άποφεύγετε, στην άρχή τουλάχιστον, τον λιγιστάλαφο στίχο, που σας αναγκάζει να πνίξετε τις έννοιες. Δοκιμάστε τον δημοτικό δεκαπεντασύλλαβο. Προσέξτε άκόμα και τις δημοικαταλήξεις. Οι δέυτονες δημοικαταλήξεις δεν είναι σωστές παρά μόνον αν και το πρό του τονιζόμενου γράμματος σύμφωνο είναι όμοιο. (Όχι πολλά — χαρά, αλλά πολλά — γελά — κυλά — μιλά — λιλά). ΙΩΑΝ. Ν. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ, Κέρκυραν. Μας συγκινεί το γράμμα σας καθώς και το στιχογράφημά σας που πάλαιτα από ένθουσιασμό. Θα το δημοσιεύαμε για να σας δώσωμε μία χαρά, αλλά ή τεχνική του ύστερι τόσο που δεν είναι δυνατόν. Περιμένουμε κάτι άρτίωτερο. — ΜΙΝΑ ΝΙΚΗΤΑ, Καρόλθασι. Έγκρίνεται. Θα δημοσιευθί. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΝ ΔΗΜΑΚΑΚΟΝ, Γούθειον. Ένεκρίθη. Έξακολουθήστε να εργάζεστε τις ώρες της σχολής σας. ΜΑΡΙΑΝ ΧΟΛΕΣ, Άσκληπιείον Βούλας. Το ποιήμα σας δεν έλθθη. Παρακαλούμε να το ξαναστείλετε. — ΑΘΑΝΑΣ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΝ, Ναύπλιον. Το διηγημα σας δεν φαίνεται πρωτότυπον. — Α. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗΝ, Κόρινθον. Πάσαν κίνησιν της Ε.Ο.Ν. δέον να άπειθούνε εις την Κεντρικήν Διοίκησιν, Καραγώργη της Σερβίας 4. — ΙΩ. ΣΙΔΕΡΗΝ, Άμφισσαν. Άφο δώσετε την διάλεξιν θα δημοσιευθί ως είδησις, καθότι δεν υπάρχει χάρος να δημοσιευθί άλόγιστος. — ΛΟΧΙΤΗΝ ΔΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΝ, Σμυτάγκαν (Κορινθίας). Ή φωτογραφία θα δημοσιευθί με την σειράν της. — Γ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΝ, Τρίπολιν. Τα ποιήματά σας καλά ως ίδέες, αλλά χρήζουν τεχνικής έπεξεργασίας. — Α. ΔΗΜΑΚΑΚΟΝ, Γούθειον. Ή προσπάθειά σας μας συγκινεί. Έδόθη θα. Δεν ένεκρίθη. ΛΕΩΝΙΔΑΝ ΚΑΟΥΝΗΝ, Ρέθυμνον. Έπρόκειτο περί τυπογραφικού λάθους. Έλθθη πρόνοια διά το μέλλον. — ΙΩ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΝ, Δράμαν. Ή προσθετική υπηρεσία την όποιαν ήρώτασμεν μας άνηψισεν ότι δεν έξεδόθησαν άκόμη τα άποτελέσμα-

τα. Πάνως οι έπιτυχόντες θα κληθούν δι' άτομικών προσκλήσεων έντός του μηνός άναλόγως των παρουσιασθησόμενων άναγκών. —

ΜΠΑΧΤΗΝ, Νεάπολιν Βοιών. Δεν εγκρίνεται το σταυρόλεξό σας, όχι έπειδή είναι κακό, αλλά αντίθετος διότι είναι πάρα πολύ καλό, ευσανάλογος προς την μόρφωσί σας καλό. Πως γίνεται στην έπιστολή σας να έχετε άπειρα και τρομακτικά όρθογραφικά λάθη και στις λέξεις του σταυρόλέξου — και όχι προς Θεού σταθρολέξου —, λέξεις δύσκολες μάστιχα, να μη κάνετε κανένα λάθος; Ήτοι, σε βαθμό που μας έπιτρέπει να ίσχυρισθώμεν ότι «έννης χειρός έζει» το σταυρόλεξό σας... Οι άσκήσεις γραμμένες από την πίσω όψη του χαρτίου δεν έλθθησαν ύπ' όψιν. — Ν. ΣΚΑΡΑΚΗΝ, Πειραιά. Πολύ καλό το σταυρόλεξό σας και θα δημοσιευθί. — Κ. ΝΤΑΓΓΑΝ (:), Κόνισσαν. Μας γράφετε ότι μας στέλλετε έν (1) σταυρόλεξον, κακάς και άνακριβώς, έφ όσον πρόκειται περί δέκα (10) σταυρολέξων, σταυρολέξαιον και σταυρολέξιδιον τοποθετημένων έντός ενός και του αυτού σχήματος. Άλλη φορά να μη κάνετε τέτοια πράγματα και να υπογράφετε ευαναγνώστως. — Κ. Ι. ΠΑΤΡΙΚΟΝ, Άλμυρον. Δεν είναι καλές, αλλά και καλές έάν ήσαν θα άπερρίπτοντο αί άσκήσεις σου, έπειδή είναι γραμμένες και από τις δύο όψεις του χαρτίου. — Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΝ, Πειραιά. Άπ' όλα έκρίθη άξία δημοσίευσως ή άκροστιχίς μόνο. — Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Κατερίνην. Δεν είναι σταυρόλεξο το δικό σας. Άπλως μοιάζει... Όσο για το πρόβλημα, είναι τραγικό άπ' τα μαλλιά, γιατί ίσχυρίσθε με έπιμονήν — και το άποδεικνύετε μαθηματικώς... — ότι έκείνοι που έγεννήθησαν την 29ην Φεβρουαρίου έχουν περιουσία, γιατί γιορτάζουν τα γενέθλιά τους κάθε 4 χρόνια, έξοδεουν το 1/4 των όσων έξοδεούν οι άλλοι και έπομένως, κλπ., όπερ έδει δείξα. Μά είναι πράγματα αυτά; — ΘΕΟΔ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ, Μυτιλήνην. Δόξα σοι ό Θεός! Χειρόγραφα καθαρογραμμένα, άσκήσεις καλές, δουλειά ευσεβή. Έγκρίνονται. — Α. Ι. ΖΟΡΜΠΑΛΙΑΝ, Χαλκίδα. Πιθανόν να δημοσιευθί ό Λαβύρινθος. Το σταυρόλεξον άνεπιτυχές, έφ όσον δεν γίνεται σαφές ό χωρισμός των λέξεων (ΟΑΔΙΩΡΥΓΗ), οι μονοκονδυλίες δεν μας ένδιαφέρουν ιδιαίτερας. — Γ. Α. ΚΑΠΑΚΟΝ, Σπάτην. Έστάνη δύναντον να ταξινομήσωμεν τα σταυρόλεξά σας, τα όποια είναι υπερόχονα κατά τρόπον τραγελαφικόν. Γιατί δεν γράφετε με κάποια τάξι; — Κ. Γ. ΓΑΡΑΝΤΙΖΙΩΤΗΝ, Τρίπολιν. Έγράψαμεν έπανειλημμένως ότι σταυρόλεξα που χωρίζονται σε άλλα μικρότερα, δεν δημοσιεύονται. Άπορρίπτεται. — Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Μεγαλόπολιν. Έγκρίνεται ή άκροστιχίς. Τα άλλα άνεπιτυχί ή γνωστά. Ν. ΝΕΡΩΝΑ, Τρίπολιν. Στο άστρο, δεν άρχίζουν αί λέξεις από το μέσο προς τα άκρα. Το μέσο πρέπει να είναι το κεντρικό γράμμα των λέξεων. Όπωσδήποτε άπορρίπτονται όλα, γιατί είναι γραμμένα σε μικρά χαρτάκια. — Α. Β. Κ., ένταυθα. Συγχαρητήρια για την άσπληνη αυτοκριτική σας. Τα περισσότερα πάντως είναι καλά και θα δημοσιευθούν. — Ι. ΔΑΡΕΙΩΤΗΝ, Άργος. Άπολύτως όρθή ή λύσις των τετραπλεύρων. Συγχαρητήρια. Ό τετραγωνισμός δεν δημοσιεύεται διά τεχνικούς λόγους. — ΑΝ. ΠΕΤΡΟΝΑΝ, Ναύπλιον. Έχει άριμένους άτέλειες το σταυρόλεξό σας, ίδίως στις στίλες 8 και 9 καθέως που δεν διασταυρούνται παρά με ένα λευκό τετραγωνίδιο μόνο με το ύπόλοιπο σταυρόλεξο. — Θ. Σ. ΧΑΤΖΗΝΑΚΟΝ, Φλώριναν. Έγκρίνονται αί άσκήσεις σας. Το σταυρόλεξό σας, έκτός του ότι έχει ένα νεκρόν σημείον (11 όρις, και καθ., οι τελευταίες λέξεις), παρουσιάζει και άλλες άτέλειες όρθογραφικές. — Κ. Γ. ΣΟΛΟΥΠΟΤΝΑΜΑΔΗΝ, Λιδωρικίον. Έχει πολλά μαύρα τετραγωνίδια το σταυρόλεξο. Όσο για τα άνέκδοτά σας, άπορρίπτονται πώς τα στείλατε στη «Νεολαία», ή όποια δεν δημοσιεύει τούιας άπρεπείας και άνευλαβείς άστειότητες. — Γ. Η. ΤΡΙΑΝΤΑΒΥΛΛΟΥ, ένταυθα. Δημοσιεύονται μερικά. — ΙΩ. Γ. ΚΡΙΚΩΝΗΝ, Άμφικλείαν. Δεν έλθθησαν ύπ' όψιν έπειδή έγράψαν και από τις δύο όψεις του χαρτίου. Το σταυρόλεξο, έξ άλλου, δεν διασταυρώνονται έπαρκώς αί λέξεις. — Δ. Ν. ΚΑΤΣΙΠΟΔΗΝ, ένταυθα. Έγκρίνεται το σταυρόλεξόν σας. — Π. ΧΑΚΑΝ, Πειραιά. Στο σταυρόλεξό σας υπάρχουν λανθασμένες λέξεις (Όχιο, ένθ είναι Όχάιο) και άλλες άτέλειες. — Γ. Ι. ΤΣΟΥΛΟΥΧΑΝ, Κασπίον. Το σταυρόλεξον σας δεν είναι κατάλληλο για δημοσίευσιν. — Α. Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Τρίπολιν. Άνεπιτυχί τα σταυρόλεξά σας, έπειδή κυρίως έχουν πολλά μαύρα τετραγωνίδια. Τα άλλα δεν μας ένδιαφέρουν. — Κ. Δ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, Μαργέλι. Άπορρίπτονται γιατί είναι γραμμένες αί άσκήσεις σας και από τις δύο όψεις του χαρτίου. — Δ. Σ. ΚΑΦΕΙΤΖΟΠΟΥΛΟΝ, Άμφικλείαν. Έξαιρετικώς καλά τα

σταυρόλεξά σας. Θα δημοσιευθί όμως το ένα, έπειδή το δεύτερο (12 X 12) έχει δύσκολες για τους άναγνώστας μας λέξεις. — Ρ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ξυλόκαστρον. Το άρθράκι σας για τα σπύρια, δεν είναι γραμμένο εις τόνον κατάλληλο για τη «Νεολαία». — ΒΕΝ. ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΑΚΗΝ, Ρέθυμνον. Ή άσκήσις του άθροίσματος 28 δεν μας ένδιαφέρει, αλλά και αν ήτο για δημοσίευσιν θα άπερρίπτετο, έπειδή είναι γραμμένη στις δύο όψεις του χαρτίου. — Μ. ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗΝ, Ρέθυμνον. Άπορρίπτεται, γιατί αί λέξεις του σταυρόλέξου σας έχουν έλάχιστα σημεία διασταυρώσεως. — Α. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΝ (:), Ύπογράφετε με τζιφραν δυσανάγνωστον, γράφετε άπ' τις δύο όψεις του χαρτίου και στέλλετε ένα σταυρόλεξο που περιλαμβάνει έξη σταυρολέξαια, των όποιων τα τρία αποτελούνται από μίαν μονοσύλλαβον λέξιν, ούδαμού διασταυρουμένην. Κατόπιν όλων αυτών έλπιζόμεν να πεισθήτε ότι δικαίως άπορρίπτομεν το σταυρόλεξόν σας. — Β. Γ. ΔΙΑΚΟΝ, Άρσολίαν. Καλό, αλλά με πολλά μαύρα τετραγωνίδια το σταυρόλεξό σας και με άνεπαρκείς διασταυρώσεις. — Θ. Ι. ΜΠΕΝΟΝ, Μελιγαλά. Δεν είναι κακή ή άκροστιχίς σας, αλλά έχει δύσκολες λέξεις. Άπολύστερα πράγματα άλλη φορά. — Α. Γ. ΦΟΡΤΟΥΝΑΝ, ένταυθα. Δεν παρουσιάζουν ίδιαιτέρον ένδιαφέρον αί άσκήσεις σας, μερικές άπ' τις όποιες είναι άλλως τε γνωστές. — Μ. Γ. ΛΑΙΜΟΝ, Χίον. Γιατί χωρίζετε και οεις το σταυρόλεξό σας σε άλλα μικρότερα; Άπορρίπτεται. — Μ. ΚΟΥΡΠΑ, Χίον. Άπ' τις άσκήσεις δημοσιεύονται μερικές. Το σταυρόλεξό σας δεν είναι άρτιο. — Κ. ΜΗΛΙΑΡΕΣΗΝ, Λαρίσαν. Κρίμα στον κόπο σας! Γιατί βάζετε δύσκολες λέξεις στα σταυρόλεξά σας; Και τα άλλα δεν είναι κατάλληλα για δημοσίευσιν. — Χ. Α. ΕΡΜΟΝ, Λαμίαν. Στα σταυρόλεξα τα μαύρα τετραγωνίδια πρέπει να είναι σκορπιστά, πράγμα που δεν γίνεται με τα δικά σας.

ΠΡΕΣΠΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1205)

διάφορες έπήρειες του καιρού, από μέρα σε μέρα εξαφανίζονται. Δίπλα άπ' αυτόν τον μεγαλόπρεπο ναό, που βρίσκεται σε τόση θλιβερή αντίθεσι με το σημερινό του περιβάλλον, υπάρχει ένα μικρό μονίτριό έγκαταλελειμμένο.

Και εις τα δύο άλλα νησάκια της μεγάλης Πρέσπας — που συγκοινωνεί με τη μικρή και χάνεται μέσα στον όρίζοντα — εις το νησάκι του Άγ. Πέτρου και το νησάκι του Άγ. Παύλου που άνήκαν άλλοτε και τα δυο στην Έλλάδα και που παραχωρήθηκαν το μόν ένα ως δώρο του Βασιλέως Πέτρου στη Σερβία, το δε άλλο μαζί με τα 14 χωριά στην Άλβανία, υπάρχουν ωραία κατάγραφοι ναϊσκοί, κτίσματα της Σερβικής κατοχής της Πρέσπας κατά τον ΙΔ' αιώνα και ειδικώς των χρόνων του Στεφάνου Δουσάν, όπως συνάγεται από το σχετικό χρυσόβουλο και εις έπιγραφές των εικών των ίδρυτών του, οι όποιες διασώζονται άκόμη δεξιά της εισόδου: «ό πανευγενέστατος Καίσαρ Νοβάκος και ή τρισευγενεστάτη Καισάρισσα Νοβάκου — ή πανευγενεστάτη κυρά Καλή και ό πανευγενέστατος Άμυράλης τέκνα του Νοβάκου».

Έκτός άπ' αυτά τα αξιολογώτατα Βυζαντινά μνημεία και πλείστα άλλα άσκητήρια, ναύτρια καιπροσκυνητήρια βρίσκονται κατασπασμένα γύρω στις όχτες της μικρής και της μεγάλης λίμνης, που μαρτυρούν την άκμή της περιοχής αυτής, όχι μόνο τη Βυζαντινή αλλά και τη μεταβυζαντινή έποχή και που μόνονα κατά τους τελευταίους χρόνους της Τουρκοκρατίας κατέπεσε.

Στ. Δούκας

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938)..... » 10.800.000.000

Διοικητής
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθήναις.

Υποδιοικητής
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις εἰς δραχμὰς (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ, διαρκεῖς καὶ ταμειωτηρίου) μετὰ λανθάνον ἐπιτόκια.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΤΑΜΕΙΟΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σπυρομήλιου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου καὶ Σπυρίδωνος Τρικούπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας νὰ σας ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακανονίζει ταχέως καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 30-394

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγής και έμπορίας της κορινθιακής σταφίδος. — Βελτίωσις τῆς ποιότητος. Κοινή έναποθήκευσις τῆς σταφίδος. — Οἰνοποίησης χλωρᾶς σταφίδος. — Διαφήμισις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ τὸ Ἐσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθνήος, ὑγιεινός καὶ εὐγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίναν. — Ἐχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν. — Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου. Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

